Έτος Θ'

Τεῦχος 199ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. Θ. ΡΑΚΙΝΤΖΗ ΕΠΙ ΤΗ 12η ΕΠΕΤΕΙΩ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

Τὴν 12-2-1946, πρώτην ἐπέτειον τῆς Συμφωνίας τῆς Βαρκίζης, οἱ μητραλοῖαι Κομμουνισταί, ἐκτελοῦντες διαταγὴν τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, ἀπεφάσισαν τὴν προπαρασκευὴν τρίτου ἐνόπλου ἀγῶνος κατὰ τῆς Πατρίδος μας μὲ κύριον σκοπὸν τὴν ἔνταξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Παραπέτασμα καὶ τὴν μετατροπήν της εἰς σλαβικὴν ἐπαρχίαν.

Τὴν 31-3-1946 τὸ Λιτόχωρον ὑφίσταται τὴν πρώτην ἔνοπλον ἐπίθεσιν τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτικῶν ὁρδῶν καὶ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1949, κατόπιν ἐπικῶν ἀγώνων αἱ Ἔνοπλοι Ἐθνικαὶ Δυνάμεις συντρίβουσι κατὰ κράτος εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου τοὺς συμμορίτας, οἵτινες πανικόβλητοι, ἐλεεινοὶ καὶ τρισάθλιοι ζητοῦσιν σωτηρίαν διὰ τῆς φυγῆς καὶ ἄσυλον εἰς τὰς Χώρας τοῦ Παραπετάσματος.

Τέσσαρα καὶ πλέον ἔτη διήρκεσεν ὁ ἔνοπλος αὐτὸς ἀγών, ἡ ὀργάνωσις καὶ τροφοδότησις τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἔργον τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ διὰ λογαριασμὸν καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ ὁποίου ἐνήργουν οἱ, ὀνόματι μόνον Ἕλληνες, Κομμουνιστοσυμμορῖται.

Κατὰ τὸν ἔνοπλον τοῦτον ἀγῶνα ἡ Πατρίς μας διῆλθεν ἡμέρας κρισίμους. Κατ' αὐτὸν ἠπειλήθησαν ὅλα τὰ ἰδανικά μας, ὡς Ἔθνους, Κράτους καὶ ἀτόμων: Φυλή, Θρησκεία, Ἐλευθερία, Δημοκρατία.

Ὅμως ἐνικήσαμεν.

Ἡ Νίκη ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῶν μεγάλων ἀρετῶν τοῦ Ἕλληνος πολεμιστοῦ καὶ τῆς ἀνταξίας Πολιτικῆς καὶ Στρατιωτικῆς Ἡγεσίας του.

Εἰς τοὺς θρύλους, τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα καὶ ὁλοκαυτώματα τοῦ Ἕλληνος πολεμιστοῦ, τῶν ὁποίων γέμει ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἀρχὴν ἀνευρίσκομεν εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων, προσετέθησαν χρυσοῖς γράμμασι τὰ ὀνόματα τῶν θρυλικῶν βουνῶν **«ΓΡΑΜΜΟΣ—ΒΙΤΣΙ»**.

Ἡ Πολιτεία, τιμῶσα καὶ εὐγνωμονοῦσα τὰ ἡρωϊκὰ τέκνα της, καθιέρωσε τὴν 3ην Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέραν ἑορτῆς τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἕλληνος Πολεμιστοῦ.

Τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίοδον εὑρέθη εἰς τὰς ἐπάλξεις, ἀντεπεκρίθη ἀπολύτως εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἔθνους καὶ ἐπετέλεσεν εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ἀποστολήν του.

Ἡ ἡγεσία τῶν Κ/Σ εἶχε προγραμματίσει τὴν παράλυσιν τῆς Κρατικῆς Ἐξουσίας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ τὴν ἀθρόαν στρατολογίαν ἐκ τῆς περιοχῆς της διὰ τὰς συμμορίας.

Εἰς τὰς ἐπιδιώξεις ταύτας ἡ ἡγεσία τῶν Κ/Σ εἶχε στηρίξει κατὰ σημαντικὸν ποσοστὸν τὰς ἐλπίδας της διὰ τὴν τελικὴν νίκην.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀνέτρεψε τὰ σχέδια τοῦ Κ/Σ, ματαιώσασα τὴν στρατολογίαν καὶ ἐπιτυχοῦσα τὴν διατήρησιν εἰς τὸ ἀκέραιον τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐλέγχου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς εὐθύνης της καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ἀποτέλεσμα, ὅπερ εἶχε κεφαλαιώδη σημασίαν διὰ τὴν νικηφόρον συνέχισιν καὶ ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος. Κατέφερε σκληρὰ καὶ πολλαπλᾶ πλήγματα κατὰ τῶν συνωμοτικῶν-ἐπαναστατικῶν μηχανισμῶν τῶν Κ/Σ, τέλος δὲ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1949 συνέλαβε καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῶν μηχανισμῶν τούτων καὶ μέλος τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. αἱμοσταγῆ κακοῦργον Στέργιον Ἀναστασιάδην μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἐπιτελείου του.

Ἀστυνομικοί!

Νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι διὰ τὴν συμβολήν σας εἰς τὴν Νίκην.

Ἀγρυπνεῖτε. Ὁ κίνδυνος δὲν παρῆλθεν. Ὁ ἐχθρὸς καραδοκεῖ μὲ τὸ ὅπλον παρὰ πόδας.

Ὁ Ἀρχηγὸς
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 199ΟΝ

ΓΡΑΜΜΟΣ

ΒΙΤΣΙ

Μέσα στὴν παγκόσμιο ἱστορία, οἱ σελίδες ποὺ μιλοῦν γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος καὶ τοὺς ἀγῶνες του κατέχουν τὴν πρώτη θέση.

Εἶναι ἀγῶνες, ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἱερὴ αὐτὴ γῆ, ἀλλὰ γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ γιὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα τρεῖς χιλιάδες χρόνια τώρα ἀκτινοβολοῦν ἀπὸ τὸν ἱερὸ βράχο τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου ἔχει στηθῆ **«ἡ Ἀκρόπολις»**, τὸ αἰώνιο σύμβολο τῆς σοφίας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σύμβολο, ποὺ ἀπείλησε ὁ ἄρχων τοῦ Βορρᾶ ν' ἀφανίσῃ, ὁμιλεῖ γιὰ τὶς θυσίες, τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὸ αἷμα μὲ τὸ ὁποῖο τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια μέχρι σήμερα ἔδωσε στὴν ἀνθρωπότητα τὴ γνώση τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς σοφίας, τὴ φιλοπατρία, τὸ ἀδάμαστο φρόνημα καὶ τὰ πανανθρώπινα ἰδανικά, ποὺ ἀγωνίζονται τώρα ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ νὰ προασπίσουν ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴ τῶν πολικῶν ἀντιπάλων.

Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἀπόδειξε ὅτι γνωρίζει ν' ἀγωνίζεται γιὰ τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ καὶ νὰ στήνῃ βωμούς, ὅπως εἶναι οἱ βωμοὶ τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμῖνος, τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ 1821, τοῦ 1912-1913, τοῦ 1940, τοῦ 1944 καὶ τελευταία τοῦ 1949 πάνω στὴ Πίνδο, στὸ Γράμμο, στὸ Βίτσι, στὴ Μουργκάνα... καὶ τόσοι ἄλλοι, ποὺ ἀποτελοῦν ἁπλῶς σταθμοὺς στὴν ἀτέλειωτη ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Δὲν εἶναι συμπτωματικὴ ἡ πανοπλία τῆς Ἀθηνᾶς, θεᾶς τῆς σοφίας. Συμβολίζει τὶς πολεμικὲς ἀρετὲς τῶν Ἑλλήνων, γιατὶ ἀποτελεῖ ἱστορικὴ ἀλήθεια, ὅτι οἱ Ἕλληνες πάντοτε διεκρίθησαν στὰ πεδία τῶν μαχῶν. Κατὰ τὰ νεώτερα δὲ χρόνια σὲ κάθε κρίσιμη στιγμὴ τῆς ἀνθρωπότητος ἔδωσαν τὸ παρὸν καὶ ἀγωνίσθησαν γιὰ τὰ ἰδανικά τους καὶ γιὰ τὸν πανανθρώπινο πολιτισμό.

Καὶ ἡ Ἐθνική, λοιπόν, ἐπέτειος ποὺ γιορτάζει σήμερον τὸ Πανελλήνιον εἰς ἀνάμνησιν τῆς συντριβῆς τῶν συμμοριτοκομμουνιστῶν στὸ **Γράμμο** καὶ στὸ **Βίτσι**, ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς νεώτερους σταθμοὺς τῆς ἱστορίας μας.

Ἀλλ' ἂς θυμηθοῦμε τὸ πρόσφατο αὐτὸ κεφάλαιο τῆς ἱστορίας μας.

Οἱ κομμουνιστὲς τῆς Ἑλλάδος, ἀπάτριδες καὶ δοῦλοι τῶν Σλάβων τοῦ Βορρᾶ, παρεσκευάσθησαν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς τῆς Χώρας ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ ναζισμοῦ, ὥστε, ὅταν ἔρθῃ ἡ στιγμὴ τῆς ἀπελευθερώσεως νὰ κυ-

βερνήσουν αὐτοὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ τὴν παραδώσουν στοὺς μακρυνοὺς αὐθέντες των τῆς στέππας.

Τὸ σχέδιό τους ἦταν σατανικώτατο, γιατὶ κατώρθωσαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸν πόθο τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴ λευτεριά τους καὶ νὰ δημιουργήσουν τὸ Ε.Α.Μ., τὸν Ε.Λ.Α.Σ., τὸ Ε.Λ.Α.Ν. καὶ τὴν Ο.Π.Λ.Α., στὶς ὁποῖες ἐπεστράτευσαν τοὺς ὀπαδούς των καὶ παρέσυραν ἐν ἀγνοίᾳ των πολλοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας, ἐνῶ οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς ἦσαν καθαρῶς ἐγκληματικὲς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις, ποὺ δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀπολύτως σχέση μὲ τὸν πραγματικὸν ἀγῶνα ἀντιστάσεως κατὰ τῶν κατακτητῶν.

Ἔτσι, κατώρθωσαν κατὰ τὶς ἡμέρες τῆς ἀπελευθερώσεως νὰ κυριαρχοῦν σχεδὸν σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἔχουν δημιουργήσει δική τους κυβέρνηση τοῦ βουνοῦ καὶ νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ ἐπιτυχία τους θὰ ἦταν ἀπολύτως ἀσφαλής.

Ἀπατήθηκαν ὅμως γιατὶ οἱ Σύμμαχοι κατάλαβαν τὴν τελευταία στιγμὴ τὴν ἀπάτη τους καὶ ἐσχημάτισαν κυβέρνησιν ἀπὸ ἐθνικόφρονες Ἕλληνες πολιτικοὺς ποὺ κατώρθωσαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἄμεσο κατάληψη τῆς ἀρχῆς μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν.

Αὐτός, ἀκριβῶς, ἦταν ὁ «πρῶτος γῦρος» τῶν κομμουνιστῶν, ὅπως τὸν ὠνόμασαν, κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ θύματά τους ἀνέρχονται σὲ 40.000 νεκροὺς ἐθνικόφρονες, ποὺ ἐδολοφονήθησαν κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο.

Καὶ ἀκολουθεῖ ὁ «δεύτερος γῦρος». Πρόκειται γιὰ τὸν ἀπαίσιο Δεκέμβρη τοῦ 1944 κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, «αἱ Ἀθῆναι» καὶ πολλὲς ἐπαρχίες μετεβλήθησαν σὲ ζοῦγκλες.

Οἱ σφαγὲς τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, οἱ ἀνατινάξεις, οἱ βιασμοὶ γυναικῶν, οἱ φάλαγγες τῶν ὁμήρων, οἱ λεηλασίες, οἱ φλόγες, τὰ δάκρυα καὶ τὸ αἷμα ἀποτελοῦσαν μιὰ κόλαση ποὺ κράτησε ἕναν ὁλόκληρο μῆνα. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ Ἑλλάδα δὲν νικήθηκε.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ἡ Χωροφυλακή, ὁ Ἐθνικὸς Στρατὸς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, μὲ τὴ βοήθεια τῶν Συμμάχων μας, κατώρθωσαν νὰ συντρίψουν τὶς ὁρδὲς τῶν κομμουνιστῶν καὶ νὰ τὶς ἀναγκάσουν σὲ συνθηκολόγησουν. Κ' ἔτσι γεννήθηκε ἡ συνθήκη τῆς Βάρκιζας μὲ τὴν ὁποίαν ὑποχρεώθηκαν νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα καὶ νὰ διαλύσουν τὸν Ε.Λ.Α.Σ..

Ἔτσι ἔκλεισε καὶ ὁ ματωμένος κύκλος τοῦ «δεύτερου γύρου», ποὺ στοίχησε στὴν Ἑλλάδα 56.373 Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες, ἀγνὰ στοιχεῖα τοῦ πληθυσμοῦ μας, τίμιους πατριῶτες ποὺ κατεσφάγησαν κατὰ τρόπο θηριώδη.

Ἀλλὰ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἄλλαξε τακτική. Ἀμέσως μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, ἄρχιζε νὰ προπαρασκευάζῃ τὸν «τρίτο γῦρο». Ἔστειλεν ἐμπειροπόλεμα στελέχη στὶς χῶρες τοῦ Παραπετάσματος γιὰ νὰ ἐκπαιδευτοῦν στρατιωτικὰ καὶ ἔκρυψε τὰ ὅπλα του σὲ ἀσφαλεῖς κρύπτες. Ἔτσι σιγὰ-σιγὰ καὶ ἀφοῦ ὁλοκληρώθηκαν οἱ προπαρασκευές, ξέσπασε τὸ 1946, μὲ τὴν ἐπίθεση στὸ Λιτόχωρο, ὁ «τρίτος γῦρος».

Βούλγαροι, Ἀλβανοὶ καὶ Σλάβοι, μὲ βοηθοὺς ἐγκληματίας κοινούς, ἐκείνους ποὺ ἡ ἀνεξικακία τῶν Ἑλλήνων ἄφησε νὰ κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα, δημιούργησαν συμμορίες ποὺ τὰ ἐγκλήματά τους ξεπέρασαν ἐκεῖνα τῶν Οὔννων.

Ὁ κομμουνιστοσυμμοριτισμός, ἡ φοβερὰ αὐτὴ λαίλαπα, ἀπείλησε πρὸς στιγμὴν νὰ ἐρειπώσῃ ὁλότελα τὸν μαρτυρικὸ τοῦτο τόπο. Ἀλλὰ τὴν ἀπάντηση στὶς ὁρδὲς αὐτὲς τῶν βαρβάρων φυλῶν τῆς στέππας, ποὺ ὥρμησαν μέσα στὴν Ἑλλάδα σὰν μάστιγα καταστροφῆς, τὴν ἔδωσαν καὶ πάλιν οἱ μαχητὲς τῆς Ἑλλάδος σὲ τόνο ἀφθάστου ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας. Αὐτοί! ζωηρὰ μὲ τὸ ἄπλετο φῶς τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Αὐτοί!! μιὰ δράκα ἀνδρῶν ὑπεδέχθησαν πολυάριθμο ἐχθρὸ μὲ τὸ Λακωνικὸ ἐκεῖνο «ὄχι» καὶ μᾶς ὑπενθύμισαν τὶς ἀρετὲς τῆς φυλῆς μας, τὴν ἀφοβία πρὸς τοὺς κινδύνους καὶ τὸ ἄπειρο τῆς φιλοπατρίας μας μὲ τὴ φανατικὴ ἐθνικὴ πίστι, ὅτι ἀπὸ μιὰ ἀτιμασμένη ζωή, καλύτερη εἶναι ἡ λήθη τοῦ θανάτου!!! Αὐτὴ τὴ δροσερὴ πνοὴ ἐσκόρ-

πισε ἡ Ἑλλάδα τὸ 1949 σ' ὅλη τὴν ἀτμόσφαιρα, ποὺ τὴν ἀνέπνεον οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ καὶ μ' αὐτὴ τὴν ἀστραπὴ ἐφωτίσθηκε καὶ πάλιν ἡ νύχτα τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ «τρίτου γύρου» ὑπῆρξε τρομακτικός.

Ἄπειρες ἐκτελέσεις ἀθῴων πολιτῶν, σταυρώσεις καὶ ἀπαγχονισμοὶ ἱερωμένων, δολοφονίες Ἑλλήνων, ἐμπρησμοὶ οἰκημάτων, καταστροφὲς στὴ γεωργία, ἀφανισμὸς τῆς κτηνοτροφίας, γενικὴ ἐρήμωση καὶ λεηλασία. Καὶ τὸ φρικτώτερο ἀπ' ὅλα τους τὰ ἐγκλήματα, τὸ «παιδομάζωμα». Νήπια καὶ μικρὰ παιδιὰ τ' ἅρπαξαν ἀπ' τὶς ἀγκαλιὲς τῶν μαννάδων τους καὶ τὰ ἔσερναν μακρυὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους,

Ὁ Ἕλλην στρατιώτης πάνω στὰ κακοτράχαλα βουνὰ τῶν συνόρων μας, ἕτοιμος πάντοτε ν' ἀμυνθῇ κατὰ πάσης ἔξωθεν ἐπιβουλῆς.

ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τὸ σπαραγμὸ τῶν μαννάδων καὶ τὸ ὁμαδικὸ κλάμα τῶν παιδιῶν, ποὺ ἀντηχοῦσε ἀνατριχιαστικὰ κατὰ τὶς νυκτερινὲς πορεῖες πρὸς τὶς χῶρες τοῦ παραπετάσματος.

55.000 νεκροί, 28.000 παιδιὰ θύματα τοῦ παιδομαζώματος, 40.000 ἐκπατρισθέντες, 750.000 ἄστεγοι καὶ ὑλικὲς ζημίες 3.700.000.000 σημερινῶν δραχμῶν, εἶναι τὰ στοιχεῖα ποὺ δίνει ἡ στατιστικὴ γιὰ τὸν «τρίτο γῦρο».

Καταστροφὴ τῶν πάντων, ἦταν τὸ σύνθημά τους. Ἐνῷ ὅμως πίστευαν ὅτι σχεδὸν εἶχαν ἐπικρατήσει, ἀναγκάσθηκαν τελικὰ ν' ἀναμετρηθοῦν μὲ τὸν Ἕλληνα φαν-

τάρο, τὸ ναύτη, τὸν ἀεροπόρο, τὸν ἀστυφύλακα, τὸ χωροφύλακα, καὶ τὸν ἔφεδρο πολεμιστὴ κ' ἔτσι ὁ κομμουνιστοσυμμοριτισμὸς συνετρίβη τελικά.

'Ο στρατός μας ἔγραψε καὶ πάλι μὲ τὴ λόγχη νέες σελίδες δόξης καὶ ἡρωϊσμοῦ.

'Ο διεθνὴς κομμουνισμὸς ἀπέτυχε νὰ καταλάβῃ τὴν 'Ελλάδα καὶ γι' αὐτὸ ἔνοιωσε μεγάλη ἀπογοήτευση.

Μ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν τρόπο γράφηκε ἡ ἐποποιΐα τῆς Πίνδου, τῆς Ρούμελης, τοῦ Γράμμου, τοῦ Βίτσι, τῆς Μουργκάνας κλπ.. Καὶ ὁ ἀγώνας ἔκλεισε μὲ τὴν ἱστορικὴ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ ἀειμνήστου 'Αρχιστρατήγου 'Αλεξάνδρου Παπάγου, ποὺ ἔγραφε τοῦτα τὰ σεμνὰ λόγια :

«Δὲν εἶναι ἁπλῆ ἡ σύμπτωσις ὅτι ἡ πρώτη ἀποφασιστικὴ νίκη τοῦ στρατοῦ μας, κατὰ τὴν μακρὰν πολεμικὴν περίοδον, ποὺ ἀρχίζει τὰ ἐξημερώματα τῆς 28ης 'Οκτωβρίου 1940 ἐκερδήθη εἰς τὸν Γράμμον καὶ τὴν Πίνδον καὶ ἡ τελευταία ἐπίσης, ἐννέα χρόνια βραδύτερον, εἰς τὸν Γράμμον.

'Η ἱστορικὴ αὐτὴ ἐπανάληψις συμβολίζει παραστατικώτερα ἀπὸ κάθε ἀφηρημένον συλλογισμὸν τὴν οὐσιαστικὴν ταυτότητα τοῦ ἀγῶνος.

'Επρόκειτο περὶ εἰσβολῆς, διότι ἡ ἀποφασιστικὴ μάχη ἐδόθη καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις εἰς τὴν κλασσικὴν πύλην τῶν εἰσβολῶν.

'Ο ἀγὼν ἦτο βαθύτατα ἐθνικός, διότι δὲν ἠπειλήθησαν ἁπλῶς ἐθνικὰ ἐδάφη, λιμένες ἢ θέσεις ὀχυραί, ἀλλ' αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τοῦ "Εθνους εἰς τὸ ἠθικὸν καὶ ὑλικόν της βάθρον. Τέλος καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, ὁ εἰσβολέας ἐκάλυψε τὴν ἐπιβουλήν του μὲ τὸ μανδύαν ἑνὸς μεσσιανισμοῦ–«νέα τάξις πραγμάτων» ἢ «ἀταξικὴ κοινωνία»— τοῦ ὁποίου τὸ βαθύτερον νόημα δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ ἡ κατάργησις τῆς 'Ελληνικῆς τάξεως, ἡ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ—«ὁλοκληρωτικὴ» ὅπως τὴν εἶπαν—ὑποδούλωσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἐλευθέρων κοινοτήτων εἰς τὴν ὠμὴν βίαν.

Δι' αὐτὸ τὸ "Εθνος τῶν 'Ελλήνων ὁλόκληρον ἐξηγέρθη ὡς εἷς ἄνθρωπος κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς, ἐπολέμησε καὶ ἐνίκησε. Δι' αὐτὸ ὁ πόλεμος αὐτὸς περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, ὑπῆρξε πόλεμος τοῦ λαοῦ καὶ ἡ νίκη, νίκη τοῦ λαοῦ.

'Υπῆρξε κατ' ἐξοχὴν νίκη τῶν ἠθικῶν δυνάμεων, νίκη τοῦ ἠθικοῦ. "Ας ἐπιτραπῇ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ηὐτύχησε νὰ ἡγηθῇ καὶ εἰς τὰς δύο ἀποφασιστικὰς στιγγάς, τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ "Εθνους, νὰ ἀποδώσῃ τὰς τιμὰς ἐκεῖ ποὺ ἀνήκουν.

Οὐδεὶς παραγνωρίζει τὴν συμβολὴν τῆς ἡγεσίας, τὴν συμβολὴν τῶν διοικήσεων εἰς τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα. Οἱ ἡγήτορες, λέγει ὁ ἥρωας τοῦ Ροστάν, εἰς τὸν «'Αετιδέα», εἶναι τὰ κεφαλαῖα εἰς τὰς σελίδας τῆς πολεμικῆς ἱστορίας. Αὐτὰ μαγνητίζουν τὴν προσοχήν. 'Αλλ' ἡ ἱστορία γράφεται μὲ τὰς μυριάδας τῶν μικρῶν γραμμάτων, καὶ δὲν γράφεται χωρὶς αὐτά, χωρὶς τὰς μυριάδας τῶν ἀφανῶν μαχητῶν.

Εἰς πολέμους, ἰδίως ὅπως αὐτός, ὅπου τὸν ἀποφασιστικὸν ρόλον παίζουν αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις, ἡ νίκη εἶναι ἔργον τοῦ στρατοῦ ἐν τῷ συνόλῳ του. Τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἡ διαπίστωσις αὕτη θεμελιώνει τὴν αἰσιοδοξίαν μας διὰ τὸ μέλλον.

Διότι ἀκριβῶς ἡ νίκη ὑπῆρξε ἔργον τῶν ἠθικῶν δυνάμεων, ἔργον τῶν πολλῶν, καὶ τὸ μέγα της κεφάλαιον θὰ διατηρηθῇ ὁσουσδήποτε κόπους καὶ ἂν ἀπαιτήσῃ τοῦτο, καί, ὅταν οἱ κίνδυνοι παρέλθουν, τὸ πνεῦμα της καὶ ὁ παλμός της καὶ ὁ ρυθμός της θὰ μεταδοθοῦν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀναδημιουργίας τῆς 'Ελλάδος».

Στρατάρχης *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ*

Τὸ συμπέρασμα εἶναι, ὅτι ὕστερα ἀπὸ τοὺς τρεῖς αἱματωμένους γύρους τοῦ κομμουνισμοῦ δὲν πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τέταρτος.

Καὶ δὲν θὰ ἀκολουθήσῃ τέταρτος γῦρος, ὅταν πεισθοῦν οἱ κομμουνιστὲς τῆς 'Ελλάδος καὶ ὁ διεθνὴς κομμουνισμός, ὅτι, ὁ ὑπερήφανος 'Ελληνικὸς λαὸς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ζήσῃ μὲ τὰ ἰδανικά του καὶ ν' ἀγωνισθῇ γι' αὐτά, ἀψηφώντας τὶς ἀπειλὲς ἀπ' ὁπουδήποτε κι' ἂν προέρχωνται.

Ν. Α.

Η ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΑ (ΣΑΜΠΟΤΑΖ) ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

8. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) δολοφόνοι ὑψηλῶν προσώπων καὶ ἄλλων ἀτόμων.
α) Ἀποφασιστικὴ προσωπικὴ ἐπίθεση.
ι) Δολοφονία τοῦ Ἕλληνος Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης Χρ. Λαδᾶ.

***

8. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) δολοφόνοι ὑψηλῶν προσώπων καὶ ἄλλων ἀτόμων.

Ὅλοι οἱ πράκτορες κατασκοπείας ἢ ἀντικατασκοπείας δὲν εἶναι κατάλληλοι γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς δολιοφθορεῖς (δολοφόνοι) ὑψηλῶν προσώπων καὶ ἄλλων ἀτόμων. Ἐκεῖνοι ποὺ πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἐπιλέγονται μεταξὺ τῶν πρακτόρων, μὲ βάση προπαντὸς τὴ σκληρότητα καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά τους. Ὅταν δὲ τοὺς γίνῃ καὶ ἡ κατάλληλη ἐκπαίδευση, τότε ἀναλαμβάνουν τὶς πιὸ δύσκολες ἀποστολές, δηλαδὴ τὴ δολοφονία ὑψηλῶν ἢ ἐπικινδύνων γιὰ τὸ κράτος πρὸς ὄφελος τοῦ ὁποίου ἐργάζονται, προσώπων. Καὶ εἶναι δύσκολες οἱ ἀποστολὲς αὐτές, γιατὶ ὅσο μεγαλύτερη ἀξία ἔχει μιὰ προσωπικότητα γιὰ ἕνα κράτος, τόσο μεγαλύτερα μέτρα ἀσφαλείας αὐτοῦ λαμβάνονται, ὥστε κάθε ἀπόπειρα δολοφονίας του ν' ἀποτελῇ ὄχι εὔκολο ἐγχείρημα.

Στοὺς ἐκπαιδευομένους, λοιπόν, ὡς εἰδικοὺς δολιοφθορεῖς γιὰ τὴ δολοφονία ὑψηλῶν προσώπων, διδάσκονται οἱ διάφοροι τρόποι κατὰ τοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ δολοφονηθῇ ἕνα ὑψηλὸ πρόσωπο ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ οἱ τρόποι αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι :

α) Ἡ ἀποφασιστικὴ προσωπικὴ ἐπίθεση.
β) Ἐπίθεση μὲ αὐτοκίνητο (γκαγκστερικὸς τρόπος ἐπιθέσεως).
γ) Δολοφονία μὲ ἐκρηκτικὰ μηχανήματα.
δ) Δολοφονία μὲ δηλητήριον.
ε) Δολοφονία ὑπὸ διάφορα προσχήματα.

α) Ἡ ἀποφασιστικὴ προσωπικὴ ἐπίθεση.

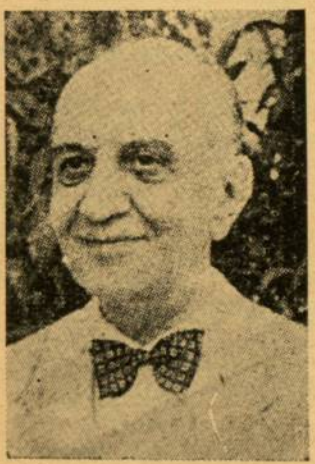
Ἡ προσωπικὴ ἐπίθεση κατὰ ὑψηλοῦ προσώπου μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ περίστροφο, μὲ χειροβομβίδα καὶ μὲ μαχαίρι ἀκόμη. Τὸ ἄτομο ποὺ θὰ κάνῃ τὴν ἐπίθεση πρέπει νὰ ἔχῃ ἀσκηθῇ στὴ χρήση τῶν ὅπλων αὐτῶν. Πρὸ παντὸς ὅμως πρέπει νὰ εἶναι ἀποφασισμένο νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴ ζωή του προκειμένου νὰ πετύχῃ τοῦ σκοποῦ του. Φυσικὰ πρὶν γίνῃ ἡ ἐπίθεση παρακολουθοῦνται οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς τοῦ θύματος, ὁ τρόπος τῶν μετακινήσεών του καὶ γενικὰ ἐπιδιώκεται νὰ βρεθῇ τὸ κατάλληλο σημεῖο ποὺ εὐνοεῖ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐπιθέσεως. Ὅσο δὲ τὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι πλησιέστερα πρὸς τὸ θῦμα, τόσο οἱ ἐλπίδες ἐπιτυχίας τῆς ἐπιθέσεως εἶναι μεγαλύτερες. Πολλὲς φορὲς οἱ ὑπηρεσίες κατασκοπείας χρησιμοποιοῦν γιὰ τὴν δολοφονία ὑψηλῶν προσώπων ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ὁποιοδήποτε λόγο αἰσθάνονται μῖσος κατὰ τοῦ θύματος τέτοιο, ποὺ δέχονται νὰ κάνουν ἐπίθεση αὐτοκτονίας, ἐπίθεση δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποία γνωρίζουν ὅτι θὰ σκοτωθοῦν ὁπωσδήποτε καὶ αὐτοὶ μαζὶ μὲ τὸ θῦμα. Γενικά, λοιπόν, ἡ προσωπικὴ ἐπίθεση εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνη καὶ γιὰ τὸ θῦμα καὶ γιὰ τὸ δράστη, ἀποτελεῖ δὲ τὸν ἀσφαλέστερο τρόπο δολοφονίας ἑνὸς ἀτόμου, ἔστω καὶ ἂν ἔχουν ληφθῇ σοβαρὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀσφάλειά του. Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ὅσο τὰ μέτρα ἀσφαλείας τοῦ ἐπικινδύνου νὰ ὑποστῇ ἐπίθεση προσώπου εἶναι μελετημένα, τόσο πιὸ πολὺ δυσκολεύεται ὁ δράστης στὴν ἐπίθεσή του. Οἱ περισσότερες δολοφονίες ὑψηλῶν προσώπων ποὺ εἶναι γνωστὲς στὴν ἱστορία ἔγιναν μὲ τὸν τρόπο αὐτό.

ι) Δολοφονία τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης Χρήστου Λαδᾶ.

Μιὰ ἀπὸ τὶς δολοφονίες αὐτὲς εἶναι καὶ ἡ δολοφονία στὴν 'Αθήνα τοῦ ἀειμνήστου Χρ. Λαδᾶ, ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, τῆς ὁποίας τὸ ἱστορικὸ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Στὶς 9 τὸ πρωῒ τῆς 1ης Μαΐου 1948, ἡμέρα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ὅταν οἱ καμπάνες σήμαιναν γιὰ τὴν πρώτη 'Ανάσταση, ὁ ἀείμνηστος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, Χρῆστος Λαδᾶς, ἔξοχος ἐπιστήμων, θαρραλέος ἐθνικὸς ἀγωνιστὴς καὶ ἐπίλεκτος πολιτικός, κατέβηκε ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ μπῆκε στὴν ἱστορικὴ ἐκκλησία τοῦ 'Αγίου Γεωργίου Καρύτση, ποὺ βρίσκεται παραπλεύρως, γιὰ νὰ προσευχηθῇ, ν' ἀνάψῃ ἕνα κεράκι, ὅπως συνήθιζε νὰ κάνῃ κάθε μέρα καὶ νὰ μεταλάβῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Ὅταν μετὰ 10′ τῆς ὥρας τελείωσε τὰ θρησκευτικά του καθήκοντα βγῆκε καὶ πῆγε στὸ αὐτοκίνητό του, ποὺ τὸν περίμενε στὴν πλατεία τῆς ἐκκλησίας. Τὸ αὐτοκίνητο τὸ ὡδηγοῦσε ὁ σωφὲρ Σταῦρος Μενουδάκης, δίπλα του δὲ ἐκάθητο ὁ ἀστυφύλαξ τῆς ἀσφαλείας τοῦ ὑπουργοῦ 'Αγγέλου Σπῦρος. Μόλις ξεκίνησε τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔστριψε δεξιὰ στὴν ὁδὸ 'Εδουάρδου Λῶ, ποὺ τώρα λέγεται Χρήστου Λαδᾶ, γιὰ νὰ πάῃ στὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, ἕνας κομμουνιστὴς ποὺ ἦταν ντυμένος μὲ στολὴ ἀεροπόρου (σμηνίτου) παραμόνευε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο, ἔτρεξε καὶ ταχύτατα πέταξε μὲ δύναμη μιὰ χειροβομβίδα στὸ πίσω τζάμι τοῦ αὐτοκινήτου. 'Η χειροβομβίδα ἔσπασε τὸ τζάμι, ἔπεσε μέσα, ἐκεῖ ποὺ ἐκάθητο ὁ ὑπουργὸς καὶ ἐξερράγη. 'Ο δολοφόνος, ὅπως ἐξακριβώθηκε, ἦταν ὁ Μουτσογιάννης Εὐστράτιος τοῦ 'Ιωάννου, ἡλικίας τότε 22 ἐτῶν, ἔτρεξε στὴν ὁδὸ 'Ανθίμου Γαζῆ γιὰ νὰ διαφύγῃ. 'Αλλὰ ὁ σωματοφύλακας τοῦ ὑπουργοῦ ἀστυφύλαξ 'Αγγέλου Σπῦρος καὶ ὁ ὁδηγός, ἀμέσως μόλις ἄκουσαν τὸν κρότο ποὺ ἔκαμε τὸ τζάμι καὶ πρὶν ἀκόμη ἐκραγῇ ἡ χειροβομβίδα, βγῆκαν καὶ μὲ τὸ περίστροφο στὸ χέρι κατεδίωξαν τὸν δράστη. Τὸ αὐτὸ ἔκαμαν καὶ οἱ ἀστυφύλακες Πινακούλιας 'Αθανάσιος, Καράντζαλης Εὐστάθιος καὶ Λιακόπουλος Παναγιώτης, ποὺ βρέθηκαν ἐκεῖ πλησίον ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν.

Εἰκ. 3. Χρῆστος Λαδᾶς.

'Ο δράστης χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμία του, ἔσκυψε, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του δεύτερη χειροβομβίδα καὶ τὴν ἐξεσφενδόνισε κατὰ τῶν ἀστυφυλάκων ποὺ τὸν κατεδίωκαν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φονευθῇ ὁ ἀστυφύλαξ Πινακούλιας 'Αθανάσιος καὶ νὰ τραυματισθοῦν οἱ ἀστυφύλακες Καράντζαλης καὶ Λιακόπουλος. 'Ο ἀστυφύλαξ ὅμως 'Αγγέλου συνέχισε τὴν καταδίωξή του, ὁπότε ἐκεῖνος ἐξεσφενδόνισε καὶ τρίτη χειροβομβίδα, ἡ ὁποία εὐτυχῶς δὲν ἐξερράγη. 'Ο ἀστυφύλαξ πυροβολῶν ἐτραυμάτισε τὸ δράστη σοβαρὰ καὶ τελικὰ τὸν συνέλαβε.

'Ο ἀείμνηστος Λαδᾶς βαρειὰ τραυματισμένος καὶ σὲ ἀφασία μετεφέρθη στὸ νοσοκομεῖο τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ παρ' ὅλες τὶς ἰατρικὲς ἐπεμβάσεις ἀπέθανε μετὰ δύο ἡμέρες.

'Ο δράστης Μουτσογιάννης μετεφέρθη στὸ 'Ιπποκράτειο νοσοκομεῖο καὶ ὑπέστη ἀμέσως ἐπιτυχῆ ἐγχείρηση ποὺ τοῦ ἔσωσε τὴ ζωή.

'Η ἀστυνομία ἐκινήθη ἀμέσως μεθοδικὰ καὶ κατώρθωσε νὰ δώσῃ στὴν ἀνάκριση ὅλα τὰ στοιχεῖα, ὄχι μόνο τῶν δραστῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἠθικῶν αὐτουργῶν τοῦ ἐγκλήματος, τοὺς ὁποίους συνέλαβε καὶ παρέδωσε στὴ δικαιοσύνη. 'Ενδιαφέρει ν' ἀναφέρουμε ὅτι ὁ κύριος ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ, ποὺ συνεκλό-

νισε τὴν ἑλληνικὴν κοινωνία καὶ ἐστέρησε τὴν πολιτεία ἑνὸς θαρραλέου ἐθνικοῦ ἀγωνιστοῦ, ὑπῆρξεν ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος τοῦ 1944, ὠργάνωσε μυστικὰ καὶ ἐξαπέλυσε ἀπὸ τὸ 1946 τὶς κομμουνιστικὲς συμμορίες στὴν ὕπαιθρο.

Ὅπως δὲ εἶναι γνωστὸν στὶς 25 Ἰουνίου τοῦ 1947 ἔγινε στὸ Στρασβοῦργο συνέδριο τοῦ Γαλλικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, στὸ ὁποῖο ἔλαβε μέρος καὶ ἀντιπροσωπεία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τοὺς Ν. Ζαχαριάδη καὶ Ν. Πορφυρογένη. Ἡ ἀντιπροσωπεία αὐτὴ ἐξήγγειλε ἀπόφαση τοῦ Κ.Κ.Ε. περὶ δημιουργίας «ἐλεύθερης ἑλληνικῆς κυβέρνησης» καὶ ἀνωμολόγησεν ἐπίσημα ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. ὀργανώνει, κατευθύνει καὶ καθοδηγεῖ τὸν συμμοριακὸν ἀγῶνα, ταυτοχρόνως δὲ ἐζήτησε τὴ συνδρομὴ καὶ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων ὅλων τῶν χωρῶν, πρὸς ἐνίσχυση καὶ ἐπικράτηση τοῦ τοῦ συμμοριακοῦ ἀγῶνος.

Ἀπὸ τότε τὸ Κ.Κ.Ε., ἐπίσημα πλέον καὶ χωρὶς προσχήματα, διηύθυνε τὸ συμμοριτοπόλεμο, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Ἕνα μέσο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἐθεωρήθη ἡ ἐκτέλεση δολοφονιῶν πολιτικῶν προσωπικοτήτων καὶ ἐνέργεια διαφόρων ἄλλων ἐπαναστατικῶν ἐκδηλώσεων.

Εἰκ. 4. Ἀθ. Πινακούλιας.

Καὶ γιὰ πρώτη τέτοια ἐκδήλωση ἀπὸ μέρους τοῦ Κ.Κ.Ε. παρουσιάζεται ἡ ἐπικήρυξη τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν Ζέρβα, Γονατᾶ καὶ Παπανδρέου, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τῶν συμμοριτῶν καὶ ἡ παρόρμηση τῶν κομμουνιστῶν ποὺ βρίσκονταν στὶς πόλεις γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ προδοτῶν τοῦ λαοῦ, ὅπως τοὺς ἀποκαλοῦσε.

Κατόπιν τῆς ἐπικηρύξεως αὐτῆς, ἡ κομμουνιστικὴ ὀργάνωση Ἀθηνῶν ἐπεχείρησε τὴν ἀπόπειρα τοῦ Στυλιανοῦ Γονατᾶ, ποὺ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ φόνο τοῦ ἀστυφύλακα Δουβῆ στὶς 9 Δεκεμβρίου τοῦ 1947.

Ἡ ἀστυνομία Ἀθηνῶν παρακολουθώντας πάντοτε τὶς ἐγκληματικὲς προθέσεις τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὴ δολοφονία πολιτικῶν προσωπικοτήτων καὶ γνωρίζοντας ὅτι μέσα στὰ στελέχη καὶ τὰ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπῆρχαν καὶ λίγοι φανατισμένοι, πρόθυμοι νὰ ἐκτελέσουν τυφλὰ τὶς διαταγὲς τῶν αὐθεντῶν τους, δὲν ἔπαυσε οὔτε μιὰ στιγμὴ νὰ παίρνῃ τὰ μέτρα ἐκεῖνα, ποὺ ἐθεωροῦντο ἀναγκαῖα γιὰ τὴ ματαίωση τῶν ἐγκληματικῶν αὐτῶν προθέσεων. Τὰ ἐπικίνδυνα μέλη τῆς αὐτοάμυνας συνελαμβάνοντο καὶ ἀπεστέλλοντο στοὺς τόπους ἐκτοπισμοῦ ἢ παρεδίδοντο στὴ δικαιοσύνη τῆς πατρίδος των.

Παράλληλα ἐλαμβάνοντο καὶ εἰδικὰ μέτρα ἀσφαλείας τῶν ἀπειλουμένων πολιτικῶν προσωπικοτήτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ δολοφονηθέντος ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, στὸ σπίτι τοῦ ὁποίου εἶχαν διατεθῆ φρουροὶ ἀστυφύλακες καθὼς καὶ συνοδὸς στὸ αὐτοκίνητό του.

Δυστυχῶς ὁ ἀείμνηστος Χρῆστος Λαδᾶς ἐπέπρωτο νὰ πέσῃ δολοφονικῶς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, γιὰ τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις στὸ παρελθὸν ἐδέχθη πολλὲς φορὲς νὰ παραστῇ ὡς συνήγορος σὲ διάφορες σοβαρὲς δίκες καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔκδοση ἐπιεικῶν ἀποφάσεων.

Οἱ αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἡ ἀστυνομία μὲ ταχύτητα ἀξιοθαύμαστο παρέδωσε στὴ δικαιοσύνη εἶναι οἱ ἑξῆς :

1) Μαυρίδης Ὀρέστης τοῦ Θεοχάρους. 2) Ζάννος Βασίλειος τοῦ Σταματίου. 3) Μουτσογιάννης Εὐστράτιος τοῦ Ἰωάννου. 4) Καμπανίδης Διονύσιος τοῦ Ἀγγέλου, 5) Ψωμιάδης Χαράλαμπος τοῦ Ἠλία. 6) Χατζηκίδης Κων/νος τοῦ Χαραλάμπους. 7) Πολλατίδης Κων/νος τοῦ Βασιλείου. 8) Σαραντίδης Ἐμμανουὴλ τοῦ Γεωργίου. 9) Καμπανίδου Μαρία σύζ. Ἀγγέλου. 10) Φουντόπουλος ἢ Τσατοῦρος

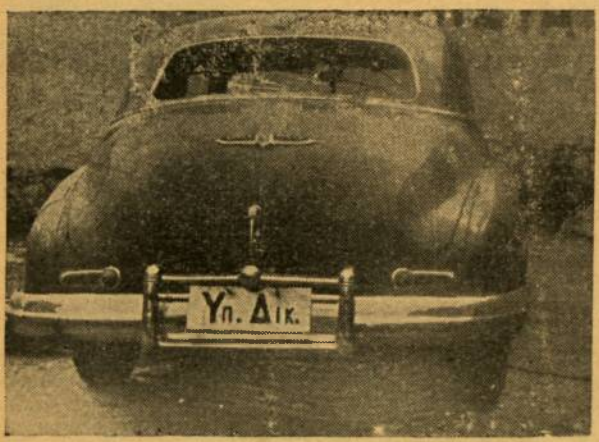
'Ιωάννης τοῦ 'Ηλία καὶ 11) Κωνσταντινέας Δημήτριος τοῦ 'Αλεξάνδρου.

"Ολοι αὐτοὶ παρεπέμφθησαν σὲ δίκη καὶ κατεδικάσθησαν σὲ θάνατο, πλὴν τῆς Καμπανίδου Μαρίας, ἡ ὁποία κατεδικάσθη σὲ 6ετῆ εἰρκτή.

'Από αὐτοὺς τὴν 25ην 'Ιουνίου 1948 ἐξετελέσθησαν οἱ : Μαυρίδης 'Ορέστης, Ζάννος Βασίλειος, Ψωμιάδης Χαράλαμπος, Χατζηκίδης Κων/νος, Πολλατίδης Κων/νος καὶ Σαραντίδης 'Εμμανουήλ.

Τοῦ Μουτσογιάννη Εὐστρατίου καὶ Καμπανίδη Διονυσίου μετετράπη ἡ καταδίκη σὲ ἰσόβια δεσμά, γιατὶ καὶ οἱ δύο προέβησαν σὲ ὁμολογίες καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δίκης ἐξέφρασαν τὴν εἰλικρινῆ μεταμέλειά τους γιὰ τὸ ἔγκλημα, κατέκριναν ἔντονα καὶ κατεδίκασαν τὴν ἀντεθνικὴ καὶ ἐγκληματικὴ πολιτικὴ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ γενικῶς ἔδωσαν σαφῆ δείγματα ὅτι ἔπαυσαν νὰ πιστεύουν στὰ κομμουνιστικὰ κηρύγματα.

'Η ταχυτάτη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐξιχνίαση τοῦ στυγεροῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ σύλληψη ὅλων τῶν ἐνόχων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὶς εἰς βάρος τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀποκαλύψεις τῶν Μουτσογιάννη καὶ Καμπανίδη, ἐπέφερε βαρὺ πλῆγμα κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως 'Αθηνῶν καὶ γενικώτερα κατὰ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε.

Εἰκ. 5. Τὸ πίσω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ὑπουργοῦ Χρ. Λαδᾶ, ὅπου ὁ δολοφόνος ἐξεσφενδόνισε τὴν χειροβομβίδα ποὺ ἐξερράγη μέσα σ' αὐτό.

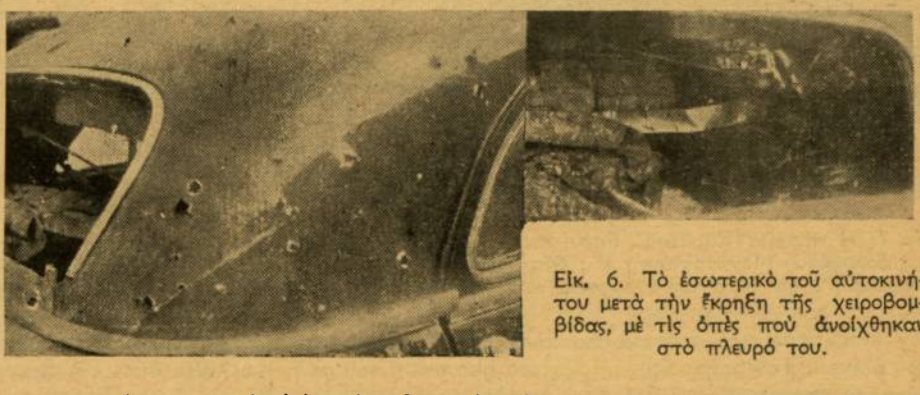
Τὸ παρακάτω ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπίσημο ἔκθεση τῆς ἀστυνομίας, σχετικὰ μὲ τὴν κομμουνιστικὴ ἐξέλιξη τοῦ Μουτσογιάννη μέχρι τὴ στιγμὴ ποὺ ἔγινε δολοφόνος, εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον, γιατὶ δείχνει πὼς ἕνας νέος ἐποτίσθη σιγὰ—σιγὰ μὲ τὸ κομμουνιστικὸ δηλητήριο καὶ ἀφυπνίσθη μόνον ὅταν ἀντελήφθη τὴν ἄβυσσο στὴν ὁποία βρέθηκε, ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐνόμιζε ὅτι ἔχουν ἰδανικὰ καὶ ὅτι θὰ τὸν βοηθοῦσαν παντοῦ καὶ πάντοτε.

'Ο Εὐστράτιος Μουτσογιάννης, ἡλικίας τότε 22 ἐτῶν, ἀνεμίχθη σὲ ἀναρχικὲς ὀργανώσεις κατὰ τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ἔτος 1943, ἤτοι σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν, ἐνταχθεὶς στὴν Ε.Π.Ο.Ν. 'Αγίας 'Ελεούσης. 'Από τὴν πρώτη στιγμὴ ἐκτελοῦσε προθυμότατα κάθε ἀποστολὴ ποὺ τοῦ ἀνετίθετο καὶ ἡ ἐν γένει δράση του ἦταν τέτοια, ὥστε ἐντάχθηκε ἔπειτα ἀπὸ λίγο χρόνο στὸν ἐφεδρικὸ Ε.Λ.Α.Σ., χρησιμοποιούμενος κυρίως γιὰ τὴ μεταφορὰ πυρομαχικῶν καὶ ἄλλων ἐφοδίων στοὺς μαχομένους ἐλασίτες.

Διεκρίθη καὶ στὴ νέα του ἀποστολὴ καὶ ἐπειδὴ ἐπέδειξε ἐξαιρετικὴ μαχητικότητα, τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1944 ἐντάσσεται στὴν Ο.Π.Λ.Α. περιοχῆς Χαρακόπου—Καλλιθέας, στὴν ὁποία ἀρχηγὸς ἦταν ὁ Χαράλαμπος Ψωμιάδης, ποὺ ἔφερε τὸ βαθμὸ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.. 'Εκεῖ ἔδρασε μέχρι τέλους τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος καὶ ἔλαβε μέρος ἐνόπλως σὲ πλεῖστες μάχες μαζὶ μὲ τοὺς Λεωνίδα 'Εξαρχάκον, τέως ἀστυφύλακα, ποὺ κατέφυγε ἀργότερα στὸ Μποῦλκες τῆς Γιουγκοσλαβίας, 'Ιωάννη 'Ελευθεριάδη, 'Αθανάσιο Κουνενῆ ἢ Χασάπη, Σπυρίδωνα Σαμπλίδη καὶ ἄλλους.

Μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος ἐξακολούθησε ν' ἀναμιγνύεται σὲ διάφορες κομμουνιστικὲς ἐκδηλώσεις, ἤτοι σὲ συλλαλητήρια, συγκεντρώσεις, ἀναγραφὴ συνθημάτων καὶ διασπορὰ προκηρύξεων κ.λ.π., γράφτηκε στὸν δημοκρατικὸ σύλλογο Καλλιθέας καὶ γενικῶς εἰργάσθη γιὰ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα στὸ ὁποῖο ἔγινε μέλος.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1947 συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη στὴν Ἰκαρία, ἀπ' ὅπου ἐπανῆλθε στὶς 4 Ὀκτωβρίου 1947, λόγῳ τῶν μέτρων κατευνασμοῦ. Γιὰ λίγο χρόνο μετὰ τὴν ἐπάνοδό του ἀπὸ τὴν ἐξορία ἦταν «ξεκρέμαστος», δὲν εἶχε δηλαδὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ Κ.Κ.Ε.. Περὶ τὰ τέλη ὅμως τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1948 τὸν συνήντησε τυχαίως στὴ λεωφόρο Συγγροῦ ὁ Χαράλαμπος ἢ Λάμπης Ψωμιάδης, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ ἀρχηγὸς του στὴν Ο.Π.Λ.Α. Χαρακόπου—Καλλιθέας κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ συνεξόριστος τὸ παρελθὸν ἔτος στὴν Ἰκαρία ὁπότε ἐδραπέτευσε καὶ ἔκτοτε δροῦσε κυρίως ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ πλαστὴ ταυτότητα ὑπὸ τὸ ὄνομα Νικόλαος Φουντῆς. Αὐτὸς τότε τοῦ συνέστησε νὰ ἐργασθῇ γιὰ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ ὥρισε νέα τριήμερο συνάντηση στὸ Ζάππειο, γιὰ νὰ τὸν συνδέσῃ μὲ κάποιο κομματικὸ στέλεχος ν' ἀναλάβῃ ἐργασία. Κατὰ τὴ νέα αὐτὴ συνάντηση ὁ Ψωμιάδης, ὁ ὁποῖος φοροῦσε γυαλιὰ γιὰ νὰ μὴ ἀναγνωρισθῇ καὶ συλληφθῇ, τοῦ ἔκαμε καὶ πάλι σχετικὴ καθοδήγηση καὶ τοῦ εἶπεν, ὅτι ὁ δημοκρατικὸς στρατὸς ἔχει ἐξαιρετικὲς ἐπιτυχίες, ὅτι πολὺ σύντομα θὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ κυβέρνηση τοῦ Μάρκου καὶ θὰ ἐμφανισθῇ ἡ ἀεροπορία τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοῦ, τὸν ἐκάλεσε νὰ ἐργασθῇ καὶ αὐτὸς γιὰ τὸν κοινὸ σκοπὸ καὶ νὰ συνδεθῇ μ' ἕνα στέ-

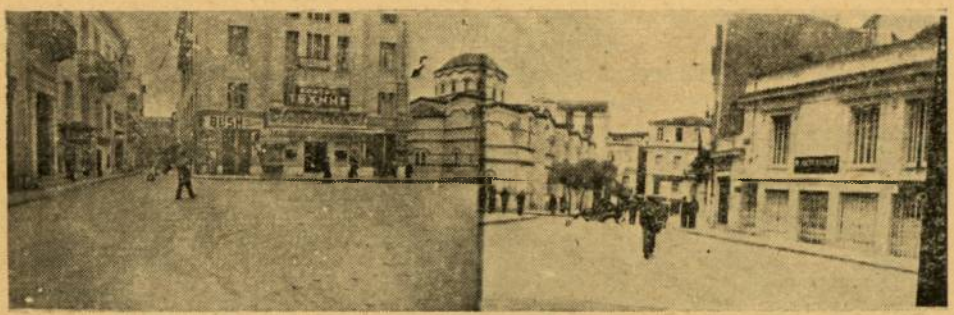
Εἰκ. 6. Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ αὐτοκινήτου μετὰ τὴν ἔκρηξη τῆς χειροβομβίδας, μὲ τὶς ὀπὲς ποὺ ἀνοίχθηκαν στὸ πλευρό του.

λεχος τοῦ κόμματος γιὰ ν' ἀναλάβῃ δουλειὰ στὸν ἀγῶνα τους γιὰ τὴ νίκη τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοῦ. Ἔπειτα ἀπεχωρίσθησαν, ἀφοῦ ὥρισαν νέα συνάντηση στὴν ὁδὸ Πατριάρχου Ἰωακείμ. Πράγματι αὐτὸς τὸν συνέδεσε μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ μὲ κάποιον ποὺ ὠνομάζετο Λεωνίδας, τὸν ὁποῖο γιὰ πρώτη φορὰ ἔβλεπε καί, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταβῆ στὸν τόπο τῆς συναντήσεως συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Ἡλία Φουντόπουλο ἢ Τσατοῦρο, λιποτάκτη στρατιώτη. Μετὰ τὴ σύνδεση αὐτὴ καὶ ἀφοῦ ἀπεχώρησε ὁ Ψωμιάδης, παρέμεινε συζητῶν μὲ τὸ Λεωνίδα μέχρι τοῦ ἁλσυλίου τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὁ δὲ Φουντόπουλος ποὺ ἦταν ἔνοπλος, τοὺς παρακολουθοῦσε ἀπὸ μικρὴ ἀπόσταση ὡς σωματοφύλακας τοῦ Λεωνίδα. Κατὰ τὴ συζήτηση αὐτὴ τοῦ εἶπεν ὁ Λεωνίδας, ὅτι εὑρίσκετο σ' ἐπαφὴ μὲ ἀνώτερα στελέχη τοῦ κόμματος, ὅτι ἔχει ἐντολὴ νὰ ὀργανώσῃ τὴν αὐτοάμυνα Καλλιθέας καὶ ὅτι αὐτὸς (ὁ Λεωνίδας) θὰ τὸν καθοδηγῇ στὸ μέλλον γιὰ κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὴν αὐτοάμυνα Καλλιθέας. Βρέθηκαν σύμφωνοι σ' ὅλα, ὥρισαν νέα συνάντηση καὶ ἀπεχώρησαν, ἀφοῦ τοῦ ἔδωσεν ὁ Λεωνίδας καὶ 5.000 δραχμές.

Ἡ δευτέρα συνάντηση ἔγινε στὸ ρολόγι τοῦ Πειραιῶς, ἀφοῦ δὲ κατέστρωσαν καὶ πάλι τὰ σχέδια τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς αὐτοάμυνας Καλλιθέας, μπῆκαν σ' ἕνα

έστιατόριο, έφαγαν καὶ πλήρωσε ὁ Λεωνίδας τὸ λογαριασμό. Σ' αὐτὴ τὴ δευτέρα συνάντηση ὁ Λεωνίδας τοῦ εἶπεν ὅτι ἐργάζεται σ' ἕνα κατάστημα, ὅτι τὰ ἀφεντικά του τὸ περιποιοῦνται γιατὶ νομίζουν ὅτι θὰ τοὺς προστατεύσῃ σὲ δεδομένη στιγμή, ἐπειδὴ ἐγνώριζαν ὅτι ἦταν ἀριστερός. Ὅταν δὲ τοῦ ἔλεγε αὐτὰ γελοῦσε σαρκαστικὰ καὶ πρόσθεσε «φεῖδι ποὺ τοὺς περιμένει». Μετὰ τὴ συνάντηση αὐτὴ ἀπεχωρίσθησαν καὶ ὥρισαν νέα συνάντηση στὴ Λεωφόρο Συγγροῦ παρὰ τὸν Ἅγιο Σώστη. Ἐπραγματοποιήθη καὶ αὐτὴ καὶ τότε ὁ Λεωνίδας τοῦ εἶπεν ὅτι πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ τὸν φέρῃ σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν φίλο του Τάσσο Καμπανίδη, ποὺ εἰργάζετο ὡς βοηθὸς σωφὲρ σ' αὐτοκίνητο φορτηγὸ τοῦ λατομείου Σπανουδάκη, στὴν Ἡλιούπολη, γιὰ νὰ ἐργασθῇ κι' αὐτὸς γιὰ τὸν κοινὸ ἀγῶνα.

Εἰδοποίησεν αὐτὸς τὸν Τάσσο Καμπανίδη, ἐπραγματοποιήθη ἡ συνάντηση καὶ τούτου μὲ τὸ Λεωνίδα καὶ τοῦ ἀπέστειλε μέσῳ αὐτοῦ (τοῦ Καμπανίδη) σημείωμα ν' ἀναζητήσῃ στὸ σπίτι ἑνὸς Θεοκτίστου, πλησίον στὸ ἐργοστάσιο τσιμέντων «Ἡρακλῆς», στὸν Πειραιᾶ, τὸν Ἰωάννη Φουντόπουλο ἢ Τσατοῦρο, ποὺ ἐκρύπτετο στὸ σπίτι αὐτὸ καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτὸν νὰ συναντηθῇ μαζί του. Ὁ Μουτσογιάννης

Εἰκ. 7. Ἡ πλατεῖα Καρύτση, ὅπου ἐδολοφονήθη ὁ ἀείμνηστος Χρῆστος Λαδᾶς. (Α': Θέση τοῦ δολοφόνου Μουτσογιάννη. Β': Θέση τοῦ ὑπουργικοῦ αὐτοκινήτου ὅταν ἐρρίφθη ἡ χειροβομβίδα. Γ': Τὸ σπίτι τοῦ δολοφονηθέντος ὑπουργοῦ. Δ': Σημεῖο ὅπου συνελήφθη ὁ δολοφόνος).

τὸν ἀνεζήτησε στὸ σπίτι αὐτό, ἀλλὰ δὲν τὸν βρῆκε ἐκεῖ, γιατὶ εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ ὀλίγου. Τὸν βρῆκε ὅμως ἀργότερα στὸ σπίτι του στὴν Καλλιθέα ὅπου εἶχε καταφύγει κρυπτόμενος, τοῦ ἀνακοίνωσε τὴν ἐντολὴ τοῦ Λεωνίδα καὶ ὥρισαν συνάντηση γιὰ τὴν ἑπομένην κοντὰ στὸ Ἰωσηφόγλειο παρὰ τὴ Λεωφόρο Συγγροῦ.

Ὁ Μουτσογιάννης καὶ ὁ Φουντόπουλος συναντήθηκαν στὸ ὁρισθὲν μέρος, ἀλλὰ δὲν προσῆλθε ὁ Λεωνίδας. Τότε ὁ Φουντόπουλος ἄρχισε νὰ καταφέρεται κατὰ τοῦ Λεωνίδα, λέγοντας ὅτι τὸν ἔχει παραμελήσει τὸ κόμμα καί, παρὰ τὶς ὑποσχέσεις ποὺ τοῦ ἔδωσε, οὔτε μὲ πλαστὴ ταυτότητα τὸν ἐφωδίασε, οὔτε «γιάφκα», δηλαδὴ κατοικία πρὸς διαμονή, τοῦ βρῆκε. Ὅλα αὐτὰ τὰ διαβίβασε ὁ Μουτσογιάννης στὸ Λεωνίδα κι αὐτὸς μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες τοῦ ἔδωσε πλαστὴ ταυτότητα, τὴν ὁποίαν καὶ παρέδωσε στὸν Φουντόπουλον ἢ Τσατοῦρο καὶ ἔκτοτε ἄρχισαν οἱ μεταξὺ Φουντοπούλου καὶ Λεωνίδα ἐπαφές.

Τὰ κομμουνιστικὸ κόμμα εἶχε λάβει τὴν ἀπόφαση καὶ εἶχε δώσει ἐντολὴν στὸ Λεωνίδα νὰ ἐξεύρῃ τὰ κατάλληλα ἄτομα, τὰ ὁποῖα νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ ὅπλα, προκειμένου νὰ γίνουν ἐκτελέσεις σημαινόντων προσώπων, πρᾶγμα ποὺ ἀνεκοίνωσε στὸ Μουτσογιάννη, χωρὶς ὅμως νὰ τοῦ πῇ γιὰ ποιὰ πρόσωπα πρόκειται.

Ὁ Λεωνίδας ἀπέστειλε μιὰ μέρα, κατὰ τὶς ἀρχὲς Φεβρουαρίου 1948, τὸ Μουτσογιάννη καὶ συνάντησε τὸ νεαρὸν Κωνσταντῖνο Χαραλάμπους Χατζηκίδη ἢ Κώτ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ζήτησε καὶ πῆρε ἕνα πιστόλι «γκόλτς» γεμᾶτο σφαῖρες, τὸ

ὁποῖο αὐτὸς εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον ἢ Κωστάκη Πολλατίδη νὰ τὸ φυλάξῃ καὶ τὸ ὁποῖο ὁ Μουτσογιάννης παρέδωσε στὸ Λεωνίδα κατὰ τὴν πρώτη μετέπειτα συνάντησή τους πίσω ἀπὸ τὶς φυλακὲς Νέας Σμύρνης.

Μιὰ μέρα, ἴσως τὴ 19η ἢ 20 Ἀπριλίου, ὁ Λεωνίδας εἶπε στὸ Μουτσογιάννη νὰ βρίσκεται στὶς 9 π.μ. ἔξω ἀπὸ τὸν κινηματογράφο «Ἀθηναϊκόν», πίσω ἀπὸ τὴ Δημαρχία, κρατώντας στὸ χέρι του τὸ περιοδικὸ «Θησαυρός». Ἐκεῖ θὰ ἰδῇ νὰ περιεργάζεται τὶς φωτογραφίες τοῦ κινηματογράφου ἕνα πρόσωπο ὑψηλοῦ ἀναστήματος μὲ μπλὲ ροῦχα καὶ καβουράκι. Τὸ πρόσωπο τοῦτο θὰ καπνίζῃ πίπα (τσιμπούκι) καὶ θὰ κρατᾷ στὰ χέρια του ἕνα δέμα. Θὰ τὸ πλησιάσῃ καὶ θὰ τοῦ πῇ «γειά σου Κλεόβουλε», ἐκεῖνος δὲ θὰ ἀπαντήσῃ «Γειά σου Ἀναξαγόρα» καὶ τότε θὰ τοῦ δώσῃ τὸ δέμα.

Πράγματι ἐπῆγε στὸ ὑποδειχθὲν μέρος, συνάντησε τὸ ἀνωτέρω πρόσωπο, ἔγινε ἡ ἀναγνώριση σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή καὶ τὸ ἄγνωστο πρόσωπο παρέδωσε σ' αὐτὸν τὸ δέμα, ποὺ μετέφερε στὸ σπίτι του. Ἐκεῖ ἄνοιξε τὸ δέμα καὶ εἶδε ὅτι περιεῖχεν ἕνα πιστόλι καὶ δύο χειροβομβίδες «μίλς». Τὸ πιστόλι καθὼς καὶ ἡ μία χειροβομβίδα διεπιστώθη, ὅτι ἦσαν ἄχρηστα καὶ τὰ ἀπέρριψε στὸ ἐκεῖ πλησίον ρέμμα ἐκράτησε δὲ μόνο τὴν μία χειροβομβίδα ποὺ τὴν ἔκρυψε στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ του.

Τὸ πρωῒ τῆς 21 Ἀπριλίου ὁ Μουτσογιάννης συνηντήθη μὲ τὸ Λεωνίδα στὸν Ἅγιο Σώστη, ἔξω ἀπὸ ἕνα περίπτερο, ἀνέφερε τὰ ἀνωτέρω καὶ παρεπονέθη ἔντονα σ' αὐτὸν γιὰ τὸ ἄχρηστο πιστόλι καὶ τὴν χειροβομβίδα, τὰ ὁποῖα κατ' ἐντολήν του πῆρε ἔξω ἀπὸ τὸν κινηματογράφο «Ἀθηναϊκόν». Ὁ Λεωνίδας τὸν καθυσήχασε, τοῦ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ διαφυλάξῃ τὴν εὔχρηστη χειροβομβίδα καὶ τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης ἡμέρας νὰ βρίσκεται στὸ γήπεδο, πίσω ἀπὸ τὶς φυλακὲς Νέας Σμύρνης, ὅπου θὰ περάσῃ ἕνα ἄτομο μὲ δυὸ ἀγγινάρες στὸ χέρι, μὲ τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά : ἡλικία 25—26 ἐτῶν, κοντοῦ ἀναστήματος, εὔσωμος, μαῦρο ψιλὸ μουστάκι, μαλλιὰ μὲ λίγες σκάλες, ἀσκεπής, σακκάκι γκρί, καὶ πανταλόνι μαῦρο. Θὰ πλησιάσῃ τὸ ἄτομο αὐτὸ καὶ θὰ τοῦ πῇ συνθηματικά : «ἔρχομαι ἀπὸ τὸ Λεωνίδα» θὰ τοῦ ἀπαντήσῃ καὶ ἐκεῖνος ὁμοίως καὶ ἀκολούθως θὰ τοῦ δώσῃ ἕνα πιστόλι, τὸ ὁποῖο θὰ παραδώσῃ στὸν Καμπανίδη.

Ὁ Μουτσογιάννης τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας συνάντησε τὸν Καμπανίδη, ἀνεκοίνωσε τὰ ἀνωτέρω σ' αὐτὸν καὶ τοῦ συνέστησε, ὅπως συναντηθοῦν τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης, γιὰ νὰ μεταβοῦν μαζὶ στὸ γήπεδο Νέας Σμύρνης καὶ παραλάβουν τὸ πιστόλι.

Πράγματι τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης μετέβησαν στὸ ὑποδειχθὲν μέρος καὶ ἐκεῖ ὁ Μουτσογιάννης συνάντησε τὸ περιγραφὲν πρόσωπο, τὸ ὁποῖον παρέδωσε σ' αὐτὸν ἕνα δέμα, ποὺ περιεῖχε ἕνα πιστόλι καὶ ποὺ αὐτὸς παρέδωσε στὸν ἀναμένοντα ἐκεῖ πλησίον Καμπανίδη. Ὁ Καμπανίδης παρέλαβε τὸ δέμα καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας συνάντησε τὸ Μουτσογιάννη καὶ ἀνακοίνωσε σ' αὐτὸν ὅτι ἐξέτασε τὸ πιστόλι καὶ τὸ βρῆκε γεμᾶτο σφαῖρες καὶ σὲ καλὴ κατάσταση.

Τὸ πρωὶ τῆς 25ης Ἀπριλίου (Κυριακὴ τῶν Βαΐων) ὁ Μουτσογιάννης συνάντήθηκε μὲ τὸ Λεωνίδα στὸ περίπτερο, παρὰ τὸν Ἅγιο Σώστη καὶ πῆρε ἀπὸ αὐτὸν ἐντολὴ ὅπως τὴν 11η ὥρα τῆς ἴδιας ἡμέρας βρίσκεται στὴ γωνία τῶν ὁδῶν Ἀθηνᾶς καὶ Εὐριπίδου, γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸ ἴδιο πρόσωπο ποὺ τὴν 22α Ἀπριλίου παρέδωσε σ' αὐτόν, στὸ γήπεδο τῆς Νέας Σμύρνης, ἕνα πιστόλι καὶ λάβῃ ἀπ' αὐτὸ δύο νέες χειροβομβίδες. Πράγματι ὁ Μουτσογιάννης ἐπῆγε συνάντησε τὸ ἄτομο τοῦτο ἀπ' τὸ ὁποῖο καὶ πῆρε ἕνα δέμα ποὺ περιεῖχε δύο χειροβομβίδες «μίλς» σὲ καλὴ κατάσταση, τὶς ὁποῖες μετέφερε στὸ σπίτι του καὶ ἀπέκρυψε στὴν αὐλή. Ἔτσι εἶχε τρεῖς ἐν συνόλῳ χειροβομβίδες κρυμμένες στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ του.

Τὴν ἑσπέρα τῆς ἴδιας ἡμέρας συνάντησε τὸ Λεωνίδα παρὰ τὴν κλινικὴν Λιβανοῦ καὶ ἀνακοίνωσε σ' αὐτὸν τὰ τῆς παραλαβῆς καὶ ἀποκρύψεως τῶν χειροβομβίδων καὶ

ἀπεχωρίσθησαν, ὁρίσαντες νέα συνάντηση στὸ αὐτὸ μέρος γιὰ τὴν 27ην 'Απριλίου (Μ. Τρίτη) καὶ ὥρα 7 μ.μ.

Κατὰ τὴ νέα αὐτὴ συνάντηση ὁ Λεωνίδας παρέδωσε στὸ Μουτσογιάννη ἕνα περίστροφο συστήματος «γκόλτς», ἀνακοίνωσε σ' αὐτὸν ὅτι οἱ σφαῖρες τοῦ παραδοθέντος στὸ Μουτσογιάννη περιστρόφου μποροῦσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ στὸ περίστροφο τοῦτο καὶ ὅτι σὲ νέα συνάντησή τους θὰ τοῦ παρέδιδε δέκα ἀκόμη σφαῖρες. Τὸ περίστροφο τοῦτο ἀπέκρυψεν ἐπίσης ὁ Μουτσογιάννης στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ του, τοποθετήσας αὐτὸ μέσα σ' ἕνα τενεκεδένιο κουτί.

Τὴν ἑσπέρα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὁ Μουτσογιάννης συναντήθηκε μὲ τὸν Καμπανίδη, ἀνακοίνωσε σ' αὐτὸν τὰ τῆς παραλαβῆς τοῦ περιστρόφου καὶ ἐκάθισαν σ' ἕνα καφενεῖο στὴ διασταύρωση τῆς ὁδοῦ Δήμητρος καὶ Λεωφ. Συγγροῦ, ὅπου ἔπαιξαν ντάμα.

Στὶς 29 'Απριλίου (Μ. Πέμπτη)ὁ Λεωνίδας θέλοντας νὰ συναντηθῇ μὲ τοὺς Μουτσογιάννη καὶ Καμπανίδη πῆγε στὸ παρὰ τὴ συνοικία Τζιτζιφιὲς σπίτι τῶν γονέων τοῦ Καμπανίδη, γιατὶ ἔτσι εἶχαν συμφωνήσει ν' ἀποκτοῦν ἐπαφὴ ὅταν δὲν μποροῦσαν ἀλλοιῶς νὰ συναντηθοῦν καὶ ἄφησε σημείωμα, παραγγέλοντας μ' αὐτὸ ὅπως μετὰ τοῦ Μουτσογιάννη συναντήσουν αὐτὸν τὴν 14η ὥρα τῆς ἑπομένης ἡμέρας, παρὰ τὸ 'Ιωσηφόγλειο.

Τὸ σημείωμα τοῦτο παρέλαβε ἡ μητέρα τοῦ Καμπανίδη καὶ ἀκολούθως ὁ μικρότερος ἀδελφός του Πέτρος ἡλικίας 17 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐπῆγε στὴν Καλλιθέα πρὸς συνάντηση τοῦ ἀδελφοῦ του. 'Εκεῖ συνάντησε τὸν Μουτσογιάννη, στὸν ὁποῖο καὶ παρέδωσε τὸ σημείωμα γνωρίζοντας ὅτι συνδέεται αὐτὸς μὲ φιλία μὲ τὸν ἀδελφό του. Σημειωτέον ὅτι κανένας ἀπὸ τὴν οἰκογένεια Καμπανίδη δὲν ἐγνώριζε τὸ πραγματικὸ ὄνομα ἢ ἄλλα στοιχεῖα τοῦ Λεωνίδα οὔτε τὸ σκοπὸ τῆς συναντήσεώς του μὲ τὸν Τάσσο Καμπανίδη.

'Ο Μουτσογιάννης συνάντησε τὸν Τάσσο Καμπανίδη τοῦ ἀνεκοίνωσε τὸ περιεχόμενο τοῦ σημειώματος τοῦ Λεωνίδα καὶ τὴν 14η ὥρα τῆς ἑπομένης (30ης 'Απριλίου) συνάντησαν τὸν Λεωνίδα παρὰ τὸ 'Ιωσηφόγλειο. 'Αφοῦ ἀντήλλαξαν χαιρετισμό, ἐβάδισαν καὶ οἱ τρεῖς πρὸς τὴ στάση Χρυσάκη. Καθ' ὁδὸν ὁ Λεωνίδας εἶπε καὶ στοὺς δύο ὅτι «αὔριο θὰ κάνουμε μιὰ σοβαρὴ δουλειά». σ' ἐρώτηση δὲ τοῦ Μουτσογιάννη περὶ τίνος ἐπρόκειτο, αὐτὸς προσέθεσε «θὰ φᾶμε ἕνα μεγάλο χαφιέ, τὸν ὑπουργὸ τῆς Δικαιοσύνης τὸ Λαδᾶ, γιατὶ ὅσα συμβαίνουν μέσα στὴν 'Ελλάδα ἀπ' αὐτὸν γίνονται καὶ αὐτὸς τὰ ἐπικυρώνει, αὐτὸς ἄφησε ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα τῆς σφαγῆς τῶν φυλακισμένων συντρόφων τῆς Σπάρτης χωρὶς νὰ διατάξῃ τὴ δίωξη τῶν χωροφυλάκων καὶ αὐτὸς φταίει γιὰ ὅλους ποὺ ἐκτελέσθησαν ἀφ' ὅτου ἀνέβηκε στὴν ἀρχὴ ὁ Σοφούλης». Πρόσθεσε ἀκόμα ὁ Λεωνίδας τὰ ἑξῆς : «αὐτὸς ὁ κερατᾶς εἶναι ποὺ βάζει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους νὰ ὑπογράφουν δηλώσεις». Κι' ἔπειτα ὁ Λεωνίδας παρέδωσε στὸν Μουτσογιάννη καὶ ἕνα κουτὶ μὲ 10—12 σφαῖρες, τὶς ὁποῖες ὁ τελευταῖος παρέδωσε στὸν Καμπανίδη, γιατὶ δὲν μποροῦσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν στὸ περίστροφό του. 'Επίσης ὁ Λεωνίδας ἔδωσε στὸν Καμπανίδη καὶ 30.000 δραχμές, γιὰ νὰ χρησιμεύσουν σὲ περίπτωση ἀνάγκης καὶ συγκεκριμένα γιὰ τὴ χρησιμοποίηση αὐτοκινήτου μετὰ τὴν τέλεση τῆς πράξεως.

'Απὸ αὐτὲς ὁ Καμπανίδης ἔδωσε στὸ Μουτσογιάννη 10.000 δραχμές. Σημειωτέον ὅτι ὁ Λεωνίδας σὲ προηγούμενες συναντήσεις ἔδωσε στὸ Μουτσογιάννη δυὸ φορὲς χρήματα, μιὰ φορὰ 5.000 δραχμὲς καὶ ἄλλη μία 14000. 'Ακολούθως ὁ Λεωνίδας διεβεβαίωσε ἀμφοτέρους, ὅτι ὁ Φουντόπουλος ἢ Τσατοῦρος 'Ιωάννης, καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα εἶχε παρακολουθήσει τὸ Λαδᾶ πότε ἔφευγε καὶ πότε ἐπέστρεφε στὸ σπίτι του καὶ τελικὰ ἔδωσε τὶς ὁδηγίες γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς πράξεως. Σύμφωνα μ' αὐτές, ὁ μὲν Μουτσογιάννης θὰ ἔπαιρνε μαζί του τὶς τρεῖς χειροβομβίδες καὶ τὸ περίστροφο, ἐφ' ὅσον βεβαίως οἱ σφαῖρες θὰ ἦσαν κατάλληλες, ὁ δὲ Καμπανίδης θὰ ἔπαιρνε τὸ περίστροφο καὶ μίαν ἀπὸ τὶς τρεῖς χειροβομβίδες τοῦ Μουτσογιάννη.

Διαβεβαίωσεν ἐπίσης τούτους ὅτι θὰ ἔπαιρνε καὶ αὐτὸς μέρος στὴν ἐκτέλεση τῆς πράξεως, ἔχοντας μιὰ χειροβομβίδα «Μὶλς» καὶ ἕνα περίστροφο, ποὺ θὰ ἔπαιρνε ἀπὸ τὴν «καθοδήγησή του», καθὼς καὶ δύο ἀκόμη παιδιὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἦσαν σ' ἐπιφυλακὴ στὶς γωνίες «γιὰ νὰ δώσουν μάχη» καὶ διευκολύνουν τὴ φυγή τους.

Ἀφοῦ ὁ Λεωνίδας εἶπε ὅλα αὐτά, γύρισε πρὸς τὸ Μουτσογιάννη καὶ τοῦ εἶπε: «φύγε ἐσὺ τώρα Στρᾶτο καὶ θὰ σὲ ἰδῇ ἀργότερα ὁ Τάσσος καὶ θὰ σοῦ πῇ γιατὶ ἐγὼ βιάζομαι νὰ πάω στὴν παραπάνω καθοδήγηση νὰ ἀναφέρω ὅτι θὰ γίνῃ ἡ δουλειὰ αὔριο». Κατόπιν ἀποταθεὶς καὶ πρὸς τὸν Καμπανίδη προσέθεσε «θέλω κι' ἐσένα Τάσσο νὰ σοῦ πῶ δυὸ κουβέντες».

Εὑρίσκοντο τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐκεῖθεν τῆς λεωφόρου Συγγροῦ πρὸς τὴν Ν. Σμύρνη. Ὕστερα ἀπὸ ὅσα εἶπε ὁ Λεωνίδας, ὁ Μουτσογιάννης ἀνεχώρησε ἀφοῦ ὥρισε συνάντηση μὲ τὸν Καμπανίδη στὴν Καλλιθέα καὶ παρέμειναν στὸ σημεῖο ἐκεῖνο ὁ Λεωνίδας μὲ τὸν Καμπανίδη.

Ὁ Μουτσογιάννης ἀναχωρήσας ἀπ' ἐκεῖ καὶ κατευθυνόμενος πρὸς τὴ λεωφόρο Συγγροῦ, συνάντησε σὲ ἀπόσταση 200 βημάτων περίπου ἀνερχόμενο πρὸς Ν. Σμύρνη ἕνα ἄτομο ποὺ εἶχε γνωρίσει στὴν Ἰκαρία, ὅπου ἀμφότεροι ἦσαν ἐξόριστοι ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μέχρι Ὀκτωβρίου 1947. Τὸ ἄτομο τοῦτο ἐγνώριζε μὲ τὸ ὄνομα Ἀλέκος ἢ Βασίλης καὶ μαζὶ μ' αὐτὸν εὑρίσκετο ἐξόριστος καὶ ὁ πατέρας του ἐπιπλοποιὸς καὶ ἕνας ἀδελφός του, ἡλικίας 18 περίπου ἐτῶν, τῶν ὁποίων δὲν ἐγνώριζε τὰ ὀνόματα καὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴ γνώμη του διέμεναν μᾶλλον στὴ συνοικία Ν. Σφαγείων.

Ὁ Μουτσογιάννης τὸν ἐχαιρέτησε, ἀνταπέδωκε καὶ αὐτὸς τὸ χαιρετισμὸ καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ εἶπε «τί γίνεσαι Βασίλη, μὲ θυμᾶσαι ;»

Ἐκεῖνος ἀπήντησε «πῶς δὲν σὲ θυμᾶμαι. Στὸν Ἅγιο Πολύκαρπο τῆς Ἰκαρίας δὲν ἤσουνα μαζὶ μὲ τὸν Κόκκορη τὸν Καμπούρη : «Ναί, ναί, μπράβο τοῦ ἀπήντησε ὁ Μουτσογιάννης καὶ τότε ὁ Βασίλης ἢ Ἀλέκος ἔβγαλε ἕνα πακέτο τσιγάρα «Παπαστράτου Νο 1» καὶ πρόσφερε τσιγάρο στὸ Μουτσογιάννη καὶ τὸν ρώτησε ποῦ ἦταν. Ὁ Μουτσογιάννης μὴ γνωρίζοντας ἂν τὸ πρόσωπο τοῦτο ἦταν μεμυημένο στὴν ὑπόθεση ἀπέφυγε ν' ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθεια καὶ ἀκολούθως, ἀφοῦ τὸν ἀπεχαιρέτησε, συνέχισε τὴν πορεία του. Μόλις ὅμως ἐπροχώρησε περὶ τὰ 50 βήματα, ὑποπτευθείς, ἔρριξε ἕνα βλέμμα πρὸς τὰ πίσω καὶ εἶδε τοῦτον νὰ χειρονομῇ πρὸς τοὺς Λεωνίδα καὶ Καμπανίδη. Ἐπροχώρησε ἀκόμη λίγα βήματα καὶ ἔρριξε ἐκ νέου βλέμμα πρὸς τὰ πίσω καὶ εἶδε τότε καὶ τοὺς τρεῖς μαζὶ νὰ συνομιλοῦν, ὁπότε ἀντελήφθη ὅτι καὶ ὁ νεοαφιχθεὶς Βασίλης ἢ Ἀλέκος, δὲν ἦταν ἄσχετος μὲ τὴν ἀποφασισθεῖσα δολοφονία τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἀπ' ἐκεῖ ὁ Μουτσογιάννης ἐπῆγε στὴν Καλλιθέα, ὅπου μετὰ πάροδο 45' περίπου τῆς ὥρας, ἔφθασε καὶ ὁ Καμπανίδης, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησή του, ἐνῷ παρέμεινε μὲ τὸν Λεωνίδα, προσῆλθε καὶ ὁ Βασίλης καθοδηγητὴς τοῦ Λεωνίδα, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε μερικὲς συμβουλὲς καὶ ὁδηγίες γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συνέστησε νὰ μὴ ἀνακοινώσῃ σ' αὐτὸν τὰ τῆς συναντήσεώς των.

Μετὰ ταῦτα ἀμφότεροι ἀνέβηκαν στὴν Ἀθήνα, ἐπῆγαν στὴν πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση, ὑπέδειξεν ὁ Λεωνίδας στὸν Μουτσογιάννη τὸ σπίτι τοῦ ὑπουργοῦ, προέβησαν σὲ ἀναγνώριση τῆς περιοχῆς καὶ ἀκολούθως ἐπέστρεψαν στὴν Καλλιθέα καὶ ἀπεχωρίσθησαν, ὁρίσαντες συνάντηση γιὰ τὴν 8η π.μ. ὥρα τῆς ἑπομένης, στὴ λεωφόρο Συγγροῦ καὶ παρὰ τὴ στάση Χρυσάκη.

Ὁ Μουτσογιάννης ἔπειτα κατηυθύνθη πρὸς τὴν Καλλιθέα, στὸ συνοικισμὸ Σκοπευτηρίου ἀριθ. 35, ὅπου τὸ σπίτι τοῦ 17ετοῦς φίλου του Καπίδη Γεωργίου, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἐζήτησε καὶ ἔλαβε ἕνα στρατιωτικὸ χιτώνιο (μπουφάν), χωρὶς ν' ἀνακοινώσῃ σ' αὐτὸν τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἐπρόκειτο νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ.

Τὸ πρωὶ τῆς ἑπομένης ἡμέρας 1ης Μαΐου (Μ. Σάββατο), ὁ Μουτσογιάννης

ἐφόρεσε ἕνα στρατιωτικὸ θερινὸ πανταλόνι ποὺ εἶχε στὸ σπίτι καὶ τὸ χιτώνιο ποὺ πῆρε ἀπὸ τὸν Καπίδη παρέλαβε ἕνα δίκοχο πηλήκιο τῆς ἀεροπορίας, καθὼς καὶ τὶς τρεῖς χειροβομβίδες καὶ ἐπῆγε στὴ στάση Χρυσάκη στὶς 8 π.μ., ὅπου συνηντήθη μὲ τὸν Καμπανίδη.

Τὸ περίστροφο δὲν τὸ πῆρε μαζί του, γιατὶ οἱ σφαῖρες ἦταν ἀκατάλληλες. Ἀπ' ἐκεῖ πῆραν τὸ λεωφορεῖο γιὰ τὴν Ἀθήνα καὶ κατέβηκαν στὴν Ἀκαδημία. Ὁ Καμπανίδης ἔφερε μαζί του ἕνα περίστροφο στὴ ζώνη του, ὁ δὲ Μουτσογιάννης τρεῖς χειροβομβίδες μίλς, τὶς ὁποῖες εἶχεν ἀποκρύψει μέσα στὸ χιτώνιό του, ἐπρότεινε δὲ νὰ δώσῃ σ' αὐτὸν μία χειροβομβίδα σύμφωνα πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Λεωνίδα, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐδέχθη λέγοντάς του «καλὰ μωρὲ ἅμα φτάσουμε ἐκεῖ μοῦ τὴ δίνεις, ἐσὺ ἔχεις μπουφὰν καὶ δὲν φαίνονται».

Ἀπὸ τὴ στάση Ἀκαδημία, μέσῳ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ καὶ πλατείας Κλαυθμῶνος, ἔφτασαν στὴν πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση, ὅπου ἀπεχωρίσθησαν καὶ ὁ μὲν Καμπανίδης στάθηκε πρὸς στιγμὴν στὸ ὄπισθεν τῆς ἐκκλησίας πεζοδρόμιο, ὁ δὲ Μουτσογιάννης στὸ πεζοδόμιο τοῦ καφενείου τοῦ Δημητρίου Κάνουλα, ποὺ εἶναι ἀπέναντι στὴν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἐκάθησε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ καφενεῖο καὶ παρήγγειλε καφέ.

Ἀντελήφθη τότε ὁ Μουτσογιάννης ἐρχόμενο τὸ Λεωνίδα, στὸν ὁποῖο ἔκαμε νεῦμα νὰ πλησιάσῃ καὶ αὐτὸς συνεμορφώθη. Τὸν ρώτησε τότε «πῶς θὰ γίνῃ ἡ δουλειά ;» καὶ ὁ Λεωνίδας τοῦ εἶπε ὅτι «ὅταν ξεκινήσῃ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ ὑπουργοῦ καὶ περάσῃ πρὸς τὴν πλατεῖα θὰ ρίξουμε ὅλοι τὶς χειροβομβίδες· ἔχουμε σαράντα, ἑκατὸ χειροβομβίδες νὰ πέσῃ ἡ ἐκκλησία καὶ ὅλο τὸ τετράγωνο καὶ ἂς σκοτωθοῦν ὅσοι θέλουν δὲν μᾶς νοιάζει». Τοῦ εἶπεν ἐπίσης ὅτι πρέπει «νὰ προσέξετε μήπως δὲν κάνετε καλὰ τὴ δουλειὰ καὶ δὲν πετάξετε τὶς χειροβομβίδες, γιατὶ καήκαμε». Μετὰ ὁ Λεωνίδας ἀπεμακρύνθη καὶ ὁ Μουτσογιάννης ἐκάθισε καὶ πάλι στὸ καφενεῖο. Ἀπ' ἐκεῖ παρατηροῦσε μήπως ἰδῇ τὸν Καμπανίδη, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Ἐνῷ ἀναζητοῦσε μὲ τὸ βλέμμα του τὸν Καμπανίδη, εἶδε τὸ Λεωνίδα νὰ συζητῇ μὲ ἕνα πρόσωπο, ἐνῷ ταυτοχρόνως εἶχε στραμμένα τὰ βλέμματά του πρὸς αὐτόν. Τὸ πρόσωπο τοῦτο ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἔβλεπε εἶχε τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά : 34—36 ἐτῶν, ὑψηλός, πρόσωπο ὠχρό, μέτωπο εὐρύ, φαλακρὸ πρὸς τὸ ἔμπροσθεν μέρος, μαλλιὰ ξανθὰ πρὸς τὰ ἐπάνω ποὺ ὡμοίαζαν μὲ τζίβα (κακοχτενισμένα), μουστάκι ξυρισμένο, σακκάκι γκρὶ καὶ ἐν γένει περιβολὴ ὄχι καλή. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο εἶδε καὶ τὸν Καμπανίδη νὰ βαδίζῃ ἀπέναντι ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας, ταὐτοχρόνως δὲ καὶ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ ὑπουργοῦ νὰ σταθμεύῃ ἐμπρὸς στὴν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας. Δὲν εἶδε τὸν ὑπουργό, γιατὶ εἶχεν εἰσέλθει μέσα στὴν ἐκκλησία χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῇ. Μετ' ὀλίγον, ἔχοντας φαίνεται στραμμένη ἀλλοῦ τὴν προσοχή, δὲν ἀντελήφθη ὅτι ὁ ὑπουργὸς εἶχεν ἐπιβιβασθῆ στὸ αὐτοκίνητο τὸ ὁποῖο καὶ ἐτέθη σὲ κίνηση, ὅταν δὲ τὸ ἀντελήφθη, εἶδε τὸ ἀνωτέρω περιγραφόμενο ἄγνωστο σ' αὐτὸν πρόσωπο νὰ τοῦ κάνῃ νεῦμα ποὺ ἐσήμαινε ὅτι ἦλθε ἡ στιγμὴ νὰ ἐπιτεθῇ. Σηκώθηκε τότε ἀπὸ τὴ θέση του καὶ ἐνῷ τὸ αὐτοκίνητο εἶχε ἀπομακρυνθῆ λίγα βήματα ἔρριξε σ' αὐτὸ μιὰ χειροβομβίδα. Ὑπὸ ποῖες συνθῆκες ἐφονεύθη ὁ ὑπουργὸς καὶ τί μετὰ ταῦτα ἐπακολούθησε περιγράφεται πιὸ πάνω.

Αὐτὴ εἶναι ἡ βιογραφία τοῦ νέου, ποὺ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ὅπου μπλέχτηκε στὰ δίχτυα τοῦ κομμουνισμοῦ διαρκῶς ἐσπρώχνετο βαθύτερα στὸ ἔγκλημα, μέχρις ὅτου τυφλωμένος ἀπὸ τὸ φανατισμὸ ἀφῄρεσε τὴ ζωὴ ἑνὸς ἀξίου Ἕλληνα καὶ ἄκουσε τὴν καταδίκη του σὲ θάνατο, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐξετελέσθη, γιατὶ ἡ πολιτεία ὑψηλόφρων ἔκρινεν ὅτι ἀρκετὴ ἐκδήλωση ὑπῆρξεν ἡ ἀφύπνισή του καὶ ὅτι ἀρκεῖ ὡς ἐξιλασμὸς ἡ ἰσόβιος αὐτοῦ κάθειρξη.

(Συνεχίζεται)

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ**

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἀλλὰ «θεώρησις» πραγμάτων καὶ γεγονότων. Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων τέταρτον κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἀπὸ συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ὄργανον τοῦ Ἔθνους (α' Χωροφυλακή, β' ὀροφυλακή, γ' Ἀγροφυλακή), εἶναι αὐτὴ ἡ ἱστορία καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς λεγομένης μεσοπολεμικῆς ἢ μεταπολεμικῆς περιόδου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἐσπάρη μὲ τὸν καθιδρυτικὸν νόμον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου τὸ 1920, ἐκυοφορήθη εἰς τὴν Σχολὴν Κερκύρας, καὶ ἡ πρώτη γέννησίς της καὶ λειτουργία ἔγινε εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ ὀλίγον βραδύτερον εἰς τὴν Πελοποννησιακὴν πρωτεύουσαν, τὰς Πάτρας. Εἶναι ἴσως σύμπτωσις καλῆς τύχης ἢ καὶ ἔνδειξις θείας προνοίας τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κυοφορία ἔγινεν εἰς τὴν ὡραίαν νῆσον τῶν Φαιάκων, ὅπου ἐνωρίτερον ἢ ἀλλοῦ τῆς Ἑλλάδος εἶχεν εἰσχωρήσει ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ γέννησίς της, ἡ πρώτη λειτουργία της ἔγινεν εἰς πόλιν, ἀπὸ ὅπου τὸ πρῶτον εἶχεν ἀκουσθῆ τὸ ἐθνεγερτήριον σάλπισμα τοῦ παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ τὸ 1821.

Ἕνας αἰὼν καὶ ἕνας χρόνος εἶχε συμπληρωθῆ ἀπὸ τὸ σάλπισμα ἐκεῖνο, ὅταν ἡ Ἀστυνομία πόλεων ἐνεφανίζετο καὶ λειτουργοῦσε εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα.

Τὰ ἐγκαίνια εἰς Πάτρας.

Ἦταν ἕνα θερμὸ ἀνοιξιάτικο πρωϊ (21 Ἀπριλίου 1922) ὅταν τὰ ἐγκαίνια τῆς λειτουργίας της ἔγιναν εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τῶν Πατρῶν. Ἔτυχε νὰ ἤμουν ἐκεῖ μαζὶ μὲ τὸν πληθυσμὸ τῆς πόλεως ποὺ ὁλόκληρος σχεδὸν εὑρίσκετο «ἐπὶ ποδὸς» γύρω ἀπὸ τὴν ἐξέδραν τῆς ἐπισήμου τελετῆς τῶν ἐγκαινίων. Ἡ ἐξέδρα εἶχε στηθῆ εἰς τὸ κέντρον τῆς Πλατείας Γεωργίου Α', ἀνάμεσα τῶν δύο συντριβανιῶν μὲ τοὺς χάλκινους ὑδροφόρους λέοντας.

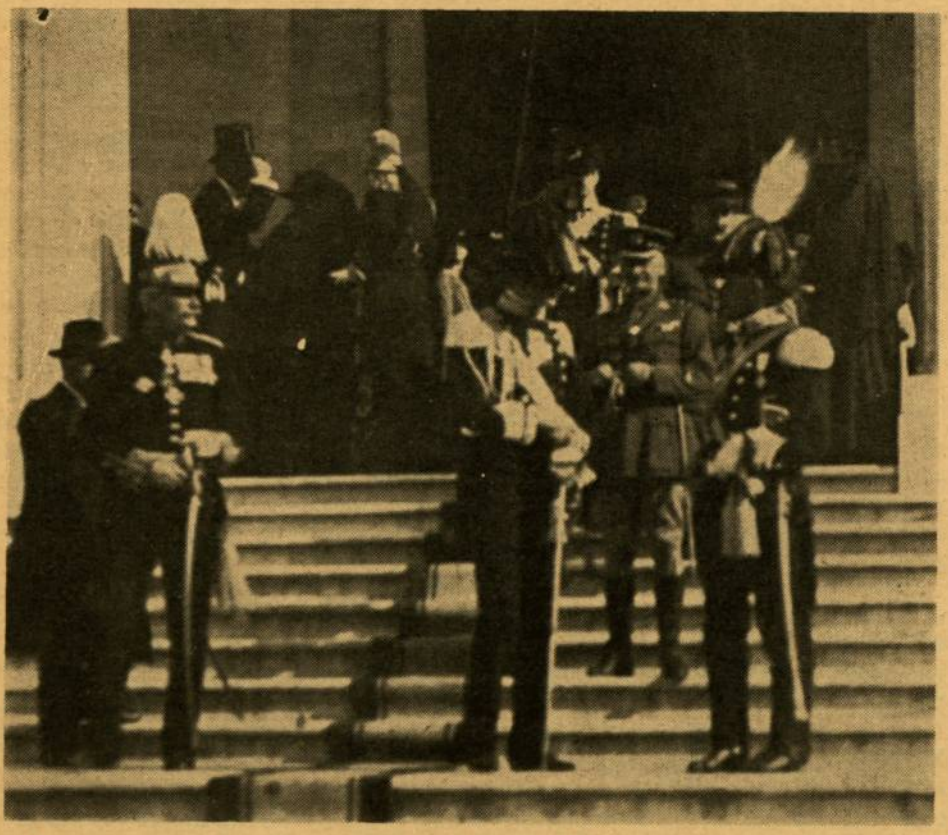
Ἐπλησίαζεν ἡ 10.20' πρωϊνὴ ὅταν οἱ καμπάνες ὅλων τῶν ναῶν ἐσήμαναν πανηγυρικὰ καὶ ἤχησαν σάλπιγγες. Παράταξις στρατιωτικὴ εἶχε συγκροτηθῆ γύρω ἀπὸ τὴν πλατεῖαν καὶ ἐπὶ τῆς δαφνοστολίστου ἐξέδρας ἀνῆλθον δύο ἐπίσημα τῆς ἐποχῆς πρόσωπα. Ὁ τότε Πρωθυπουργὸς Δημ. Γούναρης καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ν. Γούδας.

Προσῆλθον μαζί τους ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς καὶ ὀργανωτὴς τῆς Ἀστυνομίας Χαλλίντεϋ καὶ ὁ «ὑπασπιστής» του Μπούμπιερ. Βρεταννοὶ ἀμφότεροι. Ἕνας ὑψηλόσωμος λιγνός γηραιὸς κύριος ὁ πρῶτος, ἕνας εὐρύστερνος, πλατύσωμος «γίγαντας» ὁ δεύτερος. Γιατὶ νὰ τὸ ἀποκρύψῃ κανείς. Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τοῦ νεογεννήτου Σώματος κοίταζαν μὲ θαυμασμὸ τοὺς δύο ὑψηλόσωμους Βρεταννούς. Δὲν εἶχαν ἄδικο. Πολλὰ προσέφεραν γιὰ τὴν σταδιοδρομία τῆς Ἀστυνομίας ὁ ἕνας ὁ Χαλλίντεϋ μὲ τὴν φρόνησι καὶ τὴν ὀργανωτική του δεξιοτεχνία καὶ μὲ τὴν ζωτικότητα ὁ Μπούμπιερ.

Ὁπωσδήποτε ἡ ἐπίσημος τελετὴ χοροστατοῦντος ἑνὸς ὑπεργήρου Δεσπότου, τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν—Ἀχαΐας Ἀντωνίου, ἔγινε μὲ κατάνυξι καὶ εὐλάβεια καὶ ἔκλεισε μὲ ἕνα σύντομο λόγο γιὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ νέου Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ποὺ ἐξεφώνησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν τελετὴ εἰς τὰ προσδιορισθέντα «καταστήματα», πέντε τὸν ἀριθμόν, ἕνα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ἄλλο τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, (Τμῆμα τὸ ἔλεγαν τότε) καὶ τρία τῶν τμημάτων τάξεως, ἀξιωματικοὶ καὶ ἀστυφύλακες ἀνέλαβαν τὰ καθήκοντά τους.

Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν ἦτο ὁ κ. Ἰωάννης Καλυβίτης μὲ ὑποδιευθυντὴ τὸν Δ. Τρύφωνα καὶ Διοικητὴς τῆς Ἀσφαλείας ὁ κ. Ἀρ. Κουτσουμάρης. Οἱ δύο πρῶτοι ἔγιναν μετέπειτα καὶ ὅταν ἔπαυσε νὰ ἰσχύῃ ὁ θεσμὸς τοῦ ξένου ἀρχηγοῦ, Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὁ Δ. Τρύφων εἶναι ἀπὸ ἐτῶν μακαρίτης. Ὁ κ. Ι. Καλυβίτης ποὺ διετέλεσε διαδοχικῶς ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, δηλαδὴ ὅπου λειτουργοῦσε τὸ πρῶτον ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ζῇ εἰς βαθὺ ἀλλ' ἀκμαῖον γῆρας. Εἰς ἀκμαῖον ἐπίσης γῆρας ἀλλὰ νεώτερος τοῦ μακαρίτη Τρύφωνος,

Ὁ ἀείμνηστος Φρ. Χαλλιντέϋ, πρῶτος Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μετ' ἄλλων ἐπισήμων εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ κατὰ μίαν δοξολογίαν.

σφριγηλὸς καὶ νεανικώτατος ζῇ ἐπίσης ὁ διαδοχικῶς διατελέσας Διευθυντὴς ὅλων τῶν Ὑποδιευθύνσεων Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Ἀρ. Κουτσουμάρης.

Ἡ σημερινὴ ἡγεσία τοῦ Σώματος κ.κ. Ρακιντζῆς, Καραμπέτσος, Κοντογιῶργος ἐξῆλθον βραδύτερον τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν. Ἀπὸ τὴν προγενεστέραν ἡγεσίαν (ὄχι τῶν ἀρχηγῶν Ἔβερτ καὶ Κοκκίνου ποὺ ἐνετάχθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἀπὸ τὴν Χωροφυλακὴν 6 ἔτη ἀργότερα) ἐνεφανίσθησαν εἰς Πάτρας κατὰ τὴν πρώτην διετίαν τῆς ἐκεῖ λειτουργίας της ὡς ὑπαστυνόμοι καὶ οἱ βαμοφόροι Ι. Πανόπουλος, (διατελέσας ἀργότερα Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων), Γ. Λιαρομμάτης, Β. Βασιλείου, Θ. Καρυώτης, Γ. Βουνισόπουλος. Αὐτοὶ

καὶ ἐθεωρήθησαν ὡς «αὐτόχθονες» ἀξιωματικοὶ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων. Ὡς τόσο ἡ ἐμφάνισις τῶν ἀστυφυλάκων μὲ τὶς ὁλοκαίνουργες στολὲς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν μὲ τὰ μικρὰ ἀσημένια σειρήτια καὶ τὸ στρογγυλὸ πηλήκιο, ἔκαμε βαθυτάτη ἐντύπωσι στὴν πόλι. 'Επροκάλεσαν ἐπίσης αἴσθησι τὰ κλόμπς πού, εἴτε γιὰ λόγους σκοπιμότητος «ἀμέσου ἐννοίας καὶ δράσεως» πρὸς τοὺς κακοποιούς, εἴτε γιὰ λόγους ἐντυπωσιακούς, ἐφέροντο παρὰ τὸν ζωστῆρα τῶν ἀστυφυλάκων. Συναίσθημα εὐσεβείας καὶ δέους κυριάρχησε σὲ ὁλόκληρη τὴν πόλι γιὰ τὸ νέο Σῶμα. Καὶ γιὰ τὰ κλόμπς καὶ τὴν ὀνομασία τῶν ἀστυφυλάκων συζήτησις μεγάλη καὶ σφοδρὰ ἠγέρθη μεταξὺ ἐγγραμμάτων γλωσσομαθῶν καὶ ἀφελῶν.

—Τί σημαίνει κλόμπς καὶ τί ρόλο παίζει, τί ἔχει μέσα ρωτοῦσαν οἱ πολλοί. Ἔγραφαν καὶ ἐξηγοῦσαν ἄλλοι στὶς τοπικὲς ἐφημερίδες.

—Κλόμπς σημαίνει ράβδος.

—Ματσοῦκι δηλαδὴ ψιθύριζαν τρίτοι καὶ ἄλλοι ἀφελῶς ἢ «σκόπιμα» διέδιδαν.

—Ἔχει μέσα του κρυφὸ πιστόλι! Ἢ ἔχει βούρδουλα...

Οἱ τελευταῖοι ἐβάσιζαν τὴ διάδοσι στὴν ἐντύπωσι ἀπὸ τοὺς «ἀπελθόντας» καὶ παραδώσαντας τὴν ἐξουσία στὸ νέο Σῶμα. Αὐτοὶ οἱ παραδώσαντες φοροῦσαν στραβοβαλμένο λίγο τὸ καπέλλο, εἶχαν παλλάσκα καὶ περίστροφο στὴ μέση καὶ κρατοῦσαν ὄχι λίγες φορὲς μαστίγιο. 'Εξ αὐτῶν ὅλων καὶ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὸ ἄκακο κλόμπ ἦταν... πυρόσφαιρο καὶ βούρδουλας μὲ θηκάρι!

'Η συζήτησις ἀκόμη γιὰ τὴ λέξι πόλισμαν στὸν Τύπο καὶ στὸν κόσμο γιὰ μῆνες καὶ μῆνες. Κάποτε ἀναζωπυρώνεται καὶ στὶς σημερινὲς ἡμέρες.

—Πόλισμαν ἔλεγαν οἱ γλωσσομαθεῖς καὶ ὀρθόφωνοι τῆς ἀγγλικῆς προφορᾶς.

—Ὄχι πολίσμεν βεβαίωναν ἄλλοι. Πόλισμαν σημαίνει ἄλλο πρᾶγμα.

Καὶ ἔδιναν τὴν ἴδια ἐξήγησι γιὰ τὴν ἴδια ἔννοια καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ. 'Αλλὰ παρέμεινεν ἡ λέξις καὶ ἡ προφορὰ πού ἠθέλησεν ὁ πολὺς κόσμος. Πόλισμαν!

Εἰς Πειραιᾶ καὶ 'Αθήνας.

Δέκα μῆνες ἀργότερα, τὴν 28 Μαΐου 1923, ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἐγκαθίστατο εἰς τὸν Πειραιᾶ. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὁμαδικῆς μεταθέσεως τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν της ἀπὸ τὴν Πάτρα στὸ ἐπίνειο. Ἦσαν οἱ πεπειραμένοι πού εἶχαν δώσει ἐξετάσεις στὴν πελοποννησιακὴ πρωτεύουσα, εἶχαν ἐπιτύχει καὶ εἶχαν πάρει ἄριστα. Διὰ νὰ μεταφέρουν τὴν πεῖρα τους καὶ τὴν ἀξία τους «μετεκόμισαν» στὸν Πειραιᾶ. 'Ελάχιστοι ἔμειναν στὴν Πάτρα, ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τῆς ὁποίας ἐνισχύθη ἀπὸ νέους βλαστοὺς τῆς Σχολῆς Κερκύρας.

Ἦταν ἡ περίοδος συμφορᾶς καὶ ἐθνικῆς τραγωδίας τὸ 1923. Εἶχε συντελεσθῆ ἡ στρατιωτικὴ καταστροφὴ στὴν Μ. 'Ασία καὶ ἑκατομμύρια δυστυχῶν 'Ελλήνων ἐκριζωθέντων ἀπὸ τὴν προαιωνία κοίτη τους, πλημμύριζαν τὶς μεγαλουπόλεις τῆς χώρας. 'Η κακοποιΐα, ἡ ἀταξία, ἡ παράλυσις ἠθῶν ἀπὸ τὴν δυστυχία βασίλευαν παντοῦ. Τὰ πολιτικὰ πάθη ἦσαν ἐξημμένα. Τίποτε δὲν ἐφαίνετο ὄρθιο, τίποτε στὸ σωστό του δρόμο.

'Η 'Αστυνομία Πόλεων ἐστάθη τότε στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς μάχης κατὰ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀταξίας καὶ στὶς δύο πόλεις, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Πάτρα. Προσέτρεχε μὲ τὰ ὄργανά της, τὴν εὐπρέπειά της παντοῦ νὰ βοηθήσῃ τὴ δυστυχία, νὰ πατάξῃ τὴν ἀταξία, τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴν ἀνέντιμη κομματικὴ ρουσφετολογία. Τότε καὶ ἐθαυμάσθη ἡ αὐτοτέλειά της, ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ἔτσι καθιερώθη στὴν συνείδησι τοῦ λαοῦ ὡς ἄψογος στὴν ἐκτέλεσι τῶν καθηκόντων της καὶ τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ της. Καὶ ὡς γέρας αὐτῆς τῆς ἠθικῆς της νίκης τῆς παρεχωρήθησαν αἱ ἀστυνομικαὶ ἐξουσίαι τὸν 'Ιανουάριον τοῦ 1925 στὴν ἑλληνικὴ πρωτεύουσα. 'Αλλὰ περὶ αὐτοῦ ἄλλοτε.

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Β'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

III. Τροποποίησις Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

δ) ἁρμοδιότης ἐπὶ ἐξυβρίσεως καὶ δυσφημήσεως τοῦ δικαστηρίου.

Περὶ ταύτης ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 117 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ὁποίου ἀντικατέστησε διὰ τοῦ ἄρθρου 14 αὐτοῦ τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοθέτημα. Οὕτω τὸ ἄρθρον 117 τοῦ Κ.Π.Δ. διεμορφώθη ἤδη ὡς ἑξῆς :

"Αρθρον 117

Ἐπὶ ἐξυβρίσεως καὶ δυσφημήσεως τοῦ δικαστηρίου (ἁρμοδιότης)

«1. Τὸ δικαστήριον, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ὁποίου διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως διεπράχθη ἔγκλημα φέρον τὸν χαρακτῆρα περιϋβρίσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ μέλους αὐτοῦ (ἄρθρον 181 παρ. 1 Π.Κ.) (1) ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τινὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου ἀπευθυνομένης ἐξυβρίσεως ἢ δυσφημήσεως (ἄρθρα 361, 362 καὶ 363 Π.Κ.) (2), δικάζει ἀμέσως τοῦτο καὶ ἂν ἔτι ὁ ὑπαίτιος ὑπάγεται εἰς τὴν ἰδιάζουσαν ἢ τὴν ἐξαιρετικὴν δικαιοδοσίαν, συντιθέμενον ὅμως ἐξ ἄλλων δικαστῶν.

Ἡ ἄμεσος ἐκδίκασις γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν δικαστῶν, ἐὰν ἡ διάφορος σύνθε-

---

(1) "Αρθρον 181 Π.Κ. «Περιύβρισις τῆς ἀρχῆς καὶ συμβόλων» 1. Μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις δημοσίως περιϋβρίζει ἀρχὴν δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἢ ἀνεγνωρισμένον, κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, ἀρχηγὸν κόμματος ἐν τῇ χώρᾳ. 2. Μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις δημοσίως περιϋβρίζει ἢ πρὸς ἐκδήλωσιν μίσους ἢ περιφρονήσεως ἀφαιρεῖ, βλάπτει ἢ παραμορφώνει ἔμβλημα ἢ σύμβολον τῆς κυριαρχίας τοῦ κράτους, τοῦ Βασιλέως ἢ ἄλλα τῆς βασιλικῆς ἀξίας σημεῖα».

(2) "Αρθρον 361 Π.Κ. «Ἐξύβρισις». "Οστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς δυσφημήσεως (ἄρθρα 362 καὶ 363), προσβάλλει διὰ λόγου ἢ δι' ἔργου ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον τὴν τιμὴν ἑτέρου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ σὺν τῇ ποινῇ τῆς φυλακίσεως. 2. Ἐὰν ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ προσώπου τοῦ προσβληθέντος, δὲν εἶναι ἰδιαζόντως βαρεῖα, ὁ ὑπαίτιος τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου. 3. Ἡ διάταξις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 308 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν. 4. "Αν ἡ ἐν παρ. 1 ἐξύβρισις, ὡς ἐκ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἐν γένει περιστάσεων, μαρτυρῇ ἰδιάζουσαν θρασύτητα τοῦ ὑπαιτίου καὶ προκλητικότητα ἔναντι τῆς κοινωνίας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν κατ' ἄλλην διάταξιν ἡ πρᾶξις δὲν τιμωρῆται βαρύτερον.

"Αρθρον 362. «Δυσφήμησις». Ὁ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐνώπιον τρίτου ἰσχυριζόμενος ἢ διαδίδων περί τινος ἄλλου γεγονὸς δυνάμενον νὰ βλάψῃ τὴν τιμὴν ἢ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ σὺν τῇ ποινῇ τῆς φυλακίσεως.

"Αρθρον 363 «Συκοφαντικὴ δυσφήμησις». Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 362 τὸ ἐν αὐτῷ γεγονὸς εἶναι ψευδὲς καὶ ὁ ὑπαίτιος ἐτέλει ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν, πρὸς τῇ ὁποίᾳ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ χρηματικὴ ποινή, δύναται δὲ ν' ἀπαγγελθῇ καὶ στέρησις τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 πολιτικῶν δικαιωμάτων.

σις δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἕνεκα λόγου εἰδικῶς βεβαιουμένου ἔν τε τοῖς πρακτικοῖς καὶ τῇ ἀποφάσει.

2. Ὅταν ὁ ὑπαίτιος τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξυβρίσεως ἢ δυσφημήσεως εἶναι δικηγόρος, ἐκπληρῶν καθήκοντα συνηγόρου καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ διὰ λόγον βεβαιούμενον κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἡ διάφορος σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, ἡ πρᾶξις βεβαιοῦται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως καὶ ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 38 § 1 (1) μὴ ἐπιτρεπομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς συλλήψεως τοῦ δράστου συνηγόρου. Ἂν δ' εἶτα ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἁρμοδίως ἡ εἰς δίκην παραπομπὴ αὐτοῦ, ἡ ἐκδίκασις γίνεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 136 καὶ 137 (2) προσδιοριζομένου δικαστηρίου. Ἡ κατὰ τοῦ συνηγόρου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀμέσου ἐκδικάσεως ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ἐν τῇ δίκῃ, καθ' ἣν ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα».

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 116 ἄμεσος ἐκδίκασις τοῦ πραχθέντος πλημ/τος ἢ πταίσματος διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου γίνεται καὶ ὅταν τὸ ἀδίκημα στρέφεται κατ' αὐτοῦ τούτου τοῦ δικαστηρίου (λ.χ. σωμ. βλάβη εἰς βάρος τοῦ εἰσαγγελέως ἢ κλοπὴ εἰς βάρος δικαστοῦ κλπ.). Ἡ ὑπόθεσις δικάζεται ὑ π ὸ τ ῶ ν α ὐ τ ῶ ν δ ι κ α σ τ ῶ ν. Ἐξαίρεσις ὑφίσταται μόνον ὅταν πρόκειται περὶ περιϋβρίσεως ἢ ἐγκλήματος κατὰ τῆς τιμῆς.

Ὅταν ἡ ἐξύβρισις ἢ δυσφήμησις ἐτελέσθη ὑπὸ δικηγόρου, ὅστις ἐκπληροῖ καθήκοντα συνηγόρου τινὸς τῶν διαδίκων καὶ εἶναι ἐφικτὴ ἡ διάφορος σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, δικάζεται μὲν ἀμέσως, ἀλλ' ἡ τυχὸν ἐκδοθησομένη καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται μετὰ τὸ πέρας τῶν καθηκόντων τοῦ συνηγόρου. Ἂν ἡ τοιαύτη σύνθεσις δὲν εἶναι ἐφικτή, ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 38 Κ.Π.Δ. ἡ δὲ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς ὁμοιοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς δικαστήριον κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 36 ἐδ. στ' καὶ 137 ὁριζόμενα.

Ἐν τῇ β' παραγράφῳ τοῦ ἐξεταζομένου ἄρθρου γίνεται λόγος μόνον περὶ ἐξυβρίσεως ἢ δυσφημήσεως τοῦ δικαστηρίου παρὰ συνηγόρου οὐχὶ δὲ καὶ περὶ περιϋβρίσεως τοῦ δικαστηρίου. Ἐρωτᾶται λοιπόν· ποία διάταξις θὰ ἐφαρμοσθῇ περιπτώσεως συντρεχούσης; Νομίζομεν ὅτι ἕνεκα τῆς ταυτότητος τοῦ λόγου, θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ ἰδία διαδικασία. Ἡ μὴ μνεία καὶ τῆς περιϋβρίσεως τοῦ δικαστηρίου ὀφείλεται μᾶλλον εἰς παράλειψιν τοῦ συντάκτου τοῦ νομοθετήματος, ὅστις προσέθηκε μὲν εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἐξεταζομένου ἄρθρου καὶ τὴν περιϋβρισιν, δὲν συνεπλήρωσεν ὅμως ἀναλόγως καὶ τὴν δευτέραν τοιαύτην.

Ὑπεστηρίχθη ὅτι οἱ συνήγοροι δικηγόροι δὲν πρέπει νὰ τυγχάνωσι τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ἧς καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται. Διότι ὁ συνήγορος, λόγῳ τῆς ὀξύτητος, ἥτις ἀναπτύσσεται κατὰ τὴν δίκην, ἐνδέχεται, νὰ παρεκτραπῇ πολλάκις δὲ δεδικαιολογημένως. Καὶ ἐνῷ κατηγοροῦνται οἱ ἐκτρεπόμενοι δικηγόροι οὐδὲν λέγεται περὶ τῶν τυχὸν ἐκτρεπομένων δικαζόντων. Περαιτέρω ἐλέχθη ὅτι ἡ ἀπαγγελία κατηγορίας καὶ ἄμεσος ἐκδίκασις ὑποθέσεως δικηγόρου, διαρκούσης τῆς δίκης ἢ μετ' αὐτὴν οὐ μόνον κλονίζει ψυχικῶς τὸν δικηγόρον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόητρον αὐτοῦ θίγει καὶ τὸν ἐπηρεάζει σοβαρῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, διότι

(1) Ἐν ἄρθρῳ 38 § 1 τοῦ Κ.Π.Δ. ὁρίζεται ὅτι «ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν πολιτικῆς τινος ἢ ποινικῆς δίκης ἀνακύπτῃ γεγονός, δυνάμενον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἔγκλημα διωκόμενον ἐξ ἐπαγγέλματος, ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν καὶ νὰ διαβιβάσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα μετὰ πάσης πληροφορίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν δύναται κατὰ νόμον νὰ δικάσῃ αὐτὸς ἀμέσως τὸ ἔγκλημα.

(2) Τὸ ἄρθρον 136 Κ.Π.Δ. ὁρίζει πότε διατάσσεται παραπομπὴ εἰς δικαστήριον ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς (ὡς ἐν προκειμένῳ) καὶ τὸ ἄρθρον 137 τίνες δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν παραπομπήν.

ἀσκεῖ βαθεῖαν ψυχολογικὴν ἐπίδρασιν καλύπτουσαν τὴν ψύχραιμον καὶ ἄνετον τοῦ πελάτου του ὑπεράσπισιν. Δι' ὃ καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἄποψιν ταύτην προτείνουν ὅπως προκειμένου περὶ συνηγόρου ἐφαρμόζηται πάντοτε ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 1 Κ.Π.Δ., μὴ ἐφαρμοζομένης ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τῆς αὐτοφώρου διαδικασίας.

Νομίζομεν ὅτι ἡ ἄποψις εἶναι ὀρθὴ ὑπαγορευομένη ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος. Ὁ συνήγορος ἰδίᾳ τοῦ κατηγορουμένου πρέπει νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἠρεμίαν διὰ νὰ παράσχῃ τὴν ὑποστήριξίν του εἰς αὐτόν. Τοιαύτη λύσις θ' ἀποβῇ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ κατηγορουμένου.

ε) Ἐκδίκασις παρανόμου ὁπλοφορίας κλπ. καὶ συναφῶν κακουργημάτων.

Ἐνῷ μέχρι τοῦδε διὰ τοῦ ἄρθρου 128 § 3 τοῦ Κ.Π.Δ. ἐχωρίζοντο μόνον τὰ πλημμελήματα τῆς παρανόμου ὁπλοφορίας ἐκ τῶν συναφῶν αὐτοῖς κακουργημάτων, ἤδη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοθετήματος ἐξωμοιώθησαν πρὸς ταῦτα καὶ τὰ τῆς παρανόμου κατοχῆς ὅπλων, χειροβομβίδων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. Ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 15 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 15.

Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 128 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ πλημμελήματα τῆς παρανόμου ὁπλοφορίας, τῆς παρανόμου κατοχῆς ὅπλων, χειροβομβίδων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ τῆς φυγοδικίας, τὰ συναφῆ πρὸς κακουργήματα, χωρίζονται καὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων».

Ἡ ratio τῆ διατάξεως ταύτης εἶναι προφανὴς καὶ συνεπῶς περαιτέρω ἀπασχόλησις περιττεύει.

Ἁπλῶς ἀναφέρομεν ὅτι καὶ ἡ ἐκδίκασις ἄλλων συναφῶν ἐγκλημάτων, πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀναφερομένων, χωρίζεται. Τοῦτο λ.χ. συμβαίνει μὲ τὸ πλημμέλημα τῆς λαθρεμπορίας τὸ πρὸς κακούργημα συναφὲς (ἄρθρον 128 § 8 ν. 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος»), μὲ τὸ ἐν ἄρθρῳ 14 ἀ.ν. 375/1936 «περὶ τιμωρίας ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας» (διατηρηθέντα ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρου 471 ἀριθ. 6 Π.Κ.) προβλεπόμενον πλημ/μα κλπ.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ SCOTLAND YARD

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ,
ὑπὸ Ἀρχιφύλακος κ. **Κ. ΛΑΨΑΝΗ**

Ὁ ἀστυνομικὸς τῆς Ἀσφαλείας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Σημάνσεως διὰ νὰ ἐπιτυγχάνῃ τῶν σκοπῶν του, κατὰ τὴν διερεύνησιν τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἐπιλαμβάνεται, πρέπει νὰ ἐφαρμόζῃ ἐπιστημονικὴν τακτικήν. Πρέπει μετὰ μεγάλης ὑπομονῆς νὰ συλλέγῃ τὸ ἀποδεικτικὸν ὑλικόν, χωρὶς νὰ παραλείπῃ οὔτε τὸ παραμικρόν, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀσήμαντον στοιχεῖον. Δύναται ν' ἀκολουθῇ τὴν Α' ἢ τὴν Β' θεωρίαν, ἢ ν' ἀποκρυσταλλώνῃ μίαν γνώμην, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παρασύρεται ἀπὸ τὴν γνώμην του αὐτήν, νὰ τὴν ὑποστηρίζῃ ἐπιμόνως καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ προσαρμόζῃ τὰ πραγματικὰ δεδομένα πρὸς τὴν σχηματισθεῖσαν πεποίθησίν του, τοῦτο θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἐκ τῆς ἀκολουθητέας τακτικῆς. Ἀντιθέτως, ὁ ἀστυνομικὸς τῆς Ἀσφαλείας πρέπει ν' ἀκολουθῇ ἐπαγωγικὴν μέθοδον, ἡ πεποίθησίς του νὰ σχηματίζεται ἐκ τῶν πραγματικῶν καὶ μόνον γεγονότων καὶ νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὰ ἑκάστοτε προκύπτοντα νέα στοιχεῖα.

Μὲ αὐτὴν τὴν ὁμοιότητα, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον ἀντιλήψεως καὶ ἐνεργείας, μεταξὺ τοῦ ἐπιστήμονος καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ τῆς Ἀσφαλείας, εἶναι ἐκπληκτικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ ἐπιστήμων καλεῖται νὰ παίξῃ κάποιον ρόλον εἰς τὴν διερεύνησιν ἑνὸς ἐγκλήματος. Ὁ παθολόγος καὶ ὁ τοξικολόγος ἀποτελοῦσαν μίαν ἐξαίρεσιν. Αἱ ἀπόψεις των, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς αἰτίας τῶν θανάτων ἢ σωματικῶν βλαβῶν εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον, λαμβάνονται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν. Ἀλλὰ μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα 30 ἔτη ὁ ἀστυνομικὸς ἔχει ἀναγνωρίσει τὸν ἔμπειρον ἐπιστήμονα ὡς πολύτιμον συνεργάτην του ἐν τῇ διερευνήσει τῶν ποινικῶν ἀδικημάτων καὶ τῶν ὀλιγώτερον ἐντυπωσιακῶν ἀδικημάτων, τῶν στρεφομένων κατὰ τῆς περιουσίας.

Τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον εἶναι μία ἀπὸ τὶς πολλὲς καινοτομίες, τὶς ὁποῖες ἡ Scotland Yard ὀφείλει εἰς τὸν Lord Trenchard, ὁ ὁποῖος ἵδρυσε κατ' ἀρχὴν τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον εἰς τὸ Hendon τῷ 1934, διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ, ὄχι μόνον τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὴν Ἀγγλικὴν Ἀστυνομίαν.

Φυσικὰ ἐχρειάσθη πολὺς χρόνος, ἵνα οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας ἀντιληφθοῦν τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς βοηθήσῃ καὶ ἔχων αὐτὸ ὑπ' ὄψιν ἐσκέφθην ὅτι ἦταν ἀναγκαία μία στενὴ ἐπαφὴ μεταξὺ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων καὶ τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου. Πρὸς τοῦτο δοθείσης εὐκαιρίας, μετεφέρθη τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον εἰς τὴν Scotland Yard, εἰς τὴν ὁποίαν πλέον ἦτο εὐκόλως προσιτόν. Παρώτρυνα τοὺς ἀστυνομικοὺς ἁπάντων τῶν βαθμῶν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον καὶ νὰ μάθουν τὶς δυνατότητές του. Καθιέρωσα δὲ εἰδικὰς διαλέξεις εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς. Γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον προθύμως καὶ ἀποτελεσματικῶς παρέχει τὴν συνδρομήν, αἱ πρὸς αὐτὸ αἰτήσεις σταθερῶς αὐξάνουν.

Περισσότεραι εἶναι αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας καλεῖται νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του ὁ χημικὸς καὶ ὁ βιολόγος, ἀλλὰ συχνάκις καλοῦνται καὶ ὁ φυσικὸς ἐπιστήμων, ὡς καὶ ὁ μεταλλειολόγος. Ὅταν τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου δὲν ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην πεῖραν, καλοῦνται οἱ κατάλληλοι ἰδιῶται ἔμπειροι ἐπιστήμονες. Εἰδικῶς δὲ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν παθολογίαν, τὸ Ἐργαστήριον βασίζεται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν. Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου ἔχει ζητήσει τὰς ὑπηρεσίας πολλῶν διακεκριμένων παθολόγων, μεταξὺ τῶν ὁποίων

συμπεριλαμβάνονται οἱ: Dr Simpson, Dr Donald T'eare καὶ ὁ Sir Berard Spilsburg.

Διὰ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦνται ἐκρηκτικαὶ ὕλαι αἰτεῖται ἡ συνδρομὴ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ πολλὰ δὲ ἔτη ὁ κ. Robert Churchill ἐξετάζει ὅπλα καὶ διάφορα πυρομαχικά, χρησιμοποιηθέντα ἐν τῇ διαπράξει ἐγκλημάτων.

Ὁ χημικὸς ἴσως παίζει τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου. Ἡ γνῶσις τῶν δηλητηρίων καὶ φαρμάκων ὀργανικῶν καὶ μή, βαφῶν, χρωμάτων, ἐκρηκτικῶν καὶ εὐφλέκτων ὑλῶν, μετάλλων, ὑάλου, τυγχάνει ἀπαραίτητος εἰς πλείστας ὅσας περιπτώσεις, ὅπως ἀπαραίτητοι τυγχάνουσι καὶ τεχνικαὶ γνώσεις, αἱ ὁποῖαι, κατὰ κύριον λόγον, ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κύκλον τοῦ φυσικοῦ ἐπιστήμονος ὡς π.χ. ἡ φασματοσκοπικὴ ἀνάλυσις ἢ ἡ χρῆσις τῶν ὑπεριωδῶν καὶ ὑπερύθρων ἀκτίνων.

Ὁ βιολόγος πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναγνωρίζῃ ὅλας τὰς ὕλας τοῦ ζωϊκοῦ καὶ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, ὡς π.χ. σπόρους, μικροτεμάχια, (τρίμματα) ξύλου, σκόνην προερχομένην ἐκ πριονίσματος ξύλων, αἷμα, ἐκσπερμάτωμα, τρίχας ἀνθρώπου ἢ ζώου καὶ νὰ διακρίνῃ τὶς ἴνες παντὸς εἴδους : ζωϊκές, φυτικές, μεταλλικὲς ἢ συνθετικές. Πρέπει νὰ εἶναι φυσιοδίφης καὶ νὰ γνωρίζῃ τὶς χαρακτηριστικὲς ἰδιότητες τῶν διαφόρων φυτῶν καὶ ζωνῶν μιᾶς περιοχῆς, κατὰ τὶς ὁποῖες τὰ διάφορα φυτὰ ἀνθίζουν καὶ καρπίζουν καὶ τὰς μεθόδους τῆς σπορᾶς των. Αἱ γνώσις του πρέπει ἐπίσης νὰ ἐκτείνωνται καὶ εἰς τὰ παράσιτα, τὰ μανιτάρια, τὰ ὑδρόβια φυτὰ καὶ τοὺς διαφόρους μικροοργανισμούς, φυτικοὺς καὶ ζωϊκούς. Τῇ βοηθείᾳ τοῦ μεταλλειολόγου θὰ χρειασθῇ νὰ διακρίνῃ τοὺς διαφόρους τύπους καλλιεργησίμου γῆς ἀναλόγως τῆς μεταλλικῆς των περιεκτικότητος.

Μία ἀπὸ τὰς πλέον σπουδαίας περιπτώσεις ἐπισταμένης μελέτης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται στενὴ συνεργασία χημικοῦ, βιολόγου καὶ μεταλλειολόγου, εἶναι ἡ περίπτωσις ἐξετάσεως κόνεως οἱασδήποτε προελεύσεως, διότι πολλάκις ἡ κόνις χρησιμεύει ὡς συνδετικὸς κρίκος τοῦ ἐγκληματίου μὲ τὸν τόπον διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος. Αἱ κόνεις ἔχουσι μεγάλην ποικιλίαν προελεύσεως, δυνατὸν δὲ νὰ περιέχουσι ζωϊκάς, φυτικὰς ἢ μεταλλικὰς οὐσίας, προερχομένας, εἴτε κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν γῆν καὶ τοὺς ζῶντας ὀργανισμούς, εἴτε ἀπὸ κατειργασμένας βιομηχανικὰς ὕλας. Αἱ κόνεις διαιροῦνται εἰς 4 κατηγορίας, ἤτοι: 1) κόνις τῶν ὁδῶν, 2) κόνις ἐντὸς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, 3) κόνις τῶν ἐργοστασίων, εὑρισκομένη πέριξ καὶ ἐντὸς τῶν ἐργοστασίων τσιμέντων, χρωμάτων, ἀλευρομύλων καὶ 4) ἡ κόνις, ἡ προερχομένη ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος ὅπως π.χ. ἡ αἰθάλη, ἡ καρβουνόσκονη κ.τ.λ. ἢ ἡ μαγιά, ἡ εὑρισκομένη εἰς τὰ ἐνδύματα τῶν ἐργαζομένων εἰς ἐργοστάσια μπύρας.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ὁ ἐπιστήμων δύναται συνήθως νὰ τὰ διακρίνῃ, νὰ τὰ διαπιστώσῃ, νὰ τὰ ἀναγνωρίσῃ, ἀλλὰ εἶναι ἔργον τοῦ εἰδικοῦ ἐπιστήμονος τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου νὰ τὰ ἑρμηνεύσῃ καὶ νὰ δείξῃ κατὰ ποῖον τρόπον εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς μαρτυρικαὶ ἀποδείξεις. Αἱ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαι οὐσίαι δὲν εἶναι πάντοτε ἱκαναὶ μόναι των νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν διαλεύκανσιν ἑνὸς ἐγκλήματος, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβεβαιώσουν ἢ νὰ ἀποδείξουν ἀναληθεῖς καταθέσεις μαρτύρων, νὰ ἄρουν μίαν ἀβεβαιότητα, νὰ πληρώσουν τὸ κενὸν ἑνὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου ἢ νὰ ἐνισχύσουν μίαν πεποίθησιν.

Ἡ εὐρύτης τῆς ἐργασίας τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἀπεικονίζεται διὰ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων τεσσάρων περιπτώσεων, ἑκάστη τῶν ὁποίων καταδεικνύει πῶς οἱ διάφοροι κλάδοι του ἐργάζονται.

Κατ' ἀρχὴν τὸ βιολογικὸν τμῆμα (κλάδος) : Εἰς τὸ τελευταῖον πάτωμα μιᾶς πολυκατοικίας εἰς τὸ Νοτιοανατολικὸν Λονδῖνον διέμενον δύο οἰκογένειαι. Ἡ πρώτη ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν πατέρα, τὴν μητέρα καὶ τὰς δύο θυγατέρας· ἡ δευτέρα οἰκογένεια ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὴν ἔγγαμον θυγατέρα τοῦ, ὡς ἄνω, οἰκογενειάρχου, τὸν σύζυγόν της καὶ τὸ μωρό τους. Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν κατὰ καιροὺς ἦσα

κακαὶ καὶ κάποιαν ἡμέραν ὁ γαμβρὸς ἐπετέθη ἀγρίως κατὰ τοῦ πενθεροῦ του. Ἕνα βράδυ, περίπου μίαν ἑβδομάδα ἀργότερα, ὅλα τὰ μέλη τῶν δύο οἰκογενειῶν ἔλλειπαν ἔξω, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν πενθεράν του. Μιὰ ἀπὸ τὰς θυγατέρας ἐπέστρεψε στὸ σπίτι στὶς 11 τὸ βράδυ καὶ βρῆκε τὴν μητέρα της νεκρὰν μέσα σὲ μιὰ λίμνη αἵματος. Εἶχε κτυπηθῇ μὲ μαχαίρι, ἐνῷ εὑρίσκετο εἰς τὸ κρεβάτι της, τῆς εἶχαν καταφερθῇ περισσότερα ἀπὸ εἴκοσι κτυπήματα. Ἡ θέσις τῶν κτυπημάτων ἔδειχνε ὅτι τὸ θῦμα εἶχεν ἀγωνισθῇ ἀπεγνωσμένως διὰ τὴν ζωήν του καὶ ὅτι ἦτο πολὺ πιθανὸν ὁ δράστης νὰ ἔφερε κηλῖδες αἵματος ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων του. Ἐπάνω σὲ μία κουβέρτα τοῦ δωματίου τοῦ γαμβροῦ ὑπῆρχεν τὸ ἀποτύπωμα τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρός, τὸ ὁποῖον εἶχε σχηματισθῇ ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς κουβέρτας τοῦ κεκαλυμμένου δι' αἵματος, ἐπίσης ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ δωματίου ὑπῆρχε μία κηλὶς αἵματος. Ἐπηκολούθησεν ἔρευνα, διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ὅπλου, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἀνευρέθη, ὅπως δὲν ἀνευρέθη καὶ ὁ γαμβρός.

Τρεῖς ἡμέρας περίπου ἀργότερον, εἰς τὰς 3 τὸ πρωΐ, ἕνας ἀστυφύλαξ εἰς τὸ Bamsgate ἐσταμάτησε ἕνα ὕποπτον, ὁ ὁποῖος φοροῦσε μόνον ἕνα ἀδιάβροχο, ἕνα ὑποκάμισο, ὑποδήματα, ἕνα ὡρολόγιον τῆς χειρὸς καὶ ἕνα δακτυλίδι. Ἰσχυρίσθη ὅτι εἶχε πάει γιὰ μπάνιο καὶ ὅτι τοῦ ἔκλεψαν τὰ ροῦχα. Ὁ ἀστυφύλαξ ὅμως δὲν τὸν ἐπίστεψε, ἀλλ' ἀντιθέτως ὑπωπτεύθη ὅτι ἦτο πολὺ πιθανὸν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ ἦταν ὁ καταζητούμενος γαμβρός, τοῦ ὁποίου τὰ χαρακτηριστικὰ εἶχον δοθῇ εἰς τοὺς περιπολοῦντας ἀστυνομικούς. Τέλος ὁ συλληφθεὶς ἀπεκάλυψε τὴν ταυτότητά του, πλὴν ὅμως ἰσχυρίζετο ὅτι τίποτε δὲν ἐγνώριζε διὰ τὸ ἔγκλημά του. Τὰ ροῦχα, τὰ ὁποῖα φοροῦσε καὶ πᾶν ὅ,τι ἔφερε ἐπάνω του ἐξητάσθησαν εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον. Ἐπὶ τοῦ ἀδιαβρόχου ἀνευρέθησαν κηλῖδες αἵματος. Ἴχνη αἵματος εὑρέθησαν καὶ εἰς τὸ ὀπίσθιον ἐσωτερικὸν μέρος τῶν ὑποδημάτων, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτομάτως πηγαίνουν τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν ὅταν φοράῃ κανεὶς τὰ ὑποδήματά του. Εἰς τὸ δακτυλίδι ἐπίσης εὑρέθησαν ἴχνη αἵματος. Καὶ ἐνῷ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὡρολόγιον τῆς χειρὸς οὐδὲν ἴχνος αἵματος ἐφαίνετο ἐκ πρώτης ὄψεως ἐπ' αὐτοῦ, ὅταν ἠνοίχθη ἡ ὀπισθία αὐτοῦ πλάξ, κατεφάνη ὅτι μεταξὺ τῶν δύο πλακῶν, τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς, εἶχεν εἰσχωρήσει αἷμα.

Τὸ περισσότερον ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, κατόπιν ἐξετάσεως εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον, εὑρέθη ἀνῆκον εἰς τὴν ὁμάδα αἵματος τῆς φονευθείσης πενθερᾶς, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ αἷμα ποὺ εὑρέθη εἰς τὴν κουβέρταν καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τοῦ γαμβροῦ. Αἱ λοιπαὶ κατὰ τοῦ γαμβροῦ μαρτυρία δὲν ἠδύναντο νὰ συνθέσουν παρὰ μόνον μίαν ὑποψίαν κατ' αὐτοῦ. Μόνον ἡ μαρτυρία (ἀπόδειξις) τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἦτο θετικὴ καὶ κατηγορηματικὴ καὶ βάσει αὐτῆς ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἐκατηγορήθη ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ. Εἰς τὴν δίκην ἐλέχθη ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ δράστου, ὅτι τοῦ ἔκλεψαν τὰ ροῦχα ἦτο πολὺ ἀτυχής, διότι εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν οὗτος ἦτο ἀθῷος καὶ ἐξητάζοντο τὰ ροῦχα του (τὰ δῆθεν κλαπέντα) δυνατὸν νὰ εὑρίσκοντο χωρὶς ἴχνη αἵματος. Ἀφ' ἑτέρου ἐὰν πράγματι εἶχαν κηλῖδες αἵματος τὰ ροῦχα ὑπῆρχε ἡ μεγάλης σημασίας πιθανότης διὰ τὸν δράστην νὰ μὴ εὑρεθοῦν τὰ ροῦχα του αὐτά, ἐὰν τὰ εἶχεν ἀντικαταστήσει μὲ ἄλλα.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον.

Μία ὑπόθεσις, ἡ ὁποία ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Τμήματος φυσικῶν ἐπιστημόνων τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου, εἶναι ἡ ἑξῆς : Δύο ἄνθρωποι, ἐπιβαίνοντες ἑνὸς ὑπόπτου αὐτοκινήτου συνελήφθησαν, μὲ τὴν κατηγορίαν, ὅτι διέρρηξαν ἓν κατάστημα καὶ ἀφῄρεσαν ἀρκετὸν ἐμπόρευμα. Ἀμφότεροι ἠρνήθησαν τὴν κατηγορίαν. Πλὴν ὅμως τὰ ἐνδύματά των, τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ σαρώματος τοῦ δαπέδου τοῦ αὐτοκινήτου των καὶ τεμάχια ὑάλου εὑρεθέντα εἰς τὴν θραυσθεῖσαν θύραν τοῦ καταστήματος, ἐλήφθησαν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον. Μεταξὺ τῶν ἀχρήστων μικροαντικειμένων, τὰ ὁποῖα συνελέγησαν διὰ τοῦ σαρώματος τοῦ δαπέδου τοῦ αὐτοκινήτου, τὸ Ἐργαστήριον ἀνεῦρεν μικροτεμάχια ὑάλου.

Ἄλλα μικροτεμάχια ὑάλου εὑρέθησαν ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν ὑπόπτων. Πάντα τὰ μικροτεμάχια τῆς ὑάλου, ἤτοι : 1) τὰ εὑρεθέντα ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν ὑπόπτων, 2) τὰ συλλεγέντα διὰ τοῦ σαρώματος τοῦ αὐτοκινήτου των καὶ 3) τὰ εὑρεθέντα εἰς τὴν βάσιν τῆς θραυσθείσης θύρας τοῦ καταστήματος ἀπεδείχθη ὅτι εἶχαν κοινὴν προέλευσιν. Ἀμφότεροι οἱ κρατούμενοι προσεπάθησαν εἰς τὸ δικαστήριον νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν κατηγορίαν, ὁ μὲν εἷς λέγων, ὅτι τὰ μικροτεμάχια ὑάλου ποὺ εὑρέθησαν ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων του προήρχοντο ἀπὸ ἕνα ποτήρι, τὸ ὁποῖον ἔθραυσε σὲ ἕνα κέντρον διασκεδάσεως, ὁ δὲ ἄλλος ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων του μικροτεμάχια ὑάλου προήρχοντο ἀπὸ θραυσθέντα ὑαλοπίναα τῆς οἰκίας του. Πλὴν ὅμως τρίμματα τῆς ὑάλου τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ ὑαλοπίνακος, ἐξετασθέντα εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον, ἀπεδείχθη ὅτι ἦσαν διαφορετικῆς προελεύσεως ἀπὸ τὰ τρίμματα ὑάλου τὰ εὑρεθέντα ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν κατουμένων καὶ δικαζομένων ὑπόπτων. Ὡς ἀκριβῶς, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ὑπεστήριξεν, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἐνόρκους, ἡ μαρτυρία (ἡ ἀπόδειξις) τοῦ πεπειραμένου ἐπιστήμονος τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐφαίνετο ἀλάνθαστος καὶ ὅτι ἀμφότεροι οἱ δικαζόμενοι κατὰ τὴν θραῦσιν τῆς θύρας τοῦ καταστήματος ἢ μετ' ὀλίγον εὑρίσκοντο εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐντὸς αὐτοῦ. Τελικῶς ἀμφότεροι κατεδικάσθησαν.

Τὸ χημικὸν Τμῆμα τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου καλεῖται, συνήθως ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τροχαίων δυστυχημάτων, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐγκαταλείπεται τὸ θῦμα εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος καὶ ὁ δράστης ἐξαφανίζεται. Ἕνα χειμωνιάτικο βράδυ ἡ Ἀστυνομία ἐκλήθη σὲ ἕνα δρόμο τοῦ Sutton—Surrey, ὅπου ἕνας ποδηλάτης εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σοβαρῶς τραυματισμένος. Μία κοπέλλα, ἡ ὁποία ἐβάδιζε κατὰ μῆκος ἑνὸς τμήματος τοῦ δρόμου, ποὺ δὲν ἐφωτίζετο ἐπαρκῶς, εἶχεν ἴδει ἓν φορτηγὸν αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἐκτύπησε τὸν ποδηλάτην, καθ' ἣν ὥραν ἐκεῖνος ἀνήρχετο μὲ τὸ ποδήλατόν του τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον εἰς τὴν ἀπέναντι πλευράν. Τὸ φορτηγόν, ἀφοῦ ἐκτύπησε τὸν ποδηλάτην, ἔκαμε μίαν ἀπότομον στροφὴν καὶ ἀπεμακρύνθη μὲ μεγάλην ταχύτητα. Ἡ κοπέλλα εἰδοποίησε τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν, ὁ ποδηλάτης μετεφέρθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἀπεβίωσε, χωρὶς νὰ δυνηθῇ προηγουμένως νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ δώσῃ στοιχεῖα περὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ δυστυχήματος καὶ ἰδίως περὶ τοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον τὸν ἐκτύπησε. Ἡ αὐτόπτις μάρτυς, ὅπως συνήθως συμβαίνει εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, δὲν ἠδυνήθη νὰ δώσῃ περισσοτέρας πληροφορίας, ἢ μὴ μόνον ὅτι τὸ φορτηγὸν ἦτο ἀνοικτόν, δὲν εἶδε τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας. Ἡ σχετικὴ ραδιοφωνικὴ ἀγγελία ἔφερε ἀκόμη ἕνα μάρτυρα, ἕνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος εἶδε τὸ φορτηγὸν κοντὰ στὸ μέρος τοῦ δυστυχήματος νὰ περνᾶ πλησίον του μὲ πολὺ μεγάλην ταχύτητα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἤκουσεν ἓν ἀπότομον κτύπημα καὶ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας εὑρίσκετο πλησίον τοῦ τραυματίου ποδηλάτου, βοηθουμένου ὑπὸ τῆς κοπέλλας. Καὶ ἐκεῖνος δὲν εἶδε τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας τοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν τριῶν τετάρτων περίπου τῆς ὥρας καὶ ἐνῷ ἀκόμη εὑρίσκετο εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, εἶδε ἓν ἄλλο φορτηγόν, ὅμοιον πρὸς τὸ προκαλέσαν τὸ δυστύχημα, νὰ περνᾷ πλησίον, τοῦ ὁποίου διάκρινε τὰ στοιχεῖα F.L.X., χωρὶς ὅμως νὰ διακρίνῃ τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας του.

Μὲ αὐτὴν τὴν περιωρισμένην πληροφορίαν ἡ Ἀστυνομία ἀνεζήτησε τὸ ὑπαίτιον αὐτοκίνητον, διὰ καταλόγου, τὸν ὁποῖον κατήρτισε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρχείου αὐτοκινήτων τῆς Τροχαίας. Ἠρευνήθησαν ἓν πρὸς ἓν ὅλα τὰ ὁμοίου τύπου φορτηγὰ αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα ἔφερον τὰ στοιχεῖα F.L.X., ἐξητάσθησαν τόσον οἱ ὁδηγοί των, ὅσον καὶ οἱ ἰδιοκτῆται των, ὅλαι αἱ προσπάθειαι ἀπέβαινον ἄκαρποι, ἕως ὅτου εὑρέθη ἓν φορτηγὸν αὐτοκίνητον τοῦ ὡς ἄνω τύπου, τοῦ ὁποίου ὁ εἷς ἐκ τῶν ἐμπροσθίων φανῶν εἶχε προσφάτως ὑποστῆ βλάβην. Ὑπῆρχεν ἐπίσης μία μικροζημία, ἡ ὁποία ἐφαίνετο πρόσφατος, πλησίον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους. Τὸ φορτηγὸν τοῦτο

αὐτοκίνητον ἦτο ἓν ἀπὸ τὰ πολλά, τὰ ὁποῖα ἀνῆκον εἰς μίαν Ἑταιρείαν τοῦ Surrey καὶ ἦτο πιθανὸν νὰ εἶχεν ὁδηγηθῇ ὑπὸ ἑνὸς ἐκ τῶν πολλῶν ὁδηγῶν τῆς Ἑταιρείας, οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο ἀργὰ τὴν νύκτα. Ἅπαντες οἱ νυκτερινοὶ ὁδηγοὶ ἐξητάσθησαν, πάντες δὲ ἠρνήθησαν ὁδήγησιν αὐτοκινήτου των κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δυστυχήματος. Αἱ ἐξηγήσεις ποὺ ἐδόθησαν διὰ τὰς μικροζημίας τοῦ ὡς ἄνω φορτηγοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦσαν ἱκανοποιητικαί, ἀλλά, ἐλλείψει ἑτέρου ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, ἡ Ἀστυνομία ἐφαίνετο νὰ ἔχῃ περιέλθει, ἂν ὄχι εἰς ἀδιέξοδον, εἰς δύσκολον θέσιν ὁπωσδήποτε.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐζητήθη ἡ βοήθεια τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ποδηλάτου καὶ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος, ἔδειξεν ὅτι τὸ ποδήλατον εἶχε κτυπηθῇ ὑπὸ τοῦ προφυλακτῆρος τοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου, διότι ἓν ἀποτύπωμα ἑνὸς μέρους τοῦ προφυλακτῆρος διεκρίνετο εἰς τὰ σημάδια τὰ προκληθέντα κατὰ τὴν σύγκρουσιν καὶ λεπτότατα στρώματα χρώματος μὴ ἀνήκοντος εἰς τὸ ποδήλατον εὑρέθησαν ἀκριβῶς εἰς τὰ μέρη τοῦ ποδηλάτου εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν ὑποστῇ τοῦτο ζημίας. Ἐπὶ πλέον εἰς τὸ σακκάκι καὶ τὸ πανταλόνι τοῦ θύματος εὑρέθησαν μαῦρα καὶ γκρὶ σημάδια—προφανῶς χρώματα. Αὐτὰ τὰ δείγματα διεφυλάχθησαν διὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον, ἐνῷ τὸ φορτηγὸν αὐτοκίνητον ποὺ ἔφερε μικροζημίας ἐξητάσθη εἰς τὸ γκαράζ. Ἐπὶ τοῦ προφυλακτῆρος τοῦ αὐτοκινήτου εὑρέθη ἓν ἐλαφρὸν σημάδι καὶ τὸ πλέον σημαντικὸν ἦτο, ὅτι ἀπὸ τὸν προφυλακτῆρα τοῦ αὐτοκινήτου ἔλλειπε εἰς ἐπιφάνειαν τόσον χρῶμα, ὅσον ἀντιστοίχως εἶχεν ἀποτυπωθῇ ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου. Δείγματα χρώματος —μαύρου καὶ γκρὶ—ἐλήφθησαν ἀπὸ πολλὰ μέρη τοῦ αὐτοκινήτου, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον, ἔνθα, λεπτομερεῖς ἀναλύσεις καὶ ἐξετάσεις κατέδειξαν ὅτι τὰ χρώματα τοῦ αὐτοκινήτου μὲ τὰ χρώματα τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τοῦ ποδηλάτου τοῦ θύματος εἶχον κοινὴν προέλευσιν, ἦσαν τὰ αὐτά. Ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ἀποδεικτικοῦ αὐτοῦ στοιχείου εἷς ἐκ τῶν ὁδηγῶν τῆς Ἑταιρείας ὡμολόγησεν ὅτι εἶχεν ὁδηγήσει τὸ φορτηγὸν αὐτοκίνητον του κατὰ τὴν νύκτα καὶ ὥραν τοῦ δυστυχήματος εἰς τὸν δρόμον αὐτοῦ. Οὗτος ἐκατηγορήθη καὶ κατεδικάσθη δι' ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας.

Ἕνα κάπως περίεργον παράδειγμα τῆς ἐργασίας τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου μᾶς δεικνύει εἰς πόσον ἀπιθάνους ἀναζητήσεις εἶναι δυνατὸν νὰ ὁδηγηθῇ ἕνας ἀστυνομικὸς τῆς Ἀσφαλείας, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Σημάνσεως. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1952, οἱ πράκτορες στοιχημάτων ἱπποδρόμου μιᾶς περιφερείας τοῦ Λονδίνου παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἐξηπατῶντο ὑπὸ σπείρας ἀπατεώνων, οἵτινες ἐπλαστογράφουν τὰ δελτία στοιχημάτων καὶ ἀπῄτουν κέρδη διὰ στοιχήματα τὰ ὁποῖα εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν εἶχαν κάμει. Τὰ δελτία ἐδίδοντο εἰς τοὺς πράκτορας στοιχημάτων κατὰ τὸν συνήθη τρόπον μὲ τὰ ὀνόματα τῶν πιθανῶν νικητῶν ἵππων καὶ τὰ ποσὰ τῶν στοιχημάτων κανονικῶς ἀναγεγραμμένα μὲ μολύβι. Αἱ παῖκται τῶν στοιχημάτων ἐζήτουν νὰ λάβουν ὀπίσω τὰ δελτία στοιχημάτων μεθ' ἑκάστην κούρσαν μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἤθελαν νὰ κρατοῦν ἓν εἶδος ἀρχείου τῶν στοιχημάτων των, εἰς τοῦτο δὲ ὁ πράκτωρ δὲν εἶχε καμμίαν ἀντίρρησιν. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμέρας ὁ πράκτωρ ἐπέστρεφε τὰ δελτία εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτά, ἀφοῦ προηγουμένως τὰ ἠκύρωνε μὲ διαγωνίους γραμμάς, διερχομένας ἄνωθεν τῶν καταχωρισμένων ποσῶν στοιχημάτων, ἅτινα εἶχον καταχωρισθῇ μὲ μολύβι, ἐνῷ ἡ ἀκύρωσις ἐκ μέρους τοῦ πράκτορος ἐγίνετο μὲ μολύβι, ὄχι κοινό, ἀλλὰ bic. Οἱ ἀπατεῶνες ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν εὐκολίαν αὐτὴν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν δελτίων. Ἐλάμβανον τὰ ἠκυρωμένα δελτία, ἔσβυναν καταλλήλως τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων, τὰ ὁποῖα εἶχαν γράψει μὲ κοινὸ μολύβι καὶ ἔγραφαν στὴ θέση τους, μὲ μελάνι χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τοῦ πράτορος, τὸ ὄνομα ἢ τὰ ὀνόματα ἵππων ποὺ ἐκέρδιζαν. Τότε ἐπανήρχοντο εἰς τὸν πράκτορα πρὸς τὸνὁποῖον ἰσχυρίζοντο ὅτι ἡ ἀκύρωσις τῶν δελτίων των ἐγένετο κατὰ λάθος αὐτοῦ, ἀφοῦ μερικοὶ ἐκ τῶν ἵππων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ δελτία των, εἶχον κερδίσει εἰς τὴν κούρσαν. Ἂν καὶ δὲν ἠδύ-

νατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ κάμῃ τοιοῦτον σφάλμα, ὁ πράκτωρ τοὺς ἐπλήρωνεν. Ἀλλὰ ὅταν τὸ κακὸ ἐπανελήφθη πολλὲς φορὲς ὑπὸ πολλῶν ἀτόμων, ὁ πράκτωρ ὑπωπτεύθη. Τελικῶς ὅταν ἕνα ποσὸν 50 λιρῶν ἐζητήθη νὰ πληρωθῇ δύο φορές, ὁ πράκτωρ κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔλαβον μερικὰ ὕποπτα δελτία, τὰ ὁποῖα παρέδωσαν εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον πρὸς ἐξέτασιν, διὰ τοῦ μικροσκοπίου διεκρίνοντο ἴχνη γραφίτου τοῦ μολυβίου, διὰ τοῦ ὁποίου εἶχον γίνει αἱ πρῶται καταχωρίσεις, ἐνῷ ἡ ἐξέτασις διὰ τῶν ὑπερύθρων ἀκτίνων ἀπεκάλυψε μέρη τῶν στοιχείων (ἀλφαβητικῶν) καὶ ἀριθμῶν, ποὺ εἶχαν καταχωρισθῇ ἀρχικῶς μὲ μολύβι. Λεπτομερεστέρα ἐξέτασις τῶν δελτίων καὶ ἰδίως εἰς τὰ σημεῖα ποὺ ἦσαν καταχωρισμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων μὲ μελάνι, κατέδειξεν ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων ἦσαν καταχωρισμένα ἐπάνω ἀπὸ τὶς διαγώνιες ἀκυρωτικὲς γραμμὲς τῶν δελτίων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐδείκνυεν ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων εἶχον καταχωρισθῇ εἰς τὰ δελτία μετὰ τὴν ἀκύρωσιν των καὶ φυσικὰ μετὰ τὴν κούρσαν. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς μαρτυρίας τρία ἄτομα ἐκατηγορήθησαν ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ πλαστογραφίᾳ καὶ κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου εἶναι ἡ κατάρτισις ἑνὸς ἀντικειμενικοῦ ἀρχείου ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαχθῶσι λελογισμένα συμπεράσματα. Τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τὰ συλλεγέντα ὑπὸ τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου δυνατὸν νὰ εἶναι, οὐχὶ μόνον κατά, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου προσώπου. Πλεῖσται ὅσαι ὑποθέσεις δὲν φθάνουσι μέχρι τῶν δικαστηρίων, διότι τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἐργαστηρίου ἀποδεικνύουσι καταφανῶς τὴν ἀθῳότητά τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν προσώπου. Πολλάκις, πράγματι, τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον παρέχει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου, ὅπως ἐγένετο εἰς τὴν ὑπόθεσιν Christie, ὅτε ἡ ὑπεράσπισις ἐζήτησε τὴν ἐκταφὴν τῆς Beryl Evans καὶ τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον εἰργάσθη κατὰ τρόπον ἀντικειμενικόν, τόσον διὰ λογαριασμὸν τῆς ὑπερασπίσεως, ὅσον καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς κατηγορούσης Ἀρχῆς.

Εἰς μίαν ἄλλην ὑπόθεσιν, κάποιος ἐκατηγορήθη ὡς κλεπταποδόχος ἑνὸς ποδηλάτου καὶ παρεπέμπετο εἰς δίκην. Ἡ ὑπεράσπισις ἐζήτησε τὴν ἀθῴωσίν του διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ποδηλάτου ὑπὸ τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου. Εἰς τὸ Ἐργαστήριον ἀπεκαλύφθη ὅτι τὸ εἰς χεῖρας τοῦ κατηγορουμένου ποδήλατον ἦτο διαφορετικῆς μάρκας ἐκείνου, τὸ ὁποῖον εἶχε κλαπῇ, ὁ χρωματισμός του ἐπίσης ἦτο διάφορος ἐκείνου, ὅστις εἰς τὴν μήνυσιν ἀνεφέρετο καὶ ἐπὶ πλέον τὰ φτερὰ τοῦ ποδηλάτου δὲν ἦσαν κατασκευασμένα ἐκ τοῦ μετάλλου, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν μήνυσιν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ κατηγορία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ στηριχθῇ καὶ ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐστάλη κἂν εἰς τὸ δικαστήριον.

Μία περισσότερον δραματικὴ ὑπόθεσις ἦτο ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας ἄνθρωπος ἐκατηγορήθη ὅτι ἐστραγγάλισε τὴν σύζυγόν του. Ὁ κατηγορούμενος εὑρέθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν πεσμένος ἐπὶ τοῦ δαπέδου μὲ τὸ κεφάλι του ἐπὶ τῆς κουζίνας φωταερίου, ἀλλὰ ἴχνη δηλητηριάσεως δὲν ἀνευρέθησαν. Ὁ L.C. Nickolls, διευθυντὴς τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου, ὁ ὁποῖος εἶχε καταθέσει εἰς τὸν Ἀνακριτὴν τῆς ὑποθέσεως, παρίστατο εἰς τὴν δίκην, ὅταν ἡ ὑπεράσπισις ἀνέπτυσσε τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὸ ὁποῖον, διαρκοῦντος ἑνὸς μικροεπεισοδίου μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῆς συζύγου του, οὗτος ἥρπασε αὐτὴν ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ ἐκείνη ξαφνικὰ ἔχασε τὰς αἰσθήσεις της καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὁ κατηγορούμενος διεπίστωσεν ὅτι ἡ σύζυγός του ἦτο νεκρά, εἰς τὴν ἀπελπισίαν του δὲ προσεπάθησε ν' αὐτοκτονήσῃ, παρέμεινε δὲ ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ δαπέδου περὶ τὶς 48 ὥρες.

Ὁ L. Nickolls εὐχαρίστως παρέσχεν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν στοιχεῖα βάσει τῶν ὁποίων ἀπεδεικνύετο ἡ ἐπὶ 48 ὥρας παραμονὴ τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ τοῦ δαπέδου, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον διετείνετο ἡ ὑπεράσπισις. Κατὰ δήλωσιν τοῦ L. Nickolls ὁ κατηγορούμενος εἶχεν ἀπώλειαν οὔρων, τὰ ὁποῖα εἶχον διαβρέξει τὰ ροῦχα

του καὶ ἐπὶ πλέον εἶχον ἀποχρωματίσει εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐπαφῆς τὸ μικρὸ χαλί, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο πρὸ τῆς κουζίνας φωταερίου καὶ εἶχον μεταφέρει τὸ χρῶμα ἀπὸ τὸ χαλὶ εἰς τὰ ροῦχα τοῦ κατηγορουμένου. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὐτὸ χρειάζεται πολὺς χρόνος ἐπαφῆς τῶν βρεγμένων ἐνδυμάτων μὲ τὸ χαλί. Τοιουτοτρόπως τοὐλάχιστον, ἓν μέρος ἐκ τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου ἀπεδείχθη ἀληθές. Πλὴν ὅμως τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νεωτέρας μαρτυρικῆς καταθέσεως τοῦ L. Nickolls ἐκήρυξε τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον ἀνθρωποκτονίας.

Ὁ μεγαλύτερος ἴσως θρίαμβος τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἀρχηγίας μου ὑπῆρξε μία ὑπόθεσις, εἰς τὴν ὁποίαν οὐδεμία ἐνοχὴ ἀπεδείχθη. Μίαν ἡμέραν τοῦ Μαΐου τοῦ ἔτους 1948, ἕνας πολίτης καθ' ὃν χρόνον ἐβάδιζε κατὰ μῆκος τοῦ γηπέδου τοῦ γκόλφ εἰς τὸ Potters Bar εἶδε ἕνα ἀνθρώπινο χέρι εἰς μίαν μικρὴν τεχνητὴν λίμνην. Πάραυτα εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομίαν. Οἱ ἐπιληφθέντες ἀστυνομικοὶ προέβησαν εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης καὶ σὲ δύο τρεῖς ἡμέρας ἀνεῦρον τὰ ὑπόλοιπα μέρη ἑνὸς ἀνθρωπίνου σώματος, τὸ ὁποῖον εἶχεν κυριολεκτικῶς κατατεμαχισθῇ. Τὰ μέρη τοῦ σώματος συνηρμολογήθησαν καὶ κατεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀτόμου ὕψους 5 ποδῶν καὶ 6 ἰντσῶν, ἤτοι 1,65 μ. περίπου καὶ ἡλικίας 35—40 ἐτῶν. Εὑρέθη μιὰ ὀπὴ εἰς τὸ μετωπιαῖον μέρος τοῦ κρανίου καὶ ἐντὸς δύο τεμάχια ὀστῶν ἐδείκνυον ὅτι ὁ θάνατος προεκλήθη διὰ βιαίου κτυπήματος ἐπὶ τοῦ μετώπου. Τὰ μέρη τοῦ σώματος εὑρίσκοντο εἰς τὸ στάδιον τῆς προκεχωρημένης ἀποσυνθέσεως καὶ ὁ θάνατος εἶχεν ἐπέλθει πρὸ 4—8 μηνῶν. Ἀμέσως ἐπηκολούθησε μία ἔρευνα τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐφέροντο ὡς ἀγνοούμενοι κατὰ τὸ πρὸ 8 μηνῶν χρονικὸν διάστημα, ὅλων δὲ ἡ ἐξαφάνισις διηυκρινίσθη, πλὴν τοῦ Albert William Welch, ἡλικίας 45 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐξαφανισθῇ ἐκ τῆς εἰς Potters Bar οἰκίας του τὴν 11 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1947. Αἱ ἔρευναι ὡδήγουν εἰς τὴν πιθανότητα ὅτι τὸ ἀνευρεθὲν ἐντὸς τῆς λίμνης κατατεμαχισμένον πτῶμα ἀνῆκεν εἰς τὸν Albert William Welch, ἀλλὰ ἡ θετικὴ διαβεβαίωσις περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ πτώματος τελικῶς ἐδόθη ὑπὸ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

Τὸ Ἐργαστήριον συνεκέντρωσε τὴν προσοχήν του κυρίως ἐπὶ τοῦ κρανίου καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν ὀδόντων τοῦ θύματος. Ἐλήφθησαν διαφανῆ ἀντίτυπα μιᾶς φωτογραφίας τοῦ Welch, ὡς ἐπίσης καὶ διαφανῆ ἀντίτυπα φωτογραφίας τοῦ κρανίου τοῦ πτώματος τοῦ ἀνευρεθέντος εἰς τὴν λίμνην, τὰ ἀντίτυπα αὐτὰ ἐτοποθετήθησαν τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, αἱ ἐξωτερικαὶ γραμμαὶ καὶ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ ἔδειξαν τοιαύτην ὁμοιότητα, ἡ ὁποία δὲν ἄφηνε καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ κρανίον, τὸ ὁποῖον εὑρέθη εἰς τὴν λίμνην, ἀνῆκεν εἰς τὸν Albert William Welch. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὀδόντας, ἦτο γνωστὸν ὅτι ὅλοι οἱ ὀδόντες τοῦ Welch εἶχον ἐξαχθῇ πρό τινων ἐτῶν, τὸ αὐτὸ διεπιστώθη καὶ διὰ τοὺς ὀδόντας τοῦ κρανίου. Τέλος εἰς τὴν ἄνω σιαγόνα τοῦ κρανίου παρετηρήθη μία βλάβη. Εἰς αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς τὸ σημεῖον τῆς σιαγόνος ὁ Welch πρὸ τῆς ἐξαφανίσεώς του, παρεπονεῖτο ὅτι ἐπονοῦσε.

Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμε ἡ ἐργασία τῆς συναρμολογήσεως τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ πτώματος ἐκ μέρους τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου, ἀλλὰ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐργαστηρίου ἦσαν βεβαίως ἀφωσιωμένοι εἰς μίαν ἐργασίαν καθαρῶς τεχνικήν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἐπιστήμονες ἄλλου τινὸς κλάδου καὶ τὸ θέμα τῆς δολοφονίας ἦταν ἄλλη ὑπόθεσις. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου εἶχον πρὸ αὐτῶν τὰ τεμάχια ἑνὸς πτώματος, ἐκαλοῦντο δὲ ν' ἀποφανθοῦν εἰς ποῖον ἀνῆκεν τὸ πτῶμα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπέτυχον, διὸ καὶ ἀπέσπασαν τὰ συγχαρητήρια τῶν διενεργούντων τὴν ἀνάκρισιν. Τὸ δικαστήριον ἀπεφάνθη περὶ ἀνθρωποκτονίας ἐκ προθέσεως ὑπὸ προσώπου ἢ προσώπων ἀγνώστων, ἀπεδείχθη δὲ ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη τὴν 17-11-47. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν οὔτε καὶ τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον ἀκόμη ἠδυνήθη νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου.

ΤΥΧΗΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

— ΕΠΑΙΖΕ ΜΕ ΖΑΡΙΑ ΓΕΜΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΜΟΛΥΒΙ —

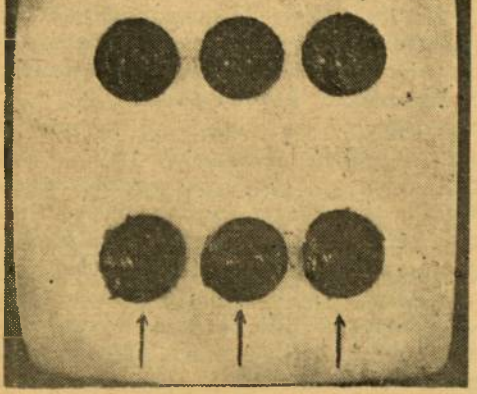
Ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν περιοδικὸν «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

Εἰς ἕνα ζυθοπωλεῖο μιᾶς μεγαλουπόλεως τῆς Ρηνανίας, στὴ Γερμανία, συναντήθηκαν δύο παλιοὶ γνώριμοι. Ἂς τοὺς ὀνομάσουμε γιὰ τὴν ἱστορία μας Χάννες καὶ Γιούπ.

Κάθισαν μαζί, τὰ εἶπαν καὶ ἤπιαν ἀρκετά. Ἀφοῦ συνεζήτησαν γιὰ τὶς δουλειές τους, ξαφνικὰ ἦρθε τοῦ Χάννες ἡ ἰδέα νὰ παίξουν. Ὁ Γιούπ δὲν εἶχεν ἀντίρρησι, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ὥρα ἦταν περασμένη.

Ὁ καταστηματάρχης ἔφερε ἕξη ζάρια στὸ τραπέζι, βέβαιος ὢν ὅτι στὸ κατάστημά του ἐσύχναζαν μόνον ἔντιμοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπαιζαν τυχηρὰ παίγνια καὶ δὲν ἦταν χαρτοκλέπται.

Φυσικά, κατ' ἀρχὰς ἔπαιξαν ἀσήμαντα ποσά. Ὅσο περνοῦσε ὅμως ἡ ὥρα, ἡ ὄρεξις τοῦ Χάννες ἄνοιγε περισσότερο στὸ παιγνίδι καὶ ἄρχισε νὰ παίζῃ μεγαλύτερα ποσά. Ἄρχισαν ἀπὸ τὰ 15 μάρκα καὶ ἔφτασαν στὰ 200. Ὁ Χάννες εἶχε μιὰ ἀσυνήθιστη τύχη, ἡ ὁποία, σ' ἐλάχιστο χρόνο, τὸν ἔκανε κατὰ 400 μάρκα πλουσιώτερο εἰς βάρος τοῦ Γιούπ. Ἀντιληφθεὶς τὸ παιγνίδι ὁ καταστηματάρχης, ἐπενέβη καὶ τοὺς πῆρε τὰ ζάρια καὶ τὰ ποτήρια. Ἐπὶ πλέον τοὺς ἀπηγόρευσε τὴν παραμονὴν ἐντὸς τοῦ καταστήματός του, καθ' ὅσον ἔπαιζαν τυχηρὸ παίγνιο. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἄρεσε στὸν Χάννες, ὁ δὲ Γιούπ τὸ βρῆκε πολὺ προσβλητικό.

Τὰ ζάρια μὲ διάτρυτα «μάτια».

Ἐν τούτοις, τὸ παιγνίδι δὲν εἶχε τελειώσει. Ἡ συνέχειά του δόθηκε στὸ δρόμο κατὰ ἕνα χαρακτηριστικὸ τρόπο. Ὁ Γιούπ ἤξερε ὅτι ὁ Χάννες ἦταν κατεργάρης. Ἤξερε ἐπίσης ὅτι ἦταν χαρτοκλέπτης καὶ ὅταν βγῆκαν ἀπὸ τὸ κατάστημα τότε κατάλαβε τί εἶχε συμβῆ. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ λογομαχία, ἐπηκολούθησαν γρονθοκοπήματα καὶ λακτίσματα, μὲ συνέπεια νὰ χάσῃ ὁ Χάννες τὶς αἰσθήσεις του καὶ τὸ σακκάκι του. Ὅταν ἄρχισε νὰ συνέρχεται, τὸ σακκάκι του ἦταν στὰ χέρια του, ἔλιπαν ὅμως ἀπ' αὐτὸ τὸ πορτοφόλι του μὲ τὰ 400 κερδισμένα μάρκα καὶ ἀπὸ τὴν τσέπη του τὰ δύο ἀγαπημένα του ζάρια. Τά ζάρια, μὲ τὰ ὁποῖα τόσον ἐπιδέξια εἶχεν ἀντικαταστήσει τὰ ζάρια τοῦ ζυθοπώλη καὶ τὰ ὁποῖα μὲ μεγαλύτερη δεξιοτεχνία εἶχε πάλιν πάρει καὶ τὰ ἔβαλε στὴ τσέπη του.

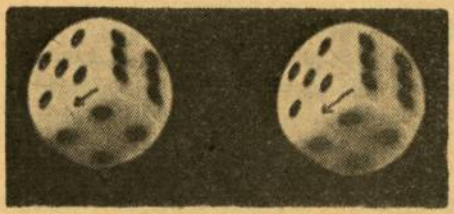
—«Μὰ αὐτὸ εἶναι λῃστεία», σκέφθηκε ὁ Χάννες καὶ ἀμέσως κατευθύνθηκε στὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ καταγγείλῃ τὸν Γιούπ. Ἔτσι ἡ ὑπόθεσις εἶχε καὶ ἄλλη συνέχεια.

Ὁ Γιούπ κατηγορεῖτο γιὰ κλοπὴ καὶ ὤφειλε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸν Χάννες τὰ χρήματα καὶ τὰ ζάρια. Ὁ Γιούπ ὅμως εἶχε τὶς ἀντιρρήσεις του. Παρεδέχετο ὅτι ἔπαιξε πράγματι ἕνα ἀπηγορευμένο παίγνιο καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς δὲν ἦταν ἀθῷος καὶ ὁ Χάννες. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἦταν καὶ τόσο σοβαρὸ πρᾶγμα. Ὁ Γιούπ ἰσχυ-

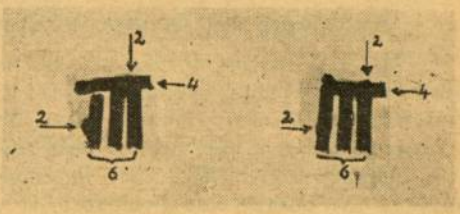
ριζόταν, ὅτι δὲν διέπραξε κλοπή, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀπέδωσε τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι, διότι δὲν εἶχε πράξει ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἀφαιρέσῃ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα δι' ἀπάτης τοῦ εἶχε κερδίσει ὁ Χάννες, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ κάλπικα ζάρια, τὰ ὁποῖα εἶχε χρησιμοποιήσει κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ παιγνιδιοῦ.

Ὁ Χάννες, ἐν τούτοις, ἐπέμεινεν ὅτι τὰ ζάρια ἦταν γνήσια.

Γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὰ πράγματα ἡ ἀστυνομία, ἀπεφάσισε νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζάρια τοῦ Χάννες ἐργαστηριακῶς. Ἐξωτερικῶς δὲν παρουσίαζαν τίποτε, ἐκτὸς ἀπὸ δύο μικροσκοπικὲς ἐγκοπὲς στὶς γωνίες μεταξὺ τῶν «ματιῶν» τέσσαρα καὶ

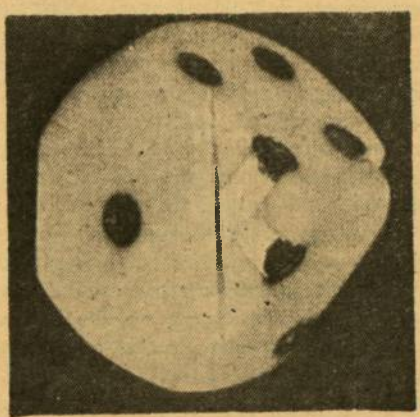
Τὰ ζάρια μὲ τὶς ἐγκοπὲς στὶς γωνίες μεταξὺ τῶν «ματιῶν 4 καὶ 5».

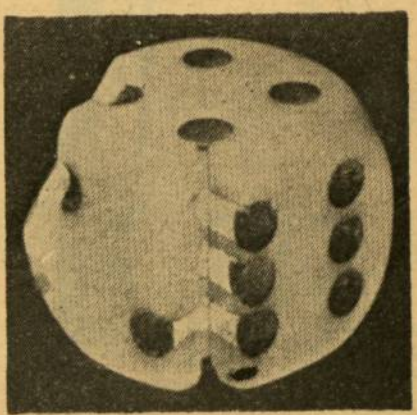
Μεταλλικὰ ἐλάσματα εἰς τὰ «μάτια» 6, 4 καὶ 2 ὅπως φαίνωνται εἰς τὴν ἀκτινογράφησιν.

πέντε. Ἡ μικροσκοπικὴ ὅμως ἐξέτασις ἀπέδειξε, ὅτι τὰ «μάτια» καὶ αἱ διατρήσεις δὲν ἦταν στρογγυλὲς καὶ καθαρές, ἰδίως στὸ ἕξ, τέσσαρα καὶ δύο. Δὲν παρουσίαζαν ὅμως ἀλλοιώσεις, τουλάχιστον, ἐξωτερικῶς. Ἔμεινε ἀκόμη νὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ ἀκτῖνες. Ἐκεῖ παρετηρήθη, ὅτι τὰ δύο ζάρια περιεῖχαν μεταλλικὰ ἐλάσματα εἰς ὡρισμένα σημεῖα. Συγκρινόμενα μὲ ἄλλα γνήσια, δὲν παρουσίαζαν καμμιὰ διαφορὰ στὴν ἐμφάνισι, στὶς ἀκτῖνες ὅμως ἄλλαζαν τὰ πράγματα.

Διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῇ τὸ γεγονός, διανοίχθηκαν ἐγκοπὲς στὸ ἕνα ζάρι, ὁπότε,

Μεταλλικὰ ἐλάσματα στὰ «μάτια» 2 καὶ 4 ὅπως φαίνωνται μὲ τομήν.

Μεταλλικὰ ἐλάσματα στὰ «μάτια» 6 καὶ 2 ὅπως φαίνωνται μὲ τομήν.

μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν ἕξ, τέσσαρα καὶ δύο, εὑρέθησαν πράγματι ἐλάσματα μολύβδου.

Οἱ ἐξωτερικὲς μικροσκοπικὲς ἐγκοπὲς στὶς γωνίες τῶν ζαριῶν ἐχρησίμευον στὸν χαρτοκλέπτη γιὰ νὰ τὰ ἀναγνωρίζῃ μεταξὺ τῶν γνησίων.

Γενικῶς ἀπὸ τὴν ὅλην ἐξέτασιν ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ Χάννες εἶχε τοποθετήσει τὰ μεταλλικὰ ἐλάσματα σκοπίμως καὶ ὑπολογισμένα, μὲ τὰ ὁποῖα φυσικὰ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ παιχθῇ ἕνα κανονικὸ παιγνίδι.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΠΩΛΗΣΕ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΟΥ ΑΪΦΕΛ

'Απὸ τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυν. Δ/τοῦ Β΄ κ. **Δ. ΜΟΡΟΥ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

9. 'Απόδρασις καὶ ἐκ νέου σύλληψις.

***

'Απόδρασις καὶ ἐκ νέου σύλληψις.

Μόλις ὁ Lusting ἐστάλη στὶς φυλακές, ἡ κυκλοφορία τῶν παρακεχαραγμένων δολλαρίων τοῦ Watts, ἄρχισε νὰ μειοῦται, γεγονὸς ποὺ μαρτυροῦσε, ὅτι εἴχαμε ἐπιτύχει κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ σκοποῦ μας. Ἔπειτα, καθ' ὃν χρόνον θὰ εὑρίσκετο στὶς φυλακὲς ἐν ἀναμονῇ τῆς δίκης, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ μιλοῦσε καὶ πάλι.

Ὅμως τότε, συνέβη κάτι τὸ ἀπροσδόκητο καὶ τὸ ἀπίστευτο. Ὁ Lusting διέρρηξε τὴν φυλακὴ καὶ ἀπέδρασε. Ἡ φυλακὴ αὐτὴ εὑρισκομένη εἰς τὴν καρδιὰ τοῦ Manhattan, ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ πλέον ἀσφαλὴς καὶ ἄτρωτος. 'Απὸ τὴν ἔρευνα ποὺ ἐνεργήσαμε, διεπιστώσαμε, πὼς κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ. Κάθε μεσημέρι ὅλοι οἱ φυλακισμένοι ὡδηγοῦντο στὴν ὀροφὴ γιὰ ἀσκήσεις.

Κρέμασε σὲ μιὰ συρματένια κρεμάστρα τὸ σενδονόσχοινο ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ κρεμάστηκε.

Ὁ Lusting, προφασισθεὶς τὸν ἄρρωστο, παρέμεινε στὸ κελί του. Οἱ διάδρομοι ἦσαν σχεδὸν ἔρημοι. Τὸ ἥμισυ τῶν φυλάκων ἦσαν στὴν ὀροφὴ καὶ τὸ ἕτερο ἥμισυ εἶχον μεταβῆ νὰ γευματίσουν. Κάτω ἀπὸ τὸ στρῶμα του ὁ Lusting εἶχε κρύψει ἕνα σχοινί, ποὺ εἶχε κατασκευάσει μὲ κομμάτια ἀπὸ σενδόνια, ποὺ ἔπαιρνε κάθε φορὰ ποὺ πήγαινε στὸ πλυντήριο. Ξεκλείδωσε τὴν πόρτα τοῦ κελιοῦ του—τὸ πὼς βέβαια προμηθεύθηκε τὸ κλειδί, αὐτὸ δὲν τὸ ἀπεκάλυψε—καὶ προχώρησε κάτω πρὸς τὸ πλυντήριο. Κρέμασε σὲ μιὰ συρματένια κρεμάστρα τὸ σενδονόσχοινο ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ κρεμάσθηκε. Πολλοὶ πεζοὶ εἶδαν αὐτὸν κρεμασμένο, ἀλλὰ τοὺς διεβεβαίωσε, ὅτι ἐκαθάριζε τὸ παράθυρο. Ξαφνικὰ τὸ σενδονόσχοινο κρεμάστηκε μέχρι κάτω καὶ ὁ Lusting ἐσύρθη στὸ δρόμο, ὑπεκλίθη στοὺς παρευρεθέντας πεζούς, ἐβάδισε γρήγορα πρὸς τὴν γωνία καὶ ἐξηφανίσθη.

Ἡ ἀπόδρασις προεκάλεσε δικαία ἀγανάκτησι καὶ ὀργὴ σ' ὅλους τοὺς κύκλους.

Ὁ Henry Morgenthan, Γραμματεὺς τοῦ Θησαυροφυλακίου καὶ 'Αρχηγὸς τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας, μᾶς ὑπέμνησε τὸν σχετικὸ νόμο. Ὁ Κυβερνήτης Herbet Lehman τῆς Νέας Ὑόρκης, κατηγόρησε τὴν 'Αστυνομία γιὰ τὴν ἀνεπάρκειά της, ὁ τύπος πληροφορηθεὶς τὶς «συναλλαγές μας» μὲ τὸν Lusting, (δηλ. τὸ ὅτι ἀφήσαμε αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι θὰ τὸν βοηθούσαμε διὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλήματα, ἂν μᾶς βοηθοῦσε στὴν ὑπόθεσι τῆς παραχαράξεως), μᾶς ἔψεξε καὶ μᾶς κατεδίκασε τόσο γιὰ τὶς συναλ-

λαγές μας μὲ τὸν ἐγκληματία, ὅσο καὶ γιὰ τὴν μὴ τήρησι τοῦ λόγου μας. Ἐβαλλόμεθα ἀπ' ὅλες τὶς μεριές.

Τὸ χειρότερο δὲ ἀπ' ὅλα, εἴχαμε φθάσει σὲ ἀπελπιστικὸ ἀδιέξοδο στὶς ἔρευνες καὶ ἀναζητήσεις μας, γι' αὐτὰ τὰ ὑπερτέλεια κλισέ. Ἡ Hanna Smith ἠρνεῖτο νὰ μιλήσῃ. Ὁ Dan Dapper εἶχε ἁπλῶς παίξει τὸν ρόλο τοῦ κομιστοῦ τῶν μὴ γνησίων κλισὲ τοῦ Lusting.

Τὸ μόνο ποὺ μᾶς εἶχε μείνει, ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ Watts καὶ ἕνας ἀσαφὴς ὑπαινιγμός, ποὺ ἀφοροῦσε τὸ πιθανὸν κρησφύγετό του.

Ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ ὁ Lusting μᾶς εἶχε εἴπει, γνωρίζαμε μόνο, ὅτι τὸ κρησφύγετο τοῦ Watts ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται στὴ νοτία περιοχὴ τοῦ New—Jersey δεσπόζον πρὸς τὸν ποταμὸν Χοῦσδον.

Πῆγα μιὰ ἡμέρα μένα ἄλλο συνάδελφό μου, σὲ μιὰ ἀποβάθρα τοῦ Manhattan, ἀπ' ὅπου ρίξαμε μιὰ ματιὰ σὲ χιλιάδες παράθυρα ἔχοντα θέα πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ πλημμυρίζοντα ἀπὸ ἥλιο, καθ' ὅλες τὶς προμεσημβρινὲς ὥρες.

Εὑρίσκετο ἄρα γε ὁ Watts ἀκόμη, πίσω ἀπ' ἕνα ἀπ' αὐτὲς τὶς χιλιάδες τῶν παραθύρων, ἢ εἶχε φύγει ἀπ' ἐκεῖ μετὰ ἀπ' τὸ ξέσπασμα τοῦ θορύβου λόγῳ τῆς ἀποδράσεως τοῦ Lusting;

Γιὰ μᾶς, ἕνας μόνο τρόπος ὑπῆρχε νὰ τὸ διαπιστώσωμε· νὰ ἐρευνήσωμε ἕνα πρὸς ἕνα, ὅλα αὐτὰ τὰ πολυάριθμα διαμερίσματα, καὶ ὅλο αὐτὸ τὸ καυτερὸ καλοκαίρι, ἐπεδόθην στὸ ἔργο αὐτό, ἐρωτώντας γιὰ ἕνα ἐργένη, πρᾶο, ἥσυχο καὶ εὐγενικὸ στοὺς τρόπους, ποὺ ἔμενε μόνος του καὶ δὲν ἔβγαινε συχνὰ ἔξω. Αὐτὸ διήρκεσε ὁλόκληρο τὸν Ἰούλιο, Αὔγουστο καὶ Σεπτέμβριο. Δὲν μπόρεσα νὰ κρατήσω λογαριασμὸ πόσα κουδούνια κτύπησα καὶ πόσους ἰδιοκτήτας ἐξήτασα.

Περὶ τὸ τέλος Σεπτεμβρίου πράκτορες τῆς Ὑπηρεσίας μας, συνεργαζόμενοι μὲ τὴν F.B.I. (Ὁμοσπονδιακὴ Ἀστυνομία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν), κατώρθωσαν νὰ συλλάβουν ἐκ νέου τὸν δραπετεύσαντα Lusting, στὸ Pittsburg. Μόλις μάθαμε τὴν σύλληψι, πετάξαμε ἀπὸ χαρά, νομίζοντες ὅτι τελείωσαν τὰ βάσανά μας. Ἡ χαρά μας αὐτή, δὲν διήρκεσε πολύ, γιατὶ τὴν ἑπομένη πήραμε διαταγὴ νὰ ἐξακολουθήσωμε τὸ κτύπημα τῶν θυρῶν τῶν διαμερισμάτων στὸ N. Jersey.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες, σὲ μιὰ βραδυνή μας συγκέντρωσι, ὁ πράκτωρ G. Pears, εἶπε: «Ἔχω πληροφορηθῆ κάτι, ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὴν ἀνεύρεσι τοῦ Watts». Καὶ ἀπὸ τὶς σημειώσεις του διάβασε: «Μεγάλη Οἰκία, μὲ εὐρύχωρα δωμάτια, στὴν περιοχὴ Γιούνιον Σίτυ, ποὺ ἔχουν θέα πρὸς τὸν Ποταμὸ Χοῦδσον καὶ εἶναι πλημμυρισμένα, ὅλες τὶς προμεσημβρινὲς ὥρες, ἀπὸ τὸν ἥλιο. Ἐκεῖ μένει κάποιος Κος John Ramsey, ἕνας τύπος σὰν ποντικός, χωρὶς ἐμφανῆ μέσα συντηρήσεως, χωρὶς γυναίκα ἢ ἄλλους συγγενεῖς καὶ χωρὶς φίλους. Ὅταν ἐνοικίασε τὸ δωμάτιο, ἔδωσε μιὰ σύστασι στὴν Omaha τῆς Πολιτείας Nebraska». «Ἐκεῖ ποὺ ὁ Watts εἶχε τὴν Φαρμακαποθήκη του» συνεπλήρωσα.

«Ναί», εἶπε ὁ Pears, «αὐτὸ εἶναι ποὺ μὲ ἀποθαρρύνει: Ποτὲ ὁ Watts δὲν θὰ εἶχε δώσει μιὰ πραγματικὴ σύστασι».

«Ἴσως» ἀπήντησε ὁ Rubano.

«Πάντως θὰ πρέπει νὰ διερευνήσωμε τὴν περίπτωσι».

Τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης, ἓξ πράκτορες συνεκεντρώθημεν στὴν πόρτα τοῦ δωματίου τοῦ Ramsey.

«Ὁ γαλατάς», ἐφώναξε ὁ Pears.

«Μήπως θὰ θέλατε νὰ μὲ πληρώσετε σήμερα»; προσέθεσε.

Ὡρμήσαμε ὅλοι μέσα, μόλις ἄνοιξε ἡ πόρτα.

Ἕνας κοντός, τρομοκρατημένος ἀνθρωπάκος, ὑπεχώρησε κατάπληκτος στὸ βάθος τοῦ δωματίου, μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα καὶ μισοκλείοντας τὰ μάτια.

Πάνω σένα τραπέζι, κοντὰ στὸ παράθυρο, εὑρίσκετο μιὰ χάλκινη πλάκα καὶ μιὰ

συλλογὴ ἀπὸ χαλκογραφικὰ ἐργαλεῖα. Κρυμμένα στὸ δωμάτιο, εὑρέθησαν κλισὲ γιὰ χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων καθὼς ἐπίσης καὶ κλισὲ γιὰ ἄλλα χαρτονομίσματα καὶ 50.000 δολλάρια παρακεχαραγμένα, ἕτοιμα πρὸς κυκλοφορίαν.

Ἐπὶ τέλους βρισκόμεθα μπροστὰ στὸν ἄνθρωπό μας καὶ τὰ βάσανά μας ἔπαιρναν τέλος.

Ὁ Watts, μὲ τὸ ψευδώνυμο Ramsey, δὲν προσεπάθησε ν' ἀποκρύψῃ τίποτε ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι. Εἶχε τρομοκρατηθῆ μὲ τὴν σύλληψι, τὴν ἀπόδρασι καὶ τὴν ἐκ νέου σύλληψι τοῦ Lusting, ἀλλὰ δὲ ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ, φοβούμενος, ὅτι θὰ ἐπέσυρε τὴν προσοχή μας καὶ ἔτσι παρέμεινε κρυμμένος στὸ δωμάτιό του. Τώρα φαινομενικὰ ἐφαίνετο εὐχαριστημένος, γιατὶ τὸ πᾶν εἶχε τελειώσει καὶ εἶχε τελειώσει μαζὶ καὶ τὸ ψυχικό του μαρτύριο.

Τὴν 5-12-1935 οἱ Watts καὶ Lusting, παρεπέμφθησαν σὲ δίκη. Ὁ Watts ὡμολόγησε τὰ πάντα μὲ κάθε λεπτομέρεια, γιὰ τὴν συνεργασία του μὲ τὸν Lusting ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς. Μαζὶ εἶχαν κατασκευάσει καὶ θέσει σὲ κυκλοφορία 1.340.000 παρακεχαραγμένα δολλάρια.

Κατὰ τὴν ἀπολογίαν του ὁ Lusting ἦτο κατηφής, μελαγχολικός, περίλυπος καὶ χωρὶς κέφι. Ἀπὸ τὸ πρόσωπό του εἶχε πλέον ἐξαφανισθῆ ἡ ὄψις τοῦ εὔχαρη ἀνθρώπου τοῦ καλοῦ κόσμου (bon vivant).

Στὶς 7/12/35 διεκόπη ἡ δίκη ἀφοῦ, ψυχικὸ πλέον ράκος, ὡμολόγησε τὴν ἐνοχή του καὶ κατεδικάσθη σὲ 20ετῆ φυλάκισι.

Ἀλλὰ καὶ τώρα ἀκόμη, δὲν εἶχε ἀπολυτρωθῆ ἀπὸ τὸ σκοτεινό, ρυπαρὸ καὶ βδελυρὸ παρελθόν του.

«Μήπως ξέρετε σὲ πιὰ φυλακὴ κρατεῖται ὁ σερίφης Richards»; μὲ ἠρώτησε, ὅταν συνεζήτησα ἐπ' ὀλίγον μαζί του μετὰ τὴν καταδίκη του.

«Ἐννοεῖς αὐτὸν ποὺ ἐφωδίασες μὲ παρακεχαραγμένα δολλάρια καὶ ἐν ἀγνοίᾳ του τὰ ἔθεσε σὲ κυκλοφορία; Νομίζω στὶς φυλακὲς Lewis bury».

«Μπορεῖτε νὰ κανονίσητε ὥστε νὰ μὴ σταλῶ ἐκεῖ πέρα»; ἱκέτευσε. «Δὲν μ' ἐνδιαφέρει σὲ ποιὲς φυλακὲς θὰ μὲ στείλητε. Στείλατέ με ὁπουδήποτε, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖ».

Ὁ τρεμουλιαστὸς τόνος τῆς φωνῆς του, ἦτο ἄκρως ἀντίθετος ἀπὸ τὸ ἀλαζονικὸ καὶ ἐπιβλητικὸ ὕφος, τοῦ ἄλλοτε ποτὲ παλαιοῦ Lusting.

Οὗτος ἀπεστάλη στὶς φυλακὲς Alcatraz, ὅπου καὶ πέθανε τὸ 1947. Στὴν ἄδεια ταφῆς, ὡς ἐπάγγελμα ἀνεφέρετο τὸ «τοῦ μαθητευομένου ἐμπόρου».

Τὶ εἰρωνεία πράγματι;

Πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἐπώλησε δυὸ φορὲς τὸν Πύργο τοῦ Ἄϊφελ, αὐτό, ἀσφαλῶς, ἀπετέλει τὴν μεγαλύτερη ἀγνωμοσύνη.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους. Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΟΣ

—ΠΩΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΣΧΙΣΜΕΝΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ—

'Από τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

—«Δύσκολα νὰ τὸ πιστέψῃ κανείς» εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος Γουάτσον. «Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ δολοφονεῖται ἕνας δασικὸς ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του. Θὰ ἦταν κανένας ποὺ πανικοβλήθηκε».

— «Τί μποροῦσε ἕνας δασικὸς ὑπάλληλος νὰ κάνῃ σ' ἕνα κυνηγό;».

— «"Οχι τίποτε τὸ σοβαρὸ ποὺ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ὅπλο του», ἀπάντησε ἄλλος δασικὸς ὑπάλληλος. «"Ενα μικρὸ πρόστιμο ἢ ἴσως ἀφαίρεσις τῆς ἀδείας κυνηγίου. Τώρα εἶναι ἡ νόμιμος κυνηγετικὴ περίοδος. 'Αλλὰ πολλοὶ κυνηγοὶ ἀργοῦν νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ νέες ἄδειες. Γιὰ νόμιμη θήρα εἶναι ἀπαραίτητη ἄδεια ἐκδόσεως 1961. 'Η περίοδος κυνηγίου γιὰ κουνέλια καὶ ὀρτύκια λήγει στὶς 10 'Ιανουαρίου. 'Εν τούτοις γιὰ νὰ κυνηγήσῃ κανεὶς ἀπαιτεῖται ἄδεια ἐκδόσεως 1961, καὶ πολλοὶ κυνηγοὶ ξεχνοῦν ν' ἀνανεώσουν τὶς ἄδειές τους γιὰ τὴν κυνηγετικὴ αὐτὴ περίοδο. 'Ο Τζὶμ πιθανῶς νὰ ἐνεργοῦσε ἔλεγχο σὲ κυνηγοὺς ἂν εἶχαν ἄδειες ποὺ ἴσχυαν. Πιθανῶς βρῆκε κάποιον... ἀλλά...».

'Ενῷ ἀστυνομικοὶ ἐρευνοῦσαν τὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, ἦρθαν πληροφορίες ἀπὸ τὶς ὁποῖες καθωρίζοταν κατὰ προσέγγισι ὁ χρόνος τοῦ φόνου. 'Αρκετὰ ἄτομα ἀνέφεραν ὅτι εἶχαν ἰδῆ τὸν Πίτζερ στὴ λέσχη δασικῶν τῆς Τζαίη Κάουντυ. Πολλοὶ συμφωνοῦσαν ὅτι εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴ λέσχη τὴν 1 μ.μ.

— «Τὸ πτῶμα βρέθηκε μερικὲς ὧρες ἀργότερα» εἶπεν ἕνας ἄνδρας τῆς περιπόλου. «'Η λέσχη ἀπέχει 13 μίλλια ἀπ' ἐδῶ. Αὐτὸ περιορίζει τὸ χρόνο, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ μᾶς βοηθήσῃ. 'Εὰν μπορούσαμε νὰ βροῦμε μερικὰ ἄτομα ποὺ τὸν εἶδαν μετὰ ἀπὸ ἐκεῖ».

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ εἶχαν ἐρευνήσει τοὺς ἀγροὺς ποὺ ἦταν σκεπασμένοι μὲ χιόνι, ἐπέστρεψαν χωρὶς στοιχεῖα.

— «Γνωρίζουμε ὅτι δύο πράγματα τοῦ λείπουν» εἶπεν ὁ ἀστυνόμος Σκώττ. «Τοὺ λείπει τὸ ὅπλο του καὶ τὸ σημειωματάριό του. Τὸ σημειωματάριο αὐτὸ μποροῦσε νὰ ἔχῃ κανένα ἴχνος... κάτι ποὺ σημείωσε... κάτι ποὺ κάποιος δὲν τὸ ἤθελε καὶ τὸν σκότωσε γι' αὐτό».

Εἶχε ἤδη σκοτεινιάσει καὶ μαζὶ μὲ τὸ σκοτάδι σταμάτησαν καὶ οἱ ἔρευνες γιὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη κοντὰ στὴ Σαλαμόνια. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς πῆγαν στὸ Πόρτλαντ, ὅπου μέσα στὸ Δημαρχεῖο εἶχεν ἐγκατασταθῆ τὸ ἀρχεῖο τῆς ἀστυνομίας γιὰ τὶς σχετικὲς ἀνακρίσεις. 'Ο προϊστάμενος τῆς ἀστυνομίας τοῦ Πόρτλαντ, Φρὲν Πένσιγκερ καὶ ὁ Τσάρλς "Επερσον τῆς διώξεως τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Πέντλετον, ἐπελήφθησαν τῶν ἀνακρίσεων. 'Ο Πένσιγκερ εἶχε θέσει τὸ σῶμα του καθὼς καὶ τὸ βοηθητικὸ σῶμα στὴ διάθεση τῆς κρατικῆς ἀστυνομίας τοῦ διαμερίσματος τοῦ ἀστυνόμου. Καταστρώθηκαν σχέδια πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἐρευνῶν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα γιὰ τὴν ἑπόμενη ἡμέρα.

'Εν τῷ μεταξὺ ἐξετάσθηκαν πολλοὶ ὕποτοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους προσπαθοῦσαν νὰ πληροφορηθοῦν γιὰ ἄλλους ὑπόπτους... 'Αλλὰ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους εἶχεν ὑποψίες ἡ ἀστυνομία δὲν εἶχε προσωπικὲς διαφορὲς μὲ τὸν Τζαίημς Πίτζερ.

'Ολόκληρη ἡ κοινότης τοῦ Πόρτλαντ συνταράχθηκε ἀπὸ τὴν κτηνώδη αὐτὴ δολοφονία. "Ολοι ἤξεραν τὸν Τζὶμ Πίτζερ σὰν ἕνα ἀφωσιωμένο ὑπάλληλο ποὺ ἀγα-

ποῦσε τὴν δουλειά του καὶ βοηθοῦσε στὴ συντήρησι τῶν φυσικῶν πλουτοφόρων πηγῶν, καθὼς καὶ τὴ ριψοκίνδυνη ζωὴ ποὺ ἔκανε θέλοντας νὰ βοηθήσῃ κυνηγοὺς καὶ ἁλιεῖς. Ἐφήρμοζε τὸ νόμο μὲ εὐγένεια καὶ κατανόησι καὶ ἦταν γνωστὸς σὲ πολλοὺς ποὺ κυνηγοῦσαν στὴν περιοχὴ τῆς Τζαίη Κάουντυ.

Τὸ αἴνιγμα ἦταν ποιὸς σκότωσε τὸν Πίτζερ καὶ γιὰ ποιὰ αἰτία.

Ὁ ἀστυνόμος Πένσιγκερ εἶπεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους: «Ὅλοι μας ἀγαπούσαμε τὸν Τζὶμ καὶ λυπήθηκα πολὺ γιὰ ὅ,τι τοῦ συνέβη. Ὁ θάνατός του ἔχει συγκλονίσει ὅλη τὴν περιφέρεια, γιατὶ ὁ Τζὶμ εἶχε πολλοὺς φίλους».

Ἀπὸ ἐνωρὶς τὴ νύκτα ἐκείνη ὁ ἀστυνόμος Σκὼττ διέθεσε ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους του γιὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἰχνῶν, παρ' ὅλον ὅτι κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν φαινόταν νὰ εἶναι ἄξιο λόγου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔγιναν ἀρκετὰ τηλεφωνήματα, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν κάποια ἀναταραχὴ στὸ Δημαρχεῖο καὶ τὰ ὁποῖα ἀφοροῦσαν ἕνα φορτηγὸ αὐτοκίνητο, καὶ ὄχι ὅμοιο. Αὐτοὶ ποὺ τηλεφωνοῦσαν ἦταν παιδιὰ τοῦ σχολείου ποὺ πήγαιναν μὲ τὸ λεωφορεῖο στὸ σχολεῖο στὸ Μάντισον Τάουνσιπ ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα ἢ οἱ γονεῖς τους. Οἱ νεαροὶ ἀνέφεραν ὅτι εἶδαν τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Πίτζερ καὶ ἕνα ἄλλο φορτηγὸ σταθμευμένα ἐπάνω στὸ χαλικόστρωτο δρόμο ἀνατολικὰ τῆς Σαλαμόνια ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα. Ἡ περιγραφὴ τοῦ φορτηγοῦ διέφερε λίγο, ἀλλὰ κατέληξαν ὅτι ἦταν ἕνα φορτηγὸ μὲ κουκούλα, μπλὲ ἢ κίτρινο, μοντέλλο τοῦ 1950—1953.

Ἕνας ἄλλος τηλεφώνησε ἀπὸ τὴ Μίνσυ τῆς Ἰντιάνας ποὺ εἶχε πληροφορηθῆ γιὰ τὸ φόνο καὶ ἀνέφερεν ὅτι, τὴν ἡμέρα ἐκείνη προχωροῦσε μὲ τὸ αὐτοκίνητό του κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ ὅπου διαπράχθηκε τὸ ἔγκλημα. Εἶχεν ἰδῆ ἐπίσης τὸ παλιὸ φορτηγὸ μὲ τὴν κουκούλα καὶ κάτι περισσότερο ἀκόμα. «Ὁ δασικὸς ὑπάλληλος στεκόταν ὄρθιος κοντὰ στὸ φορτηγὸ καὶ μιλοῦσε μ' ἕνα ἄνδρα. Γνωρίζω ὅτι ἦταν δασικὸς ὑπάλληλος διότι κυνηγῶ καὶ ἐγώ».

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀνέφερε ὅτι νόμιζε ὅτι ἦταν τρεῖς ἢ τέσσαρες ἄνδρες μέσα στὸ φορτηγό, ἀλλὰ δὲν ἦταν βέβαιος.

Κατόπιν τῶν τηλεφωνημάτων αὐτῶν, ἐστάλησαν ἀστυνομικοὶ στὴν κατοικία κάποιου ποὺ ζοῦσε μερικὰ μίλλια ἔξω ἀπὸ τὸ Πόρτλαντ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἕνα πράσινο φορτηγὸ μὲ κουκούλα παλαιοῦ μοντέλλου, εἶχε φάκελλο στὴν ἀστυνομία, ἦταν εὐέξαπτος καὶ ἀπεχθανόταν τὶς ἀρχές. Τὸν ἔφεραν στὸ Δημαρχεῖο, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ αὐτοκίνητό του.

Ἐνῷ τὸν ἀνέκριναν, ἐκλήθησαν μερικοὶ μαθηταὶ τοῦ λεωφορείου καὶ ἦρθαν στὸ Δημαρχεῖο γιὰ νὰ ἰδοῦν τὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο.

— «Δὲν ξέρω ἂν ἦταν αὐτὸ» εἶπεν ἕνας. Ἀλλὰ καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν ἦταν βέβαιος.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ φορτηγοῦ ὅμως κατώρθωσε ν' ἀποδείξῃ ποῦ βρισκόταν ὅλο τὸ ἀπόγευμα καὶ ἔτσι τὸν ἄφησαν ἐλεύθερο.

Ἐπίσης ἐκκαθαρίσθηκαν οἱ ὑποψίες γιὰ τὰ δύο ὕποπτα ἄτομα ποὺ εἶχαν διαπράξει διάφορες λῃστεῖες στὸ Σικάγο. Ἡ ἀστυνομία ἐξακρίβωσε τὸ χρόνο ποὺ ἀναχώρησαν ἀπὸ τὴν Ἰνδιανάπολι καὶ ἦταν φυσικὰ ἀδύνατο νὰ βρίσκωνται στὴ Τγαίη Κούντυ τὸ ἀπόγευμα καὶ μετὰ νὰ βρεθοῦν πλησίον τῆς Κλάρκσβιλλ. Γι' αὐτὸ τοὺς ἀπέστειλαν στὶς ἀστυνομικὲς ἀρχὲς τοῦ Σικάγου.

Ὅλη ἐκείνη τὴ νύκτα οἱ ἀστυνομικοὶ ἔφερναν ἄτομα ἀπ' ὅλη τὴν περιοχὴ τῆς Τζαίη γιὰ νὰ τὰ ἀνακρίνουν.

—«Τίποτε τὸ θετικὸ» εἶπαν στοὺς δημοσιογράφους. «Αὐτὸ συμβαίνει γιατὶ ἔχομε νὰ ἐξετάσωμε πολλὰ ἄτομα. Αὐτὸ ποὺ μποροῦμε νὰ σᾶς ποῦμε εἶναι ὅτι ὅλοι ὅσοι κατέχουν ἢ ὁδηγοῦν φορτηγὰ αὐτοκίνητα παλαιοῦ τύπου, καὶ ὅλοι ὅσοι κυνήγησαν στὴν περιοχή, θὰ ἐξετασθοῦν μέχρις ὅτου νὰ βρεθῇ ὁ δολοφόνος».

Ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ἐτόνισαν ὅτι, τὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἔψαχναν νὰ βροῦν μπορεῖ νὰ μὴν ἔχῃ σχέσι μὲ τὸ φόνο.

— «Ὁ Τζὶμ μπορεῖ νὰ δολοφονήθηκε μετά, ἀφοῦ μίλησε μὲ τὰ ἄτομα ποὺ βρισκόταν στὸ φορτηγό, γιατὶ αὐτὸ μποροῦσε νὰ τὸ ὁδηγῇ κάποιος ποὺ ἁπλῶς ζήτησε πληροφορίες... Μπορεῖ νὰ μὴν ἦταν κυνηγοὶ μέσα».

— «Πιθανὸν καὶ αὐτὸ» συνεφώνησε κάποιος ἄλλος. «Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἡ μόνη κατεύθυνσι πρὸς τὴν ὁποία μποροῦμε νὰ προχωρήσουμε».

Ὁ ἀνακριτὴς ἐπὶ αἰφνιδίων θανάτων Δρ. Α. Μπάντρερς, ὁ ὁποῖος ἀναπλήρωνε τὸν ἀπουσιάζοντα συνάδελφόν του Τζαίημς Φρὶτς Πατρίκ, ἀνέφερεν ὅτι ἡ ἐξέτασις ποὺ ἔγινε στὸ πτῶμα τοῦ θύματος κατὰ τὴ νύκτα ἐκείνη, ἀπέδειξεν ὅτι, ὁ Πίτζερ φυλαγόταν τὴν στιγμὴ ποὺ πυροβολήθηκε. Τὸ βλῆμα χτύπησε τὸ κεφάλι του μὲ κατεύθυνσι τέτοια, σὰν νὰ ἦταν σκυμμένος πρὸς τὰ κάτω. Ἡ σφαῖρα μπῆκε στὸ κεφάλι κοντὰ στὸ αὐτὶ καὶ προχώρησε πρὸς τὰ κάτω βγαίνοντας ἀπὸ τὸ στόμα.

— «Μπορεῖ νὰ ἦταν πεσμένος κάτω ὅταν πυροβολήθηκε. Ἐὰν εἶχε ἄλλα τραύματα στὸ κεφάλι, ἡ ἐκπυρσοκρότησις τοῦ ὅπλου μποροῦσε νὰ ἔχῃ καταστρέψει τὰ σημάδια τους».

Κατὰ τὰ ξημερώματα, περισσότεροι ἀπὸ 50 ἀστυνομικοὶ ἐλάμβανον μέρος στὴν ἔρευνα. Ὁμάδες ἀπ' αὐτοὺς ἠσχολοῦντο μὲ τὴν σύλληψι ἀτόμων μὲ βεβαρημένο παρελθὸν ποὺ ἦταν ἰδιοκτῆτες παλαιῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων, καὶ κυνηγῶν ποὺ συνήθιζαν νὰ κυνηγοῦν στὴ περιοχὴ αὐτή. Ἕνας ὅμιλος ἀπαρτιζόμενος ἀπ' ὅλες τὶς ἁρμόδιες ἀρχές, μετέβη καὶ πάλι στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἄρχισαν μιὰν εὐρείας κλίμακος ἔρευνα.

Ἀκροβολίσθηκαν ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα τοῦ Πίτζερ καὶ προχωροῦσαν μέσα στὸ χιόνι, στοὺς θάμνους καὶ τὰ δένδρα. Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα ὅταν κάποιος ἀπὸ τοὺς ἐρευνητὰς φώναξε τοὺς ἄλλους νὰ πλησιάσουν. Κρατοῦσε ἕνα κομμάτι σχισμένο χαρτὶ στὸ χέρι.

— «Κοιτάξετε ἐδῶ. Εἶναι ἕνα κομμάτι ἀπὸ μιὰ σελίδα τοῦ σημειωματαρίου τοῦ δασικοῦ».

Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ τεκμηρίου τούτου ἔγινε κοντὰ σὲ μιὰ γέφυρα ποὺ ἀπεῖχε μισὸ μίλλι ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα. Μαζεύθηκαν ὅλοι καὶ ἐρεύνησαν τὸ μέρος ἐκεῖνο προσεκτικὰ σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμή.

Βρέθηκαν περισσότερα χαρτιὰ τὰ ὁποῖα καὶ συναρμολογήθηκαν. Διάβασαν τὴν ἡμερομηνία « 2 Ἰανουαρίου 1961 » καὶ ἀνεγνώρισαν τὸ γραφικὸ χαρακτῆρα τοῦ θύματος. Ὑπῆρχαν ὀνόματα καὶ ἀριθμοὶ ἀδειῶν καὶ διάφορες σημειώσεις. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀντέγραψαν τὶς σημειώσεις.

—«Ἐπὶ τέλους μποροῦμε νὰ βροῦμε μερικοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους συνάντησε χθὲς ὁ Τζὶμ καὶ ἴσως μπορέσουμε νὰ μάθωμε γιατὶ τοὺς σταμάτησε καὶ ἔκανε ἔλεγχο στὶς ἄδειές τους».

—«Ναὶ ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἡ περίπτωσις τὸ ὄνομα τοῦ δράστου νὰ μὴ εἶναι καταχωρημένο στὸ σημειωματάριο» ἐτόνισεν ἄλλος ἀστυνομικός.

—«Ἐκεῖνος ποὺ τὸν σκότωσε ἔσχισε καὶ τὸ σημειωματάριο αὐτό», ἐξήγησεν ὁ ἀστυνόμος Σκώτ. «Γιὰ σκεφθῆτε το. Δὲν μποροῦσε νὰ πάρῃ τὸ σημειωματάριο καὶ νὰ τὸ σχίσῃ ἔτσι γιὰ τὸ τίποτε. Ἀσφαλῶς μπορεῖ νὰ ἔσχισε ἐκεῖνο ποὺ εἶχε σχέσι μὲ αὐτόν. Ἀλλὰ στὸ κάτω-κάτω εἶναι κάτι καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ προχωρήσουμε. Θὰ μπορέσωμε νὰ παρακολουθήσωμε τὶς κινήσεις τοῦ Τζὶμ καὶ ἴσως νὰ ἐξακριβώσωμε τὸν χρόνο διαπράξεως τοῦ φόνου».

Τὰ ὀνόματα ποὺ ἦταν γραμμένα στὸ σημειωματάριο ἔκαναν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ σπεύσουν στὴ Μπράϊντ, Βέρα Κρούζ, Μπλάφτον, Πόρτλαντ, Ντόνκερκ, Γουίντσεστερ καὶ Γιούνιον Σίτυ. Οἱ ἀστυνομίες τῶν πόλεων αὐτῶν συνεργάσθηκαν προθύμως μὲ αὐτοὺς καὶ τὰ ἀναζητούμενα ἄτομα βρέθηκαν καὶ ἐξετάσθηκαν.

—«Μάλιστα ὁ δασικὸς ὑπάλληλος μὲ σταμάτησε» παραδέχθηκε ἕνας νευρώδης ἄνδρας στὴ Γιούνιον Σίτυ.

—«Τὸ γνωρίζομε ὅτι σᾶς σταμάτησε γιατὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀδείας σας ἦταν

καταχωρημένος στὸ σημειωματάριό του χθές. Καὶ εἶναι περισυνὴ ἡ ἄδεια».

—«Δὲν πιστεύω νὰ νομίζετε ὅτι θὰ σκότωνα ἕνα ἄνθρωπο γιὰ ἕνα μικρὸ πρόστιμο;».

—«Πέστε μας πότε καὶ ποῦ σᾶς σταμάτησε».

Ὁ ἄνθρωπος εἶπε ὅσα ἤξερε. Ἡ τοπικὴ ἀστυνομία ἐρωτήθηκε γιὰ τὸ ποιόν του. Δὲν φαινόταν νὰ εἶναι ἄτομο ἱκανὸ γιὰ διάπραξι φόνου.

Ἕνας ἄλλος μέθυσος ἀπὸ τὴν Ντόνκερκ θεωρήθηκε ὕποπτος καὶ ἐξετάσθηκε. Ἀλλὰ ἀπέδειξε ὅτι ἦταν μαζὶ μὲ τρία ἄλλα ἄτομα καὶ δὲν εἶχε σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ἕνας κτηματίας ποὺ ζοῦσε κοντὰ στὴ Γουίντσεστερ ἀπάντησε σὲ ἀρκετὲς ἐρωτήσεις. Ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀδείας του εἶχε βρεθῆ στὰ κομμάτια τοῦ σημειωματαρίου τοῦ Πίτζερ. Ἦταν ἰδιοκτήτης ἑνὸς πράσινου φορτηγοῦ αὐτοκινήτου μὲ κουκούλα. Δὲν μποροῦσε νὰ προσκομίσῃ τὸ κυνηγετικό του ὅπλο. Ἀλλὰ οἱ ὑποψίες διασκεδάσθηκαν γιατὶ κατώρθωσε ν' ἀποδείξῃ ὅτι κυνηγοῦσε σ' ἄλλη περιοχὴ καὶ ὅτι ἤδη εἶχε δανείσει τὸ ὅπλο του σ' ἕνα φίλο του.

Μία ὁμάδα ἀστυνομικῶν ποὺ ἐξέτασε τὶς σημειώσεις ἀπὸ τὸ σχισμένο σημειωματάριο, πῆγε στὴ Ρίτσμοντ μὲ δύο ἀριθμούς. Στὸ γραφεῖο ἐκδόσεως ἀδειῶν κυνηγίου ἐπληροφορήθηκαν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ εἶχαν ἐκδοθῆ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἄρθουρ Γκούντγουϊν, 18 ἐτῶν καὶ Λέλιον Ἔβερετ Φίλιπς, ἐτῶν 54, οἱ ὁποῖοι καὶ διέμεναν στὴ Ρίτσμοντ.

—«Εἶναι περσινὲς οἱ ἄδειες;» ρώτησαν.

—«Ὄχι, εἶναι ἄδειες τοῦ 1961» ἀπάντησεν ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἀρχείου.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπεσκέφθηκαν τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τῆς Ρίτσμοντ, ποὺ ἀστυνόμευε μιὰ πόλι μὲ πληθυσμὸ 40.000. Ἡ Ρίτσμοντ ἀπέχει περίπου 45 μίλλια ἀπὸ τὸ Πόρτλαντ πρὸς νότον.

Ἐκεῖ ἐπληροφορήθηκαν ὅτι ὁ Ἄρθουρ Γκούντγουϊν δὲν εἶχε φάκελλο στὴν πόλι αὐτή.

—Γιὰ τὸν Λέϊον Φίλιπς ὑπάρχει φάκελλος;».

Μερικοὶ φάκελλοι ἐρευνήθηκαν, οἱ ὁποῖοι τοὺς παρέπεμψαν στὸ ἀπώτερο παρελθόν, ὅταν τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1926 ἔλαβε χώρα μία συνταρακτικὴ ἱστορία: Ἡ σκηνὴ διαδραματίσθηκε σ' ἕνα σπίτι στὴν ὁδὸ Σαουθγουὲστ τῆς Ρίτσμοντ. Τὸ ἀνδρόγυνο Φρὰνκ Μπὰκ τὸ εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μπὰκ μὲ τὸν σύζυγό της καὶ ἐκάθονταν ὅλοι μαζὶ στὴν κουζίνα. Οἱ Μπὰκ εἶχαν ἐπιστρέψει ἀπ' τὸ ἀγρόκτημά τους ποὺ βρισκόταν στὴν κοιλάδα, ἀκριβῶς νοτίως τῆς Σάουθ στρὴτ Μπρίτζ καὶ ἔπαιρναν τὸ δεῖπνο τους.

Ὁ Μπὰκ καθόταν στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας ὅταν μιὰ σφαῖρα πέρασε ἀπ' τὸ παράθυρο. Τὸ βλῆμα ἔπληξε τὸν Μπὰκ στὸν ἀριστερὸ κρόταφο καὶ τὸν ἄφησε νεκρό. Οἱ γυναῖκες ἔβαλαν τὶς φωνές. Ὁ γαμβρὸς τοῦ Μπὰκ πετάχθηκε ἔξω. Δὲν εἶδε ὅμως τίποτε μέσα στὸ σκοτάδι.

—«Ἀκριβῶς ἐδῶ καθόταν ὅταν ἀκούσθηκε ὁ πυροβολισμός», εἶπαν στὴν ἀστυνομία καὶ οἱ τρεῖς τους. «Δὲν εἴδαμε κανένα. Δὲν ἀκούσαμε κανένα θόρυβο πρὶν ἀπὸ τὸν πυροβολισμό. Καμεὶς ἄλλος δὲν ἦταν ἐδῶ κοντά».

Ὁ Μπάκ, ἡλικίας 42 ἐτῶν, ἦταν δημοτικὸς ὑπάλληλος καὶ συγχρόνως καλλιεργητής, ὅπως καὶ ὁ γαμβρός του.

Ἡ Μπὰκ καὶ ἡ ἀδελφή της ἔκλαιγαν καὶ ἡ ἀστυνομία δὲ μπόρεσε νὰ τὶς ἐξετάσῃ ἐν λεπτομερείᾳ. Ψάχνοντας ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο ἀπ' ὅπου ἀκούσθηκε ὁ μοιραῖος πυροβολισμός, ἡ ἀστυνομία βρῆκε ἕνα κάλυκα τῶν 32 μ.μ.

—»Ἦταν φόνος ἐκ προμελέτης. Ἀποκλείεται νὰ ἦταν ἐξ ἀμελείας».

Ἡ Μπὰκ ἐρωτήθηκε ὅταν συνῆλθε ἀπὸ τὴν ταραχή. Ἦταν μιὰ ἐλκυστικὴ νέα γυναίκα, ἡ ὁποία εἶπεν ὅτι ὁ σύζυγός της, ἀπ' ὅσα τουλάχιστον ἐγνώριζεν αὐτή, δὲν εἶχεν ἐχθρούς.

Ἐρευνώντας τὶς συνθῆκες διαβιώσεως τῆς οἰκογενείας Μπάκ, ἡ ἀστυνομία

ἐπληροφορήθηκε ὅτι, στὸ ἀγρόκτημά τους ἐργαζόταν ἕνας νέος, 18 ἐτῶν. Οἱ ὑποψίες συγκεντρώθηκαν σ' αὐτὸν καὶ ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψε ὅτι πρὸ τοῦ φόνου, εἶχεν ἀγοράσει ἕνα ὅπλο τῶν 32. Ὁ νέος συνελήφθηκε καὶ σὲ λίγο ὡμολόγησε ὅτι αὐτὸς πυροβόλησε τὸν Μπάκ. Εἶχε πυροβολήσει τὸν Μπὰκ γιατὶ ἦταν ξετρελλαμένος μὲ τὴ γυναίκα του.

Ὁ νέος αὐτὸς ἦταν ὁ Λέλιον Ἔβερετ Φίλιπς.

Ὁ Φίλιπς προφυλακίσθηκε στὶς φυλακὲς τῆς Γουέϊν Κάουντυ, ἀλλὰ ἐδραπέτευσε μαζὶ μ' ἕναν ἄλλο κατάδικο. Ὁ ἄλλος συνελήφθηκε σχεδὸν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόδρασι. Ὁ Φίλιπς συνελήφθηκε ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες κοντὰ στὸ Πόρτλαντ.

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1926 ὁ νεαρὸς Φίλιπς καταδικάσθηκε εἰς ἰσόβια δεσμὰ ἀπὸ τὸ κακουργιοδικεῖο τῆς Ἰντιάνας. Ὁ δικαστὴς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου. Τὸν κατεδίκασε ὅμως εἰς ἰσόβια λόγῳ τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας του.

Ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ χρόνια κάθειρξι, ὁ Φίλιπς ἐδραπέτευσε τὸ 1934. Συνελήφθηκε μετὰ πέντε ἔτη καὶ μεταφέρθηκε στὶς φυλακὲς τῆς Μίτσιγκαν τῆς Ἰντιάνας.

Τὸ 1957 ὁ κυβερνήτης Χάρολντ Χάντλεϊ ἐμετρίασε τὴν ποινὴ τοῦ Φίλιπς καὶ τὸν Αὔγουστο τοῦ ἰδίου ἔτους ἡ ὑπόθεσίς του ἐξετάσθηκε ἀπὸ τὸ συμβούλιο χάριτος. Τὸ συμβούλιο πληροφορήθηκε τὴν καλὴ διαγωγὴ ποὺ εἶχεν ἐπιδείξει στὴ φυλακὴ κι' ἕνας πολίτης τοῦ Πόρτλαντ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ βοηθήσῃ τὸν Φίλιπς ἐὰν ἀφεθῇ ἐλεύθερος. Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1957 ἐδόθη χάρις στὸν Φίλιπς, ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψε στὴν Πόρτλαντ, ὅπου πρὶν 31 χρόνια εἶχε διαπράξει φόνο...

—«Αὐτὸς ὁ Φίλιπς ἔχει σκοτώσει ἄνθρωπο κατὰ τὸ παρελθόν» ἀνέφερε τηλεφωνικῶς ἕνας ἀστυνομικὸς εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἀνάκρισιν στὸ Δημαρχεῖο τοῦ Πόρτλαντ.

Καὶ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ξεκίνησαν γιὰ τὴν Ρίτσμοντ. Ὁ Φίλιπς καὶ ὁ νεαρὸς Γκούντγουϊν ἐργαζόταν στὸ Ρίτσμοντ σ' ἕνα ἐργοστάσιο κυτιοποιΐας καὶ ἦταν στὴν ἐργασία τους ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Τὴν προηγούμενη μέρα, δηλαδὴ τὴν ἡμέρα τοῦ φόνου, δὲν ἐργαζόταν. Ὁ Φίλιπς δὲ ὡδηγοῦσε ἕνα φορτηγὸ αὐτοκίνητο μὲ κουκούλα.

Οἱ ἀξιωματικοὶ πῆραν τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸν δικαστὴ Τζὼν Μπρουμάκερ τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Γουέϊν νὰ ἐνεργήσουν ἔρευνα καὶ πῆγαν στὸ σπίτι τοῦ Φίλιπς. Φορτηγὸ αὐτοκίνητο δὲν βρῆκαν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ ἔκαναν στὸ σπίτι καὶ στὸ περίβολο, βρῆκαν ἕνα ζευγάρι λαστιχένιες μπότες μέσα σὲ μιὰ δεξαμενή, εἰδικὰ ἐλαστικὰ αὐτοκινήτου γιὰ χιονισμένο δρόμο κρυμμένα μέσα σ' ἕνα ὀχετὸ καὶ ἕνα κλουβὶ ποὺ περιεῖχε ἕνα εἶδος μικρῆς νυφίτσας.

Τὸ ζῷο γρατσούνιζε τὸ κλουβί του κι' ἔδειχνε τὰ μυτερὰ δόντια του στοὺς ἀστυνομικούς.

Ἦταν μιὰ νυφίτσα κυνηγετικῆς ράτσας.

«Οἱ ἄδειες κυνηγίου τους ἦταν ἐν τάξει. Ἀλλὰ ἐὰν εἶχαν μαζί τους αὐτὸ τὸ ζῷο, ἦταν παραβάτες τοῦ Νόμου. Γιατὶ εἶναι παράνομο νὰ κυνηγᾷ κανεὶς μὲ νυφίτσα. Τὰ ζῷα αὐτὰ ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ μπαίνουν μέσα στὶς τρύπες καὶ νὰ βγάζουν ἔξω τὰ κουνέλια. Ἀλλὰ ἡ πολιτεία δὲν τὸ ἐπιτρέπει αὐτό».

—«Ἀλλὰ αὐτὸ ὅμως εἶναι μιὰ παράβασις στὴν ὁποίαν ἐπιβάλλεται πρόστιμο μέχρι 25 δολλάρια. Εἶναι δύσκολο ἕνας ἄνθρωπος νὰ βρεθῇ σὲ ἀπόγνωσι καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ πυροβολῇ γιὰ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα».

—«Τὸ πρόστιμο δὲν μποροῦσε νὰ τὸν ἀνησυχῇ . Ἀλλὰ γιὰ τὸν Φίλιπς αὐτὸ ἐσήμαινε «σύλληψις» καὶ θὰ ἦταν αἰτία ν' ἀνακληθῇ ἡ χάρις ποὺ τοῦ εἶχε δοθῇ. Καὶ γι' αὐτὸ φαίνεται ὅτι ὁ Φίλιπς ἦταν ὁ μόνος κυνηγὸς στὴν περιοχὴ αὐτὴ ποὺ θὰ βρισκόταν σὲ ἀπόγνωσι, ὥστε νὰ πυροβολήσῃ τὸν δασικὸ ὑπάλληλο. Κυνηγοῦσε τὴν προηγούμενα ἡμέρα καὶ ἀπὸ τὰ κομμάτια τοῦ σημειωματαρίου τοῦ Πίτζερ γνωρίζομε ὅτι ὁ Πίτζερ τὸν εἶχε σταματήσει».

Ὁ Φίλιπς καὶ ὁ Γκούντγουϊν συνελήφθησαν ἐκεῖ ποὺ ἐργαζόντουσαν ἐκεῖνο τὸ

ἀπόγευμα ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀστυνόμο Μίλο Μπράνν τῆς ἀστυνομίας τοῦ Ρίτσμοντ. 'Ωδηγήθησαν στὸ 'Αστυνομικὸ Τμῆμα τοῦ Ρίτσμοντ, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο τοῦ Φίλιπς ποὺ βρέθηκε κι' αὐτὸ ἔξω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο ποὺ ἐργαζόταν.

'Ο Φίλιπς ἦταν ἕνας ἄνδρας μὲ γκρίζα μαλλιὰ καὶ στὸ πρόσωπό του εἶχε βαθειὲς ρυτίδες. Ἦταν μετρίου ἀναστήματος καὶ λεπτός. Φοροῦσε ἕνα γκρίζο ὑποκάμισο, μπλὲ πουλόβερ καὶ σκοῦρο πανταλόνι ἀπὸ χονδρὸ βαμβακερὸ ὕφασμα. Καθὼς ἔξυνε τὸ λευκὸ κεφάλι του, ἔδειχνε τὸ πίσω μέρος τοῦ χεριοῦ ὅπου εἶχε ἕνα τατουὰζ ποὺ παρίστανε μιὰ ἡμισέληνο, μερικὰ ἀστέρια καὶ γραμμένες τὶς λέξεις : «Πανσέληνος φθινοπωρινῆς ἰσημερίας». Ἦταν ἀξύριστος.

'Ο Γκούντγουϊν ἦταν ἕνας κομψὸς νέος μὲ μαῦρα μαλλιά, λεπτὸ πρόσωπο μὲ λυπημένη ἔκφρασι. Γιὰ πρώτη φορὰ εἶχε δοσοληψίες μὲ τὴν ἀστυνομία. Μίλησε ἀμέσως χωρὶς ὑπεκφυγὲς καὶ ἀνέφερεν ὅτι ὁ Φίλιπς πυροβόλησε τὸ δασικὸ ὑπάλληλο.

'Ο νεαρὸς Γκούντγουϊν, ἡλικίας 18 ἐτῶν,—εἶχε τὴν ἡλικία τοῦ Φίλιπς ὅταν διέπραξε τὸν πρῶτο φόνο—εἶπεν ὅτι κυνηγοῦσε συχνὰ μὲ τὸν Φίλιπς, ἀλλὰ τὴν μοιραία ἐκείνη δευτέρα ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ κυνηγοῦσαν χωρὶς κανέναν ἄλλο στὴν παρέα τους. Ἕνας τρίτος κυνηγὸς ἐπρόκειτο νὰ ἔθῃ μαζί τους, ἀλλὰ εἶχεν ἀλλάξει γνώμη.

'Ο Γκούντγουϊν εἶπεν ὅτι ὁ Φίλιπς τὸν εἶχεν ἐπισκεφθῆ στὸ σπίτι του, τὴν Πρωτοχρονιά, γιὰ νὰ τὸν ρωτήσῃ ἂν ἤθελε νὰ πᾶνε κυνῆγι μαζὶ τὴν ἑπομένη ἡμέρα. Αὐτὸς δέχθηκε καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα ὁ Φίλιπς πέρασε καὶ τὸν πῆρε μὲ τὸ φορτηγό του αὐτοκίνητο. Πῆγαν σ' ἕνα ἀγρόκτημα κοντὰ στὴ Σαλαμόνια ὅπου ἄφησαν τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἄρχισαν νὰ κυνηγοῦν κουνέλια, μὲ τὴν βοήθεια τῆς ἄσπρης νυφίτσας.

Εἶχαν στὸ σακκούλι τους ἤδη τέσσαρα κουνέλια ὅταν ὁ Γκούντγουϊν ρώτησε τὸν Φίλιπς ἐὰν μποροῦσε νὰ πάῃ νὰ φέρῃ τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὸ ἀγρόκτημα, γιατὶ τὰ κουνέλια ἄρχιζαν νὰ βαραίνουν. 'Ο Φίλιπς δέχθηκε καὶ ὁ Γκούντγουϊν πῆγε καὶ ἔφερε τὸ αὐτοκίνητο. 'Αργότερα ἐστάθμευσαν στὸ δρόμο ὅπου ὁ δασικὸς ὑπάλληλος σταμάτησε τ' αὐτοκίνητό του καὶ κατέβηκε γιὰ νὰ τοὺς ἐλέγξῃ.

—«Εἶχε φιλικὸ ὕφος καὶ μᾶς μίλησε εὐγενικά. Ζήτησε νὰ ἰδῇ τὶς ἄδειές μας, τὶς κοίταξε, τὶς βρῆκε ἐν τάξει καὶ γύρισε πίσω στ' αὐτοκίνητό του. Τότε σταμάτησε πίσω ἀπὸ τὸ φορτηγὸ καὶ ξανακατέβηκε. 'Ο Φίλιπς μοῦ εἶπεν ὅτι ἤθελε νὰ μιλήσῃ στὸ δασικό. Κατεβήκαμε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο».

'Ο δασικὸς ὑπάλληλος ἐρεύνησε τὸ αὐτοκίνητο καὶ βρῆκε 11 κουνέλια ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἕνα ἦταν κομματιασμένο. Τοῦ εἶπαν ὅτι τὸ κομματιασμένο κουνέλι τὸ εἶχαν γιὰ τὴ γάτα τους στὸ σπίτι.

Τότε ὁ ὑπάλληλος εἶδε τὴ νυφίτσα καὶ ἔσκυψε μέσα στ' αὐτοκίνητο γιὰ νὰ ἰδῇ καλύτερα.

'Ο νεαρὸς ἀπεῖχε περὶ τὰ πέντε πόδια καθὼς ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, ὅταν ὁ ὑπάλληλος μιλοῦσε μὲ τὸν Φίλιπς. Τότε ἄκουσε τὸν κόκκορα τοῦ ὅπλου τοῦ Φίλιπς νὰ σηκώνεται. Γύρισε ἀπότομα πίσω καὶ εἶδε τὸν Φίλιπς νὰ ἔχῃ στραμμένο τὸ ὅπλο του πρὸς τὸ κεφάλι τοῦ Πίτζερ.

—Τοῦ φώναξα «Μή, μὴ πυροβολῆς»! 'Αλλὰ ἦταν ἀργά.

'Ο Γκούντγουϊν ἀμφέβαλλε ἐὰν ὁ Πίτζερ εἶχεν ἀντιληφθῆ τὶς προθέσεις τοῦ Φίλιπς, γιατὶ δὲν κοίταζε πρὸς τὸν Φίλιπς. Οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν ρώτησαν ἐὰν εἶπε τίποτε ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ Φίλιπς. «Δὲν εἶπε τίποτε. Κοίταζε μόνο τὸ μοιραῖο πρόσωπο τοῦ θύματος καθὼς τράβηξε τὴ σκανδάλη».

Ὅταν εἶδε τὸν ὑπάλληλο ξαπλωμένο στὸ ἔδαφος, γύρισε πρὸς ἄλλη κατεύθυνσι τὰ μάτια μου. «Ἦταν τρομερὸ» εἶπε μὲ λυγμούς.

Τότε ὁ Φίλιπς πήδησε μέσα στὸ φορτηγὸ καὶ φώναξε καὶ στὸ νεαρὸ νὰ μπῇ μέσα. «Ἤμουν ζαλισμένος καὶ τρομοκρατημένος ὥστε δὲν κουνήθηκα. 'Αλλὰ ὁ Φίλιπς μὲ ξαναφώναξε καὶ τότε μπῆκα μέσα στὸ φορτηγό».

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ πρὸς τὴ Ρίτσμοντ, ὁ Φίλιπς ρώτησε τὸν Γκούντγουϊν ἂν πεινοῦσε καὶ αὐτὸς τοῦ ἀπάντησε ὅτι τοῦ εἶχε κοπῆ ἡ ὄρεξις. Ὁ Φίλιπς τότε τὸν διαβεβαίωσε ὅτι δὲν τοὺς εἶδε κανεὶς ποὺ νὰ μπορῆ ν' ἀποδείξη τὴν σχέσι τους μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ἐρωτηθεὶς γιατὶ δὲν πῆγε στὴν ἀστυνομία νὰ τὸ ἀναφέρη, εἶπε: «Ἤμουνα τόσο τρομοκρατημένος ποὺ δὲν ἤξερα τὶ νὰ κάνω. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ Φίλιπς μὲ ἄφησε στὸ σπίτι μου καὶ τὸν εἶδα νὰ ξαναπερνᾶ μὲ τὸ αὐτοκίνητό του».

Τὴν ἑπομένη ἡμέρα ποὺ πῆγαν στὴ δουλειά, ὁ νέος προσπάθησε ν' ἀποφύγη τὸν Φίλιπς, ἀλλὰ αὐτὸς πῆγε καὶ τὸν συνάντησε. Τοῦ εἶπε ὅτι εἶχε σπάσει τὸ ὅπλο του καὶ τὸ εἶχε πετάξει μέσα σ' ἕνα ποτάμι. Τοῦ εἶπεν ἐπίσης ὅτι εἶχεν ἀλλάξει τὰ λάστιχα τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ εἶχε πετάξει τὶς μπότες του γιὰ νὰ παραπλανήση τὴν ἀστυνομία σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ τὸν ἀνέκριναν. Ὁ Φίλιπς πῆρε ἐπίσης τὰ παπούτσια τοῦ Γκούντγουϊν ποὺ φοροῦσε ἐκείνη τὴν ἡμέρα καὶ τὰ κατέστρεψε.

Μ' ἕνα ἀναστεναγμὸ ἀνακουφίσεως ὁ Γκούντγουϊν συμπλήρωσε τὴν ἀπολογία του καὶ δήλωσε ὅτι ἦταν εὐτυχὴς ποὺ ξαλάφρωσε τὸ στῆθος του.

Ἐν τούτοις ὁ Φίλιπς ἀρνήθηκε τὴν ἐνοχή του.

—«Τὴν τελευταία φορὰ ποὺ εἶδα τὸ δασικὸ ὑπάλληλο ἦταν ὅταν ἤλεγξε τὴν ἄδειά μου. Μετὰ γύρισα πίσω διασχίζοντας ἕνα χωράφι μὲ τὴν πρόθεσι νὰ κρύψω τὴν νυφίτσα ποὺ εἶχα μέσα στὴ τσέπη μου. Ἔμεινα ἐκεῖ στὰ δένδρα μέχρι ὅτου εἶδα τὸν Γκούντγουϊν νὰ ἔρχεται μὲ τὸ αὐτοκίνητο».

Ὁ Φίλιπς εἶπεν ὅτι ὁ δασικὸς «ἦταν ἕνας καλόκαρδος ἄνθρωπος. Δὲν θύμωσε καθόλου μαζί μου. Ἁπλῶς ζήτησε νὰ ἰδῆ τὴν ἄδειά μου καὶ μὲ ρώτησε εὐγενικὰ πόσα κουνέλια εἶχα».

Τοὺς ἔδειξε μιὰ δέσμη ἀπὸ τσὲκ συνολικῆς ἀξίας 800 δολλαρίων.

—«Ἐὰν τὸν σκότωνα θὰ βρισκόμουν τώρα στὴ Φλωρίδα».

Ἀλλὰ τὸ μηχάνημα τῆς ἀληθείας ἀπέδειξεν ὅτι αὐτὰ ποὺ εἶπεν ὁ νεαρὸς ἦταν ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια.

Ὁ Φίλιπς πρόσθεσεν ὅτι δὲν εἶχε χρήματα νὰ πληρώση δικηγόρο, γιατὶ τὰ χρήματα τὰ χρειαζόταν γιὰ νὰ ἐξοφλήση τὸ σπίτι, ὥστε ἡ σύζυγός του νὰ μὴ μείνη ἄστεγη. Εἶχε παντρευτῆ ὅταν ἦταν ἔξω ἀπὸ τὴ φυλακὴ πρὶν 26 ἔτη καὶ εἶχε ἕνα γυιὸ καὶ δύο ἐγγόνια. Καὶ ἐὰν ἀκόμα ἦταν ἀθῷος, πάλι τὸ μέλλον διαγράφοταν ζοφερὸ γι' αὐτόν. «Καὶ νὰ ἀθῳωθῶ γιὰ τὸ φόνο αὐτό, ἀντιμετωπίζω τὴν ἀνάκλησι τῆς χάριτος», τόνισε.

Ὁ Φίλιπς καὶ ὁ Γκούντγουϊν μεταφέρθηκαν καὶ κλείσθηκαν στὶς φυλακὲς τῆς Τζαίη. Ὁ εἰσαγγελεὺς Τζὸν Ρέσλερ ἐσχημάτισε τὴν προκαταρκτικὴ δικογραφία περὶ ἐπιθέσεως μετὰ φόνου ἐκ προμελέτης ἐναντίον τῶν δύο.

Τὴν ἑπομένη ἕνα νέο διαδόθηκε ἀστραπιαῖα σ' ὅλη τὴν περιοχή. Τὰ τηλεφωνήματα κατέκλυσαν τὸ γραφεῖο τοῦ Ἀστυνόμου καὶ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Ὁ κόσμος ρωτοῦσε : «Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Φίλιπς ἀπέδρασε; Ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς διαβεβαίωσαν ὅτι ὁ Φίλιπς βρισκόταν στὶς φυλακὲς καὶ ἐφυλάσσετο ἀσφαλῶς.

Τὴν ἄλλη μέρα, Πέμπτη 5 Ἰανουαρίου, ὁ Τζαίημς Πίτζερ ἐνταφιάσθηκε στὴ Λαφαγιέτ. Οἱ συνάδελφοί του ἐσχημάτισαν ἕνα τιμητικὸ ἀπόσπασμα κατὰ τὴν κηδείαν του.

Στὶς 13 Ἰανουαρίου, ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐρευνοῦσαν στὸ σπίτι τοῦ Φίλιπς, βρῆκαν πέντε ὅπλα κρυμμένα κάτω ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσι τῆς βεράντας, ἀλλὰ κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν ἦταν τὸ ὅπλο τοῦ νεκροῦ δασικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐνῷ γράφονται αὐτά, ὁ Φίλιπς καὶ ὁ Γκούντγουϊν βρίσκονται στὶς φυλακὲς ἐν ἀναμονῇ τῆς δίκης των.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Δεκελείας.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Πατησίων (γέφυρα Ε.Η.Σ.).

Πῆρε αὐτὴ τὴν ὀνομασία, ἐπειδὴ ὁδηγεῖ πρὸς τὴ Δεκέλεια (Τατόϊ). Ἡ Δεκέλεια ὀφείλει τ' ὄνομά της στὸν ἰθαγενῆ ἥρωα Δεκέλον, ὁ ὁποῖος ὑπέδειξε στοὺς Διοσκούρους ἀδελφοὺς (Κάστορα καὶ Πολυδεύκην), τὸ πλησίον τῆς Δεκελείας μέρος ὅπου ὁ Θησεὺς εἶχε κρύψει τὴν ἁπαχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἀδελφή των, τὴν Ἑλένην.

Στὴν ἀρχαία ἐποχὴ ἡ Δεκέλεια ἦτο ἀνεξάρτητος πόλις, ἐπὶ Κέκροπος ὅμως συνεχωνεύθη μὲ τὶς ἄλλες πόλεις ποὺ ἀπετέλεσαν τὴν Ἀθήνα. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἡ Δεκέλεια ὠνομάζετο «Τατόη», καὶ τοῦτο ἀπὸ τ' ὄνομα τοῦ Ἀλβανοῦ Ἰδιοκτήτου της, Ἀρτίκη Τατόη. (Σχετικὸν πωλητήριον ἔγγραφον εὑρίσκεται στὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας).

Τὸ 1871 ἡ Δεκέλεια , διὰ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας, περιῆλθε στὴ κυριότητα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', γιὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θερινὴ διαμονὴ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, πρᾶγμα ποὺ μέχρι σήμερα γίνεται.

Δεκελέων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλ. τοῦ Μεγάλου 12, στὸ Ρούφ.

Οἱ Δεκελεῖς, εἶναι οἱ κάτοικοι τοῦ ἀρχαίου Δήμου τῆς Δεκελείας.

Δελβίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καυκάσου, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἀλέξανδρο τῆς Νέας Κυψέλης.

Τὸ Δέλβινον ἢ Δέλβινα εἶναι πόλις τῆς Β. Ἠπείρου, περίφημη γιὰ τὴν Ἑλληνική της Σχολὴ κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα.

Δεληγιαννάκη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γιάνναρη 3, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα τῶν Θυμαράκιων.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὴν συνώνυμη κρητικὴ οἰκογένεια (Σφακιά), τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν ὡς ἀγωνιστὲς τῆς νήσου των.

Δεληγιάνγη ἢ Δηλιγιάννη Θεοδώρου.

Ὁ Θεόδωρος Δηλιγιάννης, πολίτης ἐξ ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῆς Γορτυνίας, γυιὸς τοῦ Πανάγου καὶ τῆς Ἑλέγκως, κόρης τοῦ ἄρχοντος τῆς Τριπολιτσᾶς Δραγουμάνου Θεοδοσίου, γεννήθηκε στὴ Τρίπολη τὴν 19 Μαΐου 1824. Ἐγένετο διδάκτωρ τῆς νομικῆς σχολῆς, καὶ διετέλεσε γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1862 ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Γορτυνίας. Τὸ 1863 ἐξελέγη ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, θέσιν τὴν ὁποίαν πολλὲς φορὲς ἀργότερα κατέλαβε. Τὸ 1871 ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Θρ. Ζαΐμη. Στὶς 19 Ἀπριλίου 1885 ἐσχημάτισε τὴν πρώτη του κυβέρνησι, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1890 τὴν δευτέρα καὶ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1895 τὴν τρίτη. Προκαλέσας θορυβώδεις καὶ αἱματηρὲς διαδηλώσεις, τὰ «σανιδὰ» κληθέντα, ἠνάγκασε τὸν βασιλέα νά τοῦ ἀναθέσῃ τὸν σχηματισμὸ τῆς τετάρτης Κυβερνήσεώς του (Νοέμβριος 1902). Γιὰ πέμπτη φορὰ σχηματίζει κυβέρνησι τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1904, τὴν ὁποία διατηρεῖ μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1905, ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδολοφονήθη, καθὼς ἀνήρχετο τὰ σκαλοπάτια τῆς Βουλῆς (Πλ. Κολοκοτρώνη). Τὸν ἐδολοφόνησε μὲ μαχαίρι ὁ Κώστας Γερακάρης, ὄχι γιὰ πολιτικοὺς λόγους, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐθεωροῦσε τὸν Δεληγιάννη ὡς αἴτιον τοῦ κλεισίματος τῶν χαρτοπαιγνίων.

Ὡς κοινοβουλευτικὸς ρήτωρ ὑπῆρξε δεινός. Ἄμεμπτος καὶ κομψὸς στὴ γλῶσσα, ἀναλυτικώτατος στὰ θέματα, διεδραμάτισε σπουδαῖο ρόλο στὴν πολιτικὴ ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Δεληγιάννη Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπουμπουλίνας, πίσω ἀπὸ τὸ Ε.Μ. Πολυτεχνεῖο.

Ὁ Δεληγιάννης Κων/νος (1833 – 1898), διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1875 μέχρι τοῦ θανάτου του. Συνέγραψε πολλὰ ἰατρικὰ βιβλία, διατριβὲς καὶ ἄρθρα.

Δεληγιώργη ἢ Δεληγεώργη Ἐπαμεινώνδα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 32, στὸ Μεταξουργεῖο.

Ὁ Ἐπαμεινώνδας Δεληγιώργης, δικηγόρος, δημοσιογράφος καὶ πολιτικός, γυιὸς τοῦ Μήτρου Δεληγιώργη, ἀγωνιστοῦ ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, γεννήθηκε στὶς 10 Ἰανουαρίου 1829, στὴ Τρίπολι. Τὸ 1849 ἀνεκηρύχθη ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς νομικῆς σχολῆς. Κατὰ τὸ 1859-1860, ἐξελέγη βουλευτὴς Μεσολογγίου. Θεωρηθεὶς ὡς συμμέτοχος τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Ναυπλίου (2 Φεβρουαρίου 1862), ἐφυλακίσθη καὶ μετεφέρθη στὴ Κύθνο, ἀργότερα δὲ στὴν Ἀθήνα. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀμνηστία ποὺ δόθηκε, ἀπεσύρθη στὸ Μεσολόγγι, χωρὶς ὅμως νὰ παύσῃ ν' ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς δυναστείας. Μετὰ τὴν ἔξωσι τοῦ Ὄθωνος, ὁ Δεληγιώργης ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐθέσπισε τὶς ὑποτροφίες κατόπιν διαγωνισμῶν, καθιέρωσε τὴ γυμναστικὴ στὰ γυμνάσια καὶ τὸ Πανεπιστήμιο καὶ ἄλλαξε τὸν τίτλο τοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ Ὀθώνειον εἰς Ἐθνικόν.

Γιὰ λίγες μέρες διετέλεσεν καὶ Πρωθυπουργὸς (20 Ὀκτωβρίου 1865–3 Νοεμβρίου 1865), καθὼς καὶ ἀργότερα, πάλι γιὰ 15 μέρες. Μαζὶ μὲ τὸν Βούλγαρη ἐσχημάτισε συμμαχικὴ κυβέρνησι, στὴν ὁποία κατεῖχε τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν. Τέλος πλειοψηφίσας στὶς ἐκλογὲς τοῦ Ἰανουαρίου 1870, ἐκυβέρνησε τὴν χώραν μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου 1874. Ἑφτὰ φορὲς ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν, τέσσερες τὸ τῆς Δικαιοσύνης, τρεῖς τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἅπαξ τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας. Ὑπῆρξε χρηστός, ἐνάρετος καὶ ἰσχυρὸς πολιτικὸς καὶ ἀγω-

νίσθηκε σκληρὰ γιὰ τὶς φιλελεύθερες ἰδέες του. Ὁ θάνατός του ἐθεωρήθη σὰν δυστύχημα γιὰ τὴν χώρα. Πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ Μάϊο τοῦ 1879.

Δελλαπόρτα Νικολάου.

Πάροδος τῆς πλατείας Κυκλοβόρου, στὸ τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Γκύζη.

Ὁ Νικόλαος Δελλαπόρτας, γυιὸς τοῦ Σπυρίδωνος, τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ὀφθαλμολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, γεννήθηκε στὸ Ἀργοστόλι τὸ 1862. Ἡ συμβολή του εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ὀφθαλμολογίας ὑπῆρξε σημαντικὴ καὶ πολύτιμη. Πέθανε ἀπὸ δάγγειο τὸν Αὔγουστο τοῦ 1928.

Δελούδη Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γκλύστη, κοντὰ στὸ ἀθλητικὸ γήπεδο «Φοῖβος» τοῦ Κατσιποδίου.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Δελούδη Δημητρίου, ἀρχηγοῦ τῶν Ἰθακησίων, οἱ ὁποῖοι ἦλθον πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πολιορκίας τῆς Ἀκροπόλεως.

Δελφῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Διδότου 19, στὴ Νεάπολη (Ἁγ. Νικόλαος Πευκακίων).

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στοὺς Δελφούς, ἀρχαία πόλι τῆς Φωκίδος, ὅπου ὑπῆρχε ὁ περίφημος ναὸς καὶ τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, τὸ ὁποῖον ἐπέδρασε στὸ κόσμο τῆς ἀρχαιότητος, τόσον ὅσον κανένας ἄλλος ὀργανισμός. Τὴν ὀνομασία Δελφοὶ τὴν ὀφείλει μᾶλλον στ' ὄνομα τοῦ δράκοντος (Δελφύνης ἢ Δελεύκι), τὸν ὁποῖο ἐσκότωσε ὁ Ἀπόλλων στὸ τόπο ἐκεῖνο.

Πῶς καὶ πότε γιὰ πρώτη φορὰ ἱδρύθη τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν μᾶς εἶναι ἄγνωστο. Ἡ πιὸ ἀρχαία σωζομένη γραπτὴ παράδοσις, εἶναι ὁ ὁμηρικὸς ὕμνος στὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα (7ος π.Χ. αἰών). Ἡ χρησμοὶ παρείχοντο ἀπὸ τὴ Πυθία, ὕστερα ἀπὸ ὁλόκληρη ἱεροτελεστία. Κατὰ τὴ παράδοσι, πρώτη Πυθία ὑπῆρξε ἡ Φημονόη. Ἡ Πυθία, ἀνερχομένη στὴ μαντικὴ ἕδρα, τὸν τρίποδα, μεθίστατο σ' ἔκστασι, σὲ νευρικὴ διέγερσι καὶ ὑστερικὸ παροξυσμὸ καὶ ἀπαντοῦσε στὶς ἐρωτήσεις τοῦ προφήτου. Οἱ ἀποκρίσεις της κατεγράφοντο ἀπὸ τὸν Προφήτη καὶ ἔπαιρνε ἔτσι τὴ μορφὴ τοῦ χρησμοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ νόημα ὁποιοδήποτε κι' ἂν ἦτο, φρόντιζαν νὰ μὴ τὸ διατυπώνουν σαφῶς, ἀλλὰ αἰνιγματικὰ καὶ χωρὶς σαφήνεια.

Τὸ μαντεῖον, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἔγινε Πανελλήνιο θρησκευτικὸ καὶ πολιτικὸ κέντρο μὲ παγκόσμια ἀπήχησι. Στὸ ἱερατεῖο του, ἀνήκει καὶ ἡ πρωτοβουλία τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἀμφικτιονιῶν.

Ὕστερα ἀπὸ σειρὰ ἱστορικῶν γεγονότων, μὲ τὴν ἐμφάνισι τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸ μαντεῖο ἔπεσε στὴ παρακμή. Ἡ προσπάθεια τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ὅπως ἐμψυχώσῃ τὸν ψυχορραγοῦντα ἀρχαῖο κόσμο, ἀπέβη ματαία. Λέγεται δὲ πὼς, ὅταν ἔστειλε τὸν γιατρὸ Ὀρειβάσιο στὸ μαντεῖο, πῆρε τὸν τελευταῖο χρησμὸ «Εἴπατε τῷ βασιλεῖ· χαμαὶ πέσε δαίδαλος αὐλά· οὐκέτι Φοῖβος ἔχει καλύβην, οὐ μάντιδα δάφνην, οὐ παγὰν λαλέουσαν· ἀπέσβετο καὶ λάλον ὕδωρ». (Πέστε στὸ βασιληᾶ ὅτι κατέρρευσε τὸ πολυτελὲς ἀνάκτορο τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος καὶ ὅτι ἐχάθη καὶ ἐσβέσθη πλέον ἡ μαντική του δύναμις).

Διάφορες, κατὰ καιρούς, ἀρχαιολογικὲς ἔρευνες, ἀπεκάλυψαν τὸ πλοῦτο καὶ τὴν αἴγλη τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν. Τὰ εὑρήματα αὐτὰ προκαλοῦν καὶ θὰ προκαλοῦν πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς πνευματικοῦ ἀνθρώπου Ἕλληνος καὶ ξένου.

(Ὁδοὶ μὲ τὴν ἴδια ὀνομασία ὑπάρχουν σ' ἀρκετὲς συνοικίες).

(Συνεχίζεται)

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β΄ κ. Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Σὲ πέντε λεπτὰ βρισκόμουνα ἐκεῖ. Ἦταν ἡ Κάτια, δυστυχῶς. Χαμογέλασε μὲ πίκρα μόλις μὲ εἶδε κι' ἔδωσε τὸ χέρι της στὸν Γιαννόπουλο νὰ σηκωθῇ. Ἔδιωξα τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν, ποὺ κατέφθανε κείνη τὴ στιγμή, καὶ μετέφερα τὴν Κάτια στὴν κλινικὴ Σουρέλη. Ἐκεῖ μοῦ ἀφηγήθηκε τὴν περιπέτειά της μὲ τὸν Νικολάου:

Ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς κ. Λεφάκη, μοῦ εἶπε, πῆγε στὸ «Βικτώρια» κατ' εὐθεῖαν. Ζήτησε ἕνα δωμάτιο κι' εἶπε στὸν ταμία νὰ πῇ σ' ὅποιον ρωτήσῃ γι' αὐτήν, ὅτι μένει στὸ δωμάτιο αὐτὸ πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος. Ἔκανε ἕνα σύντομο τηλεφώνημα κι' ἔδωσε ἕνα γερὸ πουρμπουὰρ στὸ θυρωρό, ποὺ τὴν ἄκουγε μὲ προσοχὴ νὰ μιλάῃ στὸ τηλέφωνο. Ὕστερα ἔφυγε γρήγορα γιατὶ τὴν περίμενε ὁ Νικολάου στὸ κομψὸ διαμέρισμα τοῦ τρίτου ὀρόφου τοῦ «Ἐξέλσιορ». Οἱ προθέσεις τοῦ Νικολάου ἦταν πολὺ ὕπουλες ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ μπῆκαν στὸ ταξί, φεύγοντας ἀπὸ τῆς Λεφάκη. Θέλησε μάλιστα νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ στὸ δωμάτιό της, ἀλλὰ ἐκείνη τοῦ εἶπε ὅτι θὰ γινόταν σκάνδαλο ὅταν τοὺς ἔβλεπε μαζὶ ὁ θυρωρός. Τοῦ ὑποσχέθηκε ὅμως ὅτι θὰ γυρίσῃ σὲ λίγο καὶ θὰ τὸν ἐπισκεφθῇ στὸ διαμέρισμά του στὸ «Ἐξέλσιορ».

Πῆγε λοιπὸν καὶ τὸν βρῆκε νὰ τὴν περιμένῃ ἀνυπόμονος. Τὸ ποτὸ ποὺ ἤπιε στὸ χορὸ τῆς Λεφάκη, τὸν εἶχε φέρει σὲ πολὺ εὐχάριστη διάθεση καὶ χτυποῦσε μὲ μιὰ μικροσκοπικὴ μπάλα ὅ,τι ἀντικείμενο εὕρισκε στὸ διαμέρισμα. Μόλις τὸν εἶδε, φώναξε ἀπελπισμένη.

—« Μὰ τί κακὸ εἶν' αὐτό! Νὰ δώσουν τὸ δωμάτιο ποὺ εἶχα σὲ ἄλλον!!! Ποῦ ἀκούστηκε νὰ πετοῦν ἔτσι μιὰ κοπέλλα στὸ δρόμο; Καὶ τὸ σπίτι τῆς θείας μου βρίσκεται τόσο μακρυά!..».

Τὴν ἔπιασε ἀπ' τὴ μέση καὶ τὴν ἔσφιξε πάνω του. Τὴν ἴδια στιγμή, κάποιος χτύπησε τὴν πόρτα καὶ μιὰ βραχνὴ φωνὴ ἀκούστηκε:

—« Κύριε Νικολάου, σᾶς ζητοῦν δυὸ κύριοι».

Ἔκλεισε βιαστικὰ τρία συρτάρια τῆς ντουλάπας καὶ βάζοντας ἕνα μικρὸ ρεβόλβερ στὴν τσέπη τῆς ρόμπας του, πῆγε κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα. Τὴν ἴδια στιγμή, ἡ πόρτα ἔκλεισε μὲ πάταγο κι' ἕνας ὑπόκωφος γδοῦπος ἀκούστηκε. Ὕστερα, κάτι βαρὺ κατρακύλησε στὶς σκάλες.

«—Πρόστυχε! ἀκούστηκε μιὰ ἄγρια σιγανὴ φωνή. Νὰ μάθῃς νὰ μὴν κάνῃς παρέα μὲ ἀστυνομικοὺς καὶ νὰ κρατᾶς τὴ γλῶσσα σου. Σήκωσέ τον, Μάνθο!...».

Αὐτὸ περίμενε ἡ Κάτια. Μόλις ὁ Νικολάου κατρακύλησε τὰ πρῶτα σκαλοπάτια, ἔτρεξε κι' ἄνοιξε βιαστικὰ τὸ πρῶτο συρτάρι. Δὲν βρῆκε τίποτα κι' ἄνοιξε τὸ δεύτερο. Πῆρε ἀπὸ κεῖ ἕναν μεγάλο φάκελλο καὶ τὸν ἔρριξε βιαστικὰ ἀπ' τὸ παράθυρο ποὺ ἔβλεπε στὴν αὐλή. Τὸν ἅρπαξε ὁ Σωτηρίου ποὺ βρισκόταν ἀπὸ κάτω καὶ σᾶς τὸν ἔφερε. Ἔπειτα βγῆκε λαχανιασμένη ἀπ' τὸ φόβο της καὶ βοήθησε τὸν Νικολάου νὰ μπῇ στὸ δωμάτιο.

—«Οἱ ἄτιμοι!. μουρμούριζε διαρκῶς ὁ Νικολάου, τρίβοντας τὸ μάτι του. «Νὰ διακινδυνεύω τὸ κεφάλι μου γι' αὐτὰ τὰ σκυλιὰ κι' ἔπειτα νὰ σὲ πληρώνουν μ' αὐτὸν τὸν τρόπο...! Γνώρισες κανέναν μήπως;»

—«Ὄχι... κανέναν!. Μὰ ποιοὶ ἦταν; Τί ἤθελαν;».

—«Θὰ εἶναι νέα θηράματα τοῦ Λάβδα... Ἀλλὰ θὰ τὸν κανονίσω ἐγώ. Θὰ τὸν μάθω νὰ εἶναι πιὸ προσεκτικὸς στὸ διάλεγμα ποὺ κάνει γιὰ τὴ δουλειά του».

—«Ὁ Λάβδας, εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔγραψαν κάποτε οἱ ἐφημερίδες, ὅτι κατέρριψε τὸ ρεκὸρ τῆς πολυφαγίας;» ρώτησε μὲ παρθενικὴ ἀθῳότητα ἡ Κάτια.

—« Μὴ λὲς κουταμάρες», θύμωσε ἐκεῖνος. «Ὁ Λάβδας διευθύνει ὁλόκληρη ἐπιχείρηση... Εἶναι τὸ μεγαλύτερο κάθαρμα τῆς κοινωνίας!».

—« Δηλαδή;».

Τὴν κοίταξε παράξενα.

—«Μὴ ρωτᾶς γιὰ πολλὰ πράγματα μικρούλα μου. Δὲν νοιώθει τὸ κεφαλάκι σου ἀπὸ τέτοιες ἱστορίες...»

—«Μὰ κάτι κακὸ σᾶς συμβαίνει! Γιατὶ δὲν πᾶτε στὴν Ἀστυνομία;».

Ὁ Νικολάου ταράχθηκε. Δὲν περίμενε τέτοια ἐρώτηση. Τῆς ἔπιασε τὸ κεφάλι μὲ τὰ δυό του χέρια καὶ τὴν κοίταξε κατάματα.

—«Ἄκου μικρούλα μου, ψέλλισε μὲ τὰ μάτα μισόκλειστα. Σ' ἔφερα ἐδῶ γιὰ νὰ περάσω μιὰν ἀξέχαστη νύχτα μαζί σου... Εἶσαι ὄμορφη! Πολὺ ὄμορφη!.. Πρέπει ὅμως νὰ ξεχάσῃς ὅ,τι εἶδες κι' ἄκουσες ἀπόψε, γιατί, διαφορετικά, δὲν ἐγγυῶμαι γιὰ τίποτα. Καὶ φεύγοντας ἀπὸ δῶ, πρόσεξε νὰ μὴν πλησιάσῃς ἀστυνομικὸ μέχρις ὅτου βρεθῇς στὴ θεία σου. Μ' ἀκοῦς; Εἶσαι πολὺ ὄμορφη καὶ πρέπει νὰ ζήσῃς... Ἄντε, πήγαινε τώρα».

Τῆς ἔδωσε ἕνα παθητικὸ φιλὶ καὶ τὴν ἔσπρωξε ἐλαφρὰ πρὸς τὴν ἔξοδο. Πέταξε κατόπιν τὴ ρόμπα του καὶ πῆρε τὸ κουστούμι του νὰ ντυθῇ. Ἡ Κάτια περίμενε στὴν πόρτα ἀναποφάσιστη.

—« Μὰ τί στέκεσαι; Δὲν σοῦ εἶπα νὰ φύγῃς; Τί περιμένεις;».

—« Νὰ... πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ» τραύλισε ἐκείνη. «Μὲ τρομοκρατήσατε μ' αὐτὰ ποὺ μοῦ εἴπατε. Φοβοῦμαι, φοβοῦμαι πολὺ νὰ βγῶ μόνη στοὺς δρόμους τέτοια ὥρα...».

Ἔμεινε γιὰ λίγο σκεπτικὸς ὁ Νικολάου. Ὕστερα σήκωσε τὸ κεφάλι.

—« Καλά. Ἀφοῦ φοβᾶσαι, μεῖνε. Δὲν θὰ μείνουμε ὅμως δῶ. Κάτι μοῦ λέει ὅτι, ἂν μείνω ἐδῶ θὰ ἔχω ἄσχημα ἐπακόλουθα... Θὰ πᾶμε κάπου ποὺ προτιμῶ νὰ μένω τὴν ἡμέρα».

Τὴν πῆρε καὶ βγῆκαν μὲ χίλιες προφυλάξεις. Ὁ Νικολάου ἔτρεμε. Εἶπε στὸ θυρωρὸ νὰ φωνάξῃ ἕνα ταξὶ καὶ μόνον ὅταν μπῆκε μέσα ἔνοιωσε ἀσφαλής. Ἀνάσανε μ' ἀνακούφιση κι' ἔδωσε μιὰ διεύθυνση στὸν ὁδηγό.

Ἔφθασαν στὴν ὁδὸ Β... ἀριθ. 12, κι' ἀνέβηκαν στὸν τρίτο ὄροφο. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπῆκαν ἦταν ἀδειανό. Μιὰ χαρακτηριστικὴ μυρωδιὰ ἦταν διάχυτη ἐκεῖ μέσα. Ἡ Κάτια λέει πὼς ἦταν μυρωδιὰ χασίς.

Ὁ Νικολάου ἔπεσε στὸ κρεβάτι καὶ βυθίστηκε ἀμέσως σὲ λήθαργο. Πλάϊ του παρέμενε ἡ Κάτια, βάζοντας ἕνα σωρὸ πράγματα στὸ νοῦ της καὶ μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα ἀπ' τὸ φόβο.

Ξαφνικά, μιὰ πόρτα ἄνοιξε δίπλα ἀπ' τὴ ντουλάπα ποὺ βρισκόταν ἀντίκρυ της καὶ παρουσιάστηκε ἕνα ἄτομο. Ἡ μυρωδιὰ τοῦ χασὶς ἔγινε πιὸ ἔντονη τώρα.

Τὴν πλησίασε καὶ τὴν ἔπιασε ἀπ' τοὺς ὤμους.

—« Βρωμογύναικο! σφύριξε μὲ σφιγμένα τὰ δόντια. Πῶς μπῆκες ἐδῶ μέσα; Πῶς κατάφερες νὰ μπλέξῃς στὰ δίχτυα σου αὐτόν;... Ἀλλὰ εἶσαι τέλειο θηλυκό. Ἔχεις ὅ,τι χρειάζεται ἕνας ἄντρας σὰν τὸ Νικολάου. Καὶ μένα μοῦ ἀρέσεις!...».

Τὴν ἅρπαξε βάναυσα καὶ τὴν τράβηξε πρὸς τὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας ποὺ μπῆκε, ἀφοῦ τῆς ἔφραξε τὸ στόμα μὲ τὴν παλάμη του. Ἐκείνη ἔβαλε τὰ δυνατά της καὶ μὲ μιὰ δυνατὴ σπρωξιὰ τὸν ἔρριξε πάνω στὴ ντουλάπα. Τὸ κρύσταλλο θρυμματίστηκε.

—«Ἄτιμη! μουρμούρισε ἀφρίζοντας. Εἶσαι ἡ πρώτη γυναίκα ποὺ μοῦ ἀντιστέκεται ἔτσι. Θὰ σὲ κάνω τώρα νὰ μετανοιώσῃς πικρὰ γι' αὐτὸ ποὺ ἔκανες!...».

Σηκώθηκε καὶ στὸ χέρι του ἔλαμψε μιὰ μυτερὴ λάμα. Τὰ μάτια του γυάλιζαν. Ἡ Κάτια ἔμπηξε μιὰ φωνὴ κι' ἔφυγε πανικόβλητη, κατεβαίνοντας τρεχάτη τὶς σκάλες. Σωριάστηκε στὰ τελευταῖα σκαλοπάτια, ἀλλὰ σηκώθηκε ξανὰ καὶ δοκίμασε

ν' ἀνοίξῃ τὴν ἐξωτερικὴ πόρτα τοῦ ἰσογείου. Τότε κατέπεσε ζαλισμένη. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴ λάμα ἔσκυβε ἀπὸ πάνω της.

Ἔβαλε ὅλη τὴ δύναμή της κι' ἀνασηκώθηκε. Μ' ἕνα ἀπεγνωσμένο χτύπημα τὸν ἀπώθησε κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα. Ἐκεῖνος ἔτρεξε κοντά της καὶ τὴν ἔπιασε δυνατὰ ἀπ' τὸ ἀριστερό της χέρι. Δοκίμασε νὰ τοῦ ξεφύγῃ πάλι, ἀλλὰ ἕνας σουβλερὸς πόνος πάνω ἀπ' τὸν ἀγκῶνα τὴν ἔκανε νὰ σωριασθῇ στὸ πεζοδρόμιο. Ἔμπηξε μιὰ δυνατὴ φωνὴ κι' ἀνασηκώθηκε.

Ἄρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὰ πάνω, ὅταν ἀπ' τὸ δωμάτιο τοῦ τρίτου ὀρόφου ἀκούστηκε μιὰ φωνή :

—« Γρηγόρη, ἄφησέ την!!! Θὰ σὲ ξεκοιλιάσω ἂν τὴν πειράξῃς!!!».

Ἦταν ὁ Νικολάου ποὺ ξύπνησε ἀπ' τὸ θόρυβο. Ὁ «Γρηγόρης», τὸ ὑποκείμενο ποὺ τὴν κυνηγοῦσε, τὴν ἄφησε κι' ἀνέβηκε τρέχοντας ἐπάνω. Ἐκείνη ἔφτασε ὡς τὴν παραπάνω γωνιὰ καὶ κεῖ σωριάστηκε λιπόθυμη πλέον, ὥσπου τὴν βρῆκε ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ Γιαννόπουλος. Εἶχε φτάσει ὡς ἐκεῖ, παρακολουθώντας τὸν Παναγιώτου μὲ τὴ Νάνσυ καὶ τὸ χορευτή, ποὺ μπῆκαν στὸ ἴδιο διαμέρισμα τῆς ὁδοῦ Β'. ἀρ. 18.

. . . . . .

Ὁ Διευθυντὴς σηκώθηκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο του κι ἔκανε μιὰ κίνηση διαμαρτυρίας. Στὰ μάτια του φάνταζε μιὰ παράξενη λάμψη.

—Τὸ καϋμένο τὸ κορίτσι, ψιθύρισε. Στάθηκε τόσο ἄτυχο... Ριψοκινδύνευσε μέχρι σημείου ποὺ ποτὲ δὲν φανταζόμουνα. Αὐτὸς ὁ Σουρέλης, θὰ τὴν περιποιηθῇ τοὐλάχιστον; Τί κλινικὴ εἶναι αὐτή;

—Εἶναι πρώτης τάξεως κλινική, ἀπάντησε ὁ Ἀστυνόμος. Ὁ χειρουργὸς εἶναι παιδικός μου φίλος.

Στήριξε τὸ πηγούνι στὸ χέρι του ὁ Διευθυντὴς καὶ βυθίστηκε σὲ σκέψεις. Ὕστερα πρόφερε ψιθυριστά:

—Ὥστε, ὥστε, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ξεπεράσαμε μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση καὶ τὴν πιὸ ἀχαλίνωτη φαντασία τῆς σκηνῆς. Κι' ὅλα αὐτὰ μέσα στὴν Ἀθήνα... Στὴν πόλη τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ πνεύματος...

Ἂς συνοψίσωμε ὅμως τώρα, γιὰ νὰ δοῦμε πῶς θὰ κινηθοῦμε:

Ἔχουμε λοιπὸν στὰ χέρια μας τὸν φάκελλο ποὺ περιλαμβάνει ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴ διάρθρωση τῆς σπείρας. Μοῦ τὸν ἔφερε ὁ Σωτηρίου καὶ τὸν μελέτησα ἀπ' τὸ πρωΐ. Ἐκεῖνο ποὺ κατάλαβα ἀπ' τὰ γριφώδη σχεδιαγράμματα ποὺ περιλαμβάνει, εἶναι ὅτι σὲ τέσσερα τουλάχιστον σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν ὑπάρχουν ἄντρα χασισοποτῶν καὶ ἡρωϊνομανῶν. Ὑπάρχουν καὶ δύο ἐργαστήρια παρασκευῆς ναρκωτικῶν. Ἀπὸ τὰ ἄντρα αὐτὰ τοῦ θανάτου, τὰ δύο βρίσκονται στὴν ὁδὸ Β..., στοὺς ἀριθμοὺς 12 καὶ 28. Τὸ τρίτο πρέπει νᾶναι στὸ Βοτανικό, ἀλλὰ τὸ τέταρτο; Καὶ τὰ παρασκευαστήρια τῶν ναρκωτικῶν;

Ὑπάρχει ἀκόμα στὸ χάρτη ἕνα ἐπιτελικὸ σχέδιο, ποὺ ὁρίζει πῶς καὶ ἀπὸ ποῦ εἰδοποιεῖται ὁ ἀρχηγὸς σὲ περίπτωση ποὺ ἡ Ἀσφάλεια βρίσκεται κοντά του. Ὁ Νικολάου θὰ πρέπῃ ὁπωσδήποτε νὰ εἶναι ὁ ἄμεσος βοηθὸς τοῦ ἀρχηγοῦ, κι' ὁ Λάβδας πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀρχηγός... Σημαῖνον στέλεχος θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι κι' ὁ Παναγιώτου... Ὁ χορευτὴς μὲ τὴ Νάνσυ, καθὼς καὶ ὁ Ζῶτος θὰ εἶναι ἁπλοῖ κομπάρσοι, ποὺ ἔχουν ὅμως διαδραματίσει κάποιους σπουδαίους ρόλους στὸ παρελθόν... Ἀνοίγεται τώρα ἕνα μυστήριο γιὰ τὴν Ἕλενα. Τί ρόλο παίζει αὐτὴ στὴν ὅλη ὑπόθεση; Μοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι πρότυπα διπροσωπίας ἡ Ἕλενα μὲ τὸν Πουλίδη. Στοιχηματίζω ὅτι θὰ βρεθοῦμε ἀκόμα μπροστὰ σὲ πολὺ πιὸ μεγάλες ἐκπλήξεις. Ὁ Μπούκης, κατὰ τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς γνωστά, πρέπει νὰ εἶναι ὁ δολοφόνος τοῦ Βότσικα. Ἐκτὸς... ἐκτὸς κι' ἀποδειχθῇ τὸ ἀντίθετο. Ὅσο γιὰ τὴν κ. Λεφάκη, πιστεύω ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ καμμιὰ ἀνάμιξη στὴν ὑπόθεση αὐτή. Δὲν θὰ ἔχῃ οὔτε τὴν παραμικρὴ ἰδέα γιὰ τὴν ποιότητα μερικῶν καλεσμένων της... *(Συνεχίζεται)*

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ: 'Ανθυπαστυνόμος Μ.Δ. κ. Ξανθάκης Δημήτριος καὶ 'Αστυφύλακες: κ.κ. Δημακάκος Θεόδωρος καὶ Ρέγκος 'Απόστολος.

— 'Απελύθη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Λάρδας Βασίλειος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας, ἐπηνέθησαν οἱ κάτωθι 'Αστυνομικοὶ 'Υπάλληλοι: 'Αστυνόμος Α' κ. Θᾶνος Παναγιώτης, 2) 'Υπαστυνόμος Α' κ. Γιαννημάρας Κωνσταντῖνος, 3) 'Ανθυπαστυνόμος κ. Μαυρουδέας Κωνσταντῖνος, 4) 'Αρχιφύλαξ κ. Παπακωνσταντίνου Νικόλαος, 5) 'Αστυφύλαξ κ. Μιχαλόπουλος Νικόλαος καὶ 6) 'Αστυφύλαξ κ. Χατζῆς Κωνσταντῖνος, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Προϊσταμένου τῆς 'Υπηρεσίας Διώξεως Διαρρηκτῶν τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, δραστηριότητος, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ καὶ δραπέτου τῶν Στρατιωτικῶν Φυλακῶν Πανέλλου Εὐστρατίου.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Αστυφύλακας: κ.κ. Θεοχαρόπουλον Θεοχάρην καὶ Στεργίου 'Ιωάννην, διότι οὗτοι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαιτέρας προσοχῆς, μεθοδικότητος καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ ἐμπόρου ναρκωτικῶν Ρούσσου Δημητρίου καὶ τὴν κατάσχεσιν σημαντικῆς ποσότητος ἡρωΐνης καὶ χασίς. Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν οἱ: 'Υπαστυνόμος Α' κ. Παπαγιαννόπουλος Χαράλαμπος καὶ 'Αστυφύλαξ κ. 'Ανδριόπουλος Σταῦρος, διότι ἀμφότεροι συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς, ὡς ἄνω, ὑποθέσεως.

— Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. Πετρίδην Γεώργιον, διότι οὗτος, ἐκτελῶν τὴν ὑπηρεσίαν του μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ παρατηρητικότητος, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν καὶ προσαγωγὴν εἰς τὸ Λ' 'Αστυνομικὸν Τμῆμα τῶν διαρρηκτῶν: 1) Ραγγούσῃ 'Εμμανουὴλ καὶ 2) Λάου Γεωργίου, οἵτινες, ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας διαρρηκτικὸν ἐργαλεῖον, μετέβαινον πρὸς διάρρηξιν περιπτέρου καὶ ἐντὸς ἑβδομάδος περίπου εἶχον διαπράξει πέντε (5) διαρρήξεις περιπτέρων καὶ μίαν τοιαύτην οἰκίας εἰς περιφερείας 'Αστυνομίας καὶ Χωροφυλακῆς.

***

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

'Εκ τῶν μετασχόντων εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων 330 ὑποψηφίων, ἐπέτυχον 193, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 108 πρῶτοι εἰσάγονται τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1961 εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν 'Αρχιφυλάκων δι' ἐννεάμηνον ἐν αὐτῇ φοίτησιν.

1) Τσούνης Σωτήριος, 2) Λουμάκης Σπυρίδων, 3) Λαμπαδιάρης Ἀντώνιος, 4) Κατσέρης Πᾶνος, 5) Πολύζος Βασίλειος, 6) Ντζήμας Κων/νος, 7) Τσέλιος Χρῆστος, 8) Ἀναστασόπουλος Κων/νος, 9) Δικόπουλος Ἰωάννης, 10) Καλογερόπουλος Ἀθανάσιος, 11) Καραντώνης Ἀθανάσιος, 12) Θεοδωρόπουλος Γιαννῖκος, 13) Βλαχάκης Ἰωάννης, 14) Σαρδέλης Ἀπόστολος, 15) Σταθόπουλος Φρειδερῖκος, 16) Τσοῦπρος Γεώργιος, 17) Κρικέλας Κων/νος, 18) Μουσούλης Θεόδωρος, 19) Γαλανόπουλος Γεώργιος, 20) Γλύμης Εὐθύμιος, 21) Μιχόπουλος Διονύσιος, 22) Σινόπουλος Ἄγγελος, 23) Μαρκαντὲς Πέτρος, 24) Σταυρόπουλος Σωτήριος, 25) Τσατάλας Κων/νος, 26) Τσινταράκης Εὐάγγελος, 27) Σκλατινιώτης Σπυρίδων, 28) Γαμβρᾶς Θωμᾶς, 29) Κάντας Σπυρίδων, 30) Πολυζωγόπουλος Εὐθύμιος, 31) Νταλάκας Κων/νος, 32) Γλύπτης Μαργαρίτης, 33) Χούγιας Γεώργιος, 34) Δελόπουλος Ἀθαν., 35) Σουρανάκης Ἐμμ., 36) Μπουρούνης Δημ., 37) Προσαλέντες Βασ., 38) Κάτσος Παναγιώτης, 39) Δημόπουλος Διον., 40) Ἀντωνόπουλος Χρ., 41) Κώτσης Εὐστάθιος, 42) Σερέτης Ἀλέξ., 43) Παῦλος Χαράλαμπος, 44) Βασιλακόπουλος Γεώργιος, 45) Κατσίφης Γεώργιος, 46) Δρακοπαναγιωτάκης Δημ., 47) Ἀναστασίου Κων/νος, 48) Ἀναγνωστάκης Κων/νος, 49) Τσακόπουλος Γεώργιος, 50) Κατσαρὸς Ἠλίας, 51) Ἠλιόπουλος Δημ., 52) Σπανογιάννης Ἀθανάσιος, 53) Κόρακας Εὐάγγελος, 54) Μανασάκης Μᾶρκος, 55) Παπασπηλίου Ἰωάννης, 56) Γαλανὸς Κων/νος, 57) Μπαμπίλης Δημήτριος, 58) Ἀστέρης Βασίλειος, 59) Λιακόπουλος Δημήτριος, 60) Ἀνδρουτσόπουλος Παναγιώτης, 61) Βασιλόπουλος Θεόδ., 62) Νταμάνης Ἀριστοτέλης, 63) Μπιρμπίλης Γεώργιος, 64) Καλύβας Ἰωάννης, 65) Φερράκης Ἰωάννης, 66) Χρυσαΐτης Θεοφάνης, 67) Πιλᾶτος Δημήτριος, 68) Μπαϊρακτάρης Ἐπαμειν., 69) Νίτσιος Βασίλειος, 70) Κάτσος Γεώργιος, 71) Ρήγας Ἀνδρέας, 72) Μοναχογυιὸς Βασίλειος, 73) Πάσχος Γεώργιος, 74) Λοῦκος Γεώργιος, 75) Κουτσαύτης Γεώργιος, 76) Σολομὸς Διονύσιος, 77) Παρασκευόπουλος Ἀπόστ., 78) Λιακέας Ἠλίας, 79) Μανταλιᾶς Θεοφάνης, 80) Γεωργούσης Ἠλίας, 81) Καραΐσκος Νικόλαος, 82) Τασάκος Κων/νος, 83) Δημητράκος Γεώργιος, 84) Σακελλαρόπουλος Γρηγόρ., 85) Γαπκιάδης Μιχαήλ, 86) Διαμαντᾶκος Χαρίλαος, 87) Βούτσινος Κων/νος, 88) Λιακόπουλος Χρῆστος, 89) Σταθάκος Παναγιώτης, 90) Μανουρᾶς Βασίλειος, 91) Μπαλάσκας Νικόλαος, 92) Σκλάβος Δημήτριος, 93) Νικολέας Παναγιώτης, 94) Κωστόπουλος Γεώργιος, 95) Γιαννακάκος Βασίλειος, 96) Μπούκας Διονύσιος, 97) Καραγιάννης Παναγιώτης, 98) Σαπουντζῆς Δημήτριος, 99) Μαργαρίτης Νικόλαος, 100) Τριανταφυλλόπουλος Ἀναστ., 101) Παπαδόπουλος Νικόλαος, 102) Κωτσόπουλος Κων/νος, 103) Γιαννόπουλος Αὐγερινός, 104) Ρίζος Σπυρίδων, 105) Σιώζιος Χρῆστος, 106) Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης, 107) Μουσούλης Θωμᾶς καὶ 108) Τσιρώνης Πελοπίδας — Ἄγγελος.

***

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ Ἀστυνομικὸν Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ ἐπισκεφθῇ κατὰ τὸ πρῶτον 10ήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου τοὺς ἀκολούθους Δήμους καὶ Κοινότητας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, πρὸς προβολὴν μορφωτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ταινιῶν:

Τὴν Παρασκευὴν 1 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Δραπετσώνας (Ταπητουργίας καὶ Δογάνη).

Τὸ Σάββατον 2 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Καισαριανῆς (Πλατεῖα Ἀναγεννήσεως).

Τὴν Δευτέραν 4 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Σφαγείων (Πλατεῖα Κοιμήσεως Θεοτόκου).

Τὴν Τρίτην 5 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Γκαζοχωρίου (Πλατεῖα Ἁγ. Πολυκάρπου—Στρυμόνος).

Τὴν Τετάρτην 6 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Νικαίας (Πλατεῖα Μεταμορφώσεως).

Τὴν Πέμπτην 7 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Ὑμηττοῦ (Πλατεῖα Ὑμηττοῦ).

Τὴν Παρασκευὴν 8 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Ἀμφιθέας (Τέρμα Ἁγίας Τριάδος).

Τὸ Σάββατον 9 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Καλλιπόλεως (Πλατεῖα Καρπάθου).

—Τὸ πρόγραμμα εἶναι διαρκείας τριῶν ὡρῶν καὶ περιλαμβάνει ταινίες, Σαρλώ, Μίκυ Μάους, Χονδροῦ—Λιγνοῦ, ἐπικαίρων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο. Ἑλληνικῶν ἐπικαίρων, ἐπιστημονικὲς ταινίες, ταξίδια στὸν κόσμο, ἀστυνομικὲς ταινίες, θέματα τροχαίας κ.λ.π.

Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ταινιῶν, θὰ μεταδίδεται ἕνα πλούσιο μουσικὸ ἐλαφρὸ πρόγραμμα Ἑλληνικῶν τραγουδιῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὸ πρῶτον 15θήμερον θὰ δώσῃ συναυλίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοσυνθέτου καὶ μαέστρου κ. Ν. Τσιλίφη, εἰς τὰς ἀκολούθους συνοικίας:

Τὴν Τετάρτην 6 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν συνοικίαν Κορυδαλλοῦ—Πειραιῶς (Πλατεῖα Ἐλευθερίας).

Τὴν Παρασκευὴν 8 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν συνοικίαν Περιστερίου (Πλατεῖα Μπουρναζίου).

Τὴν Κυριακὴν 10 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν συνοικίαν Γαλατσίου (Τέρμα λεωφορείων).

Τὴν Τετάρτην 13 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν συνοικίαν Ἄνω Δάφνης (Πλατεῖα Τσαλαγανίδη).

Τὴν Παρασκευὴν 15 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν συνοικίαν Ὑμηττοῦ (Πλατεῖα Ὑμηττοῦ).

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς μέρη:

1) Ἐμβατήριον, 2) Ἀλέξανδρος Στραντέλλα: Εἰσαγωγὴ τοῦ Φλότοου, 3) Οὐγγρικὸς χορὸς: Τοῦ Μπράμς, 4) Ἐπιλογὴ ἀπὸ ὀπερέττες: Τοῦ Θ. Σακελλαρίδη, 5) Ἐπιλογὴ μελῳδιῶν: Τοῦ Σ. Δουκάκη, 6) Ἐλαφρὸν ἱππικόν: Τοῦ Σουππέ, 7) Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν εὔθυμη χήρα: Τοῦ Λέχαρ, 8) Ἐπιλογὴ μελῳδιῶν: Τοῦ Σ. Δουκάκη καὶ 9) Ἐμβατήριον.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Γράμμος — Βίτσι, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 9631

ΘΕΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9635

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Εὐσταθίου Θωμοπούλου 9645

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ ποινικὴ νομοθεσία τοῦ λήξαντος ἔτους, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Ντζιώρα (συνέχεια) 9648

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ ἐγκληματολογικὸν ἐργαστήριον τῆς Scotland Yard, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ἀρχιφύλακος κ. Κ. Λαψάνη 9651

Τυχηρὰ παίγνια - Ἔπαιζε μὲ ζάρια γεμισμένα μὲ μολύβι, ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν περιοδικὸν «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 9658

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπώλησε τὸν πύργο τοῦ Ἄϊφελ, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Δημ. Μόρου (συνέχεια καὶ τέλος) 9660

Δολοφονία δασοφύλακος — Πῶς ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα σχισμένα φύλλα τοῦ σημειωματαρίου τοῦ θύματος ἀνακαλύπτεται ὁ δολοφόνος, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Frond Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 9663

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9670

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 9673

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9676

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.